

Hanna Lee

Billionaires

● ● ● ● ● ● ● ● ● ●

18+

LADY T

ȘI

FERMIERUL

Volumul 5

Hanna Lee

Billionaires

Volumul 5

LADY T

și

FERMIERUL

Când fugi mai tare, atunci te prinde dragostea. Romanul cu numărul cinci este despre romantica Tara, frumoasa actriță care mereu a visat că își va găsi alesul inimii, mai ales acum, când cele patru prietene ale ei, surorile de suflet, sunt alături de câte un bărbat minunat.

Dar dragostea mai are de așteptat, când se trezește prinsă într-un scandal urât, care o obligă să se refugieze la o fermă din Texas, unde își ascunde identitatea și întreg aspectul, sub cele mai urâte haine și machiaje.

Mike se sperie de creatura care va locui în casa lui în perioada următoare, dar, încă din prima zi, își dă seama că este ceva deosbit la ea și, fără să realizeze, se simte tot mai atras de această urâtă.

Curiozitatea a omorât pisica, dar ce se va întâmpla cu Mike

ISBN general 978-606-9017-10-4
ISBN vol. 5 978-606-9017-15-9

9 786069 017159 >

STYLISTED

Capitolul 1

Tara

De ce mama dracului am vrut să mă fac actriță?

De fapt, nici nu cred că am vrut. Pur și simplu s-a întâmplat.

Îmi amintesc că eram la universitate și o colegă m-a rugat să merg cu ea la un casting pentru un rol secundar într-un serial gen telenovelă, foarte de succes la vremea respectivă. Soarta a făcut ca acolo să dau nas în nas cu producătorul, care a rămas din prima secundă cu ochii ațintiți asupra mea și mi-a spus că are un rol special pentru mine. Omul, puțin dus cu capul, mereu îmi spunea că sunt ca fiica lui, dar în timp, am descoperit că era un nebun frumos, cu multă imaginație, care nu numai că mi-a dat un rol în acel serial, dar făcea tot posibilul ca filmările să se desfășoare în funcție de orarul meu, considerând că educația este, de asemenea, foarte importantă. Rolul meu s-a întins pe mai multe episoade și spre surprinderea mea, ofertele au continuat să vină.

Părinții mei, doi oameni cu o carieră poli-

tică destul de ocupată, cu care eu nu prea îmi doream să am legătură, nu au fost de acord cu decizia mea de a apărea în filme, chiar dacă în paralel studiile mele erau luate foarte în serios și deja începusem să fac niște investiții deștepte cu noile mele prietene, care i-ar fi surprins chiar și pe ei.

Așa că producătorul meu, un bătrân la aproape 60 de ani, cu barbă albă ce mereu îmi amintea de Moș Crăciun, și-a luat în serios rolul de tată pentru fata de 20 de ani, care era vânată de tot felul de regizori pentru filme ieftine și prost plătite. Așa că el e cel care m-a prezentat regizorilor și producătorilor serioși, care respectau talentul și recomandările acestui om cu zeci de ani în domeniu.

Nu am fost niciodată o figurantă și chiar dacă am avut o situație financiară bună, mi-a plăcut să am o viață modestă și un stil de viață sănătos. Ceea ce lor le-a plăcut, era faptul că nu eram genul de actriță care le-ar fi creat probleme, care nu rupea cluburile și nu avea anturaje nocive, uram drogurile și niciodată nu beam mai mult de un pahar de vin la astfel de întruniri. Pe lângă toate astea, toți îmi lăudau talentul, frumusețea și inteligența, așa că primul rol serios l-am primit în foarte scurt timp. Filmul a fost un blockbuster, iar numele meu era deja pe buzele

tuturor, chiar dacă rolul meu fusese secundar, de suport pentru tipul care era în prim-plan.

Și așa a început aventura și mărturisesc că a fost nevoie de mult efort. Iar cu și mai mult ajutor din partea celor 4 prietene ale mele de suflet, am reușit să termin și studiile cu note foarte bune.

Până la finalul universității aveam câteva milioane de dolari, pe care le obținusem din diverse investiții. Banii pentru investiții nu i-am luat de la părinții mei, am refuzat orice ajutor din partea lor, când și-au arătat repulsia față de mine ca actriță. Așa că banii câștigați din filme îi investeam cu cap în afaceri bine studiate împreună cu fetele mele.

Următorii ani au fost mai relaxanți, pentru că nu mă oboseam foarte tare cu filmările, preferând să nu mă forțez prea tare și nu filmam mai mult de un film pe an sau chiar mai rar. Și asta pentru că îmi găsisem un hobby pe sufletul meu: să desenez.

Mai exact, într-un tur de promovare al unui film prin Japonia, am descoperit lumea manga, adică lumea benzilor desenate. Și cum mie îmi e frică să desenez și mai ales să citesc, am avut aproape un an în care mai tot timpul liber mi l-am ocupat cu povești de dragoste exprimate prin benzi desenate.

Eram fascinată. Și am început și eu să mă joc, până când o amică de la o editură, venită în vizită pe la mine, mi-a descoperit schițele și m-a încurajat să continuu cu această pasiune. Un an mai târziu, lansam în Asia prima carte de benzi desenate, bineînțeles că sub un nume fals, pentru că și așa începeam încet, încet, să mă satur de atenția pe care presa mi-o dădea, mai mult decât era cazul.

Erau intrigati că am o viață așa cuminte, ținând cont de faima mea care crescuse atât de repede. Am încercat, în primul rând, să ascund prietenia mea cu fetele, pentru că ele urau publicitatea și nu voiau să fie în centrul atenției, cu atât mai puțin afacerile noastre și adevăratele sume de bani pe care le aveam. Totul era legal, dar preferam ca viața noastră să fie tot mai discretă.

Deanne m-a învățat diferite trucuri de-ale ei și astfel, cu un mic calculator în față, învățasem de la ea chiar și cum să sparg site-urile unor ziare de scandal și să le amețesc puțin mai tare articolele, cât să nu se mai vadă ce minciuni scriau despre mine. Deanne a zis că mă pricep destul de bine la asta, dar nu am simțit acea atracție atât de mare ca ea pentru programele de calculator și m-am rezumat doar la desene și actorie.

Dar ziaristii au continuat să caute. Chiar dacă nu găseau nimic, continuau să se agațe de mine și de orice apariție îmi făceam. Nu erau mulți cu această obsesie, dar o publicație, în mod special, a devenit foarte insistentă, după ce proprietarul ziarului mi-a făcut niște avansuri și eu l-am refuzat foarte politicos.

Măcar dacă îi dădeam una în gură, înțelegeam reacția lui, însă refuzul meu a dus la o mare frustrare din partea lui și s-a decis să își trimită câțiva prieteni de la redacție să stea după coada mea mereu. Nu îi puteam opri și respectau o anumită distanță, cât să nu pot acționa legal cu nimic împotriva lor. Era o teroare mai mult psihică, pentru că erau mereu acolo, în spatele meu, în mașina din spate, la cealaltă masă din restaurant. De multe ori nici nu făceau poze, doar mă urmăreau cu privirea și luau notițe.

Era exasperant.

Colin, soțul Deannei și fost asasin plătit de meserie, s-a oferit să mă ajute, șoptindu-mi că o face, dar să nu afle Deanne, că altfel îl omoară ea pe el. Normal că era o glumă din partea lui și bineînțeles că Deanne l-a auzit când mi-a propus acest lucru și i se ridicase părul în cap, ca la vrăjitoare. Dar, redevenind serios, după ce el a râs maxim de reacția ei, s-a uitat la noul lui partener de afaceri, Nicholas, cu care are acum o firmă de

protecție și s-au oferit să îmi dea câțiva băieți pe post de gărzi de corp. Am refuzat, pentru că ziariștii ăștia nu reprezentau niciun pericol. Erau cu adevărat pașnici, doar că mă terorizau psihic.

Nicholas, iubitul prietenei mele Sofia, mi-a bătut cu ocazia asta un apropo, că au ei un băiat nou la firmă, care este foarte drăguț și dacă aș vrea, mi-l trimite chiar pe acela, că poate descopăr și eu în el iubitul perfect, așa cum s-a întâmplat între el și Sofia, de care s-a îndrăgostit când el era garda ei de corp.

Am refuzat și acea variantă. Eram epuizată de acest subiect și simțeam nevoia să iau o pauză. Să fug de toți și de toate. Nu și de prietenii mei, dar cu toate că ei erau acum singurele motive pentru care mai suportam teroarea psihică venită de la ziariști în orașul ăsta, era pentru că nu voiam să plec de lângă ei.

Dar, pe de altă parte, când eram cu ei începeam să simt că îmi doresc tot mai mult să am și eu ce au ei. Cele patru prietene ale mele erau acum alături de bărbatul vieții lor. Acel „3 plus” pe care Cate ni-l pusese ca standard pe la începutul anului. Soarta a făcut ca fiecare, una după alta, să îl găsească pe acel bărbat 3 plus, care să le ofere 3 orgasme într-o noapte plus o îmbrățișare caldă și sinceră la final.

Acești bărbați au ridicat cu mult ștacheta

și au dovedit că există și mai mult de 3 orgasme într-o noapte și nu doar o îmbrățișare, dar să te țină în brațe toată noaptea.

Erau dovada vie a bărbatului perfect, fiecare prin felul lui de a fi. Bărbați puternici, amuzanți, frumoși, dar în primul rând erau iubitori, extrem de atenți și respectuoși cu prietenele mele.

Doar eu eram singură. Nu mă simțeam niciodată exclusă sau marginalizată când ne strângeam toți, dar nu puteam să nu îmi doresc să am și eu pe cineva la fel de iubitor, pe cineva căruia să îi spun toate secretele mele și cu care să fiu la fel de naturală pe cât sunt alături de prietenii mei. Cineva pe care să îl aduc aici în fața lor și ei să îl îndrăgească la fel de mult pe cât îi îndrăgeam eu pe cei patru bărbați care își câștigaseră locul în viața prietenelor mele și implicit, în a mea.

Dar acum, eram conștientă că era cel mai nepotrivit moment al vieții mele de a lăsa un bărbat în inima mea. Pentru că eram la fel de conștientă că, în clipa următoare, ar fugi dacă ar vedea nebunia din viața mea, creată de obsesia unor ziariști fără alte subiecte de scris.

Nu am trăit o viață de sfântă și, ca oricine, aveam și eu micile mele nebunii trăite la cele 3-4 beții avute între prieteni, dar mereu m-am asigurat că nu vor exista dovezi după aceea.

Cea mai mare prostie a fost un sex în trei cu doi actori, buni amici de-ai mei care erau, de fapt, homosexuali, dar țineau ascuns de oricine acest aspect al vieții lor, cu atât mai mult faptul că erau un cuplu. Eu eram printre puținele persoane care știau adevărata lor viață și au vrut să aibă prima și probabil singura lor experiență cu o femeie... cu mine.

La beție mi s-a părut o onoare și o nebunie, dar știind că pot să am încredere în ei, am mers mai departe cu noaptea aceea nebună care, trebuie să recunosc, a fost și amuzantă. Practic a trebuit să îi învăț cam tot și să înțeleagă care sunt punctele erogene ale unei femei și să nu mă confunde cu un bărbat. Am și eu limitele mele, iar „ușa din spate” este închisă. A fost o noapte educativă, dar cum am mai spus, mai mult amuzantă.

Și pe cât de plăcută a fost acea amintire, pe atât de rău m-au lovit consecințele. Un articol despre o presupusă orgie între mine și cei doi și se presupunea că mai sunt și alte persoane, era publicat de nenorociții ăia de ziarști. Sursa informațiilor se pare că era chiar unul dintre cei doi prieteni ai mei.

Acum niciunul dintre ei nu mai răspundea și parcă intraseră în pământ. Împreună cu Deanne, am reușit rapid să îi localizăm după

două zile de căutări. În acest timp, zeci de ziariști stăteau constant în fața blocului meu, făcându-mă practic prizonieră în propria locuință.

Dar degeaba i-am găsit, pentru că erau plecați din țară, undeva prin Thailanda și după zeci de mesaje disperate, în care le-am cerut să îmi explice ce dracu' s-a întâmplat, mi-au dat un singur sms în care își cereau scuze că m-au aruncat în gura lupului și că într-o lună, când se vor întoarce, vor face tot posibilul să repare situația.

Eram lăsată baltă cu o mulțime de ziariști pe cap, dornici să afle dacă povestea este adevărată sau nu. Împreună cu agenții mei de presă și cu impresarul meu, am organizat o scurtă conferință de presă în care am negat toate prostiile scrise de ziariști, chiar dacă, se pare, ei aveau și o înregistrare cu mărturisirea unuia dintre cei doi prieteni ai mei. Foști prieteni. Dracu' să îi ia, că până nu se întorc să îmi explice ce dracu' a fost în capul lor, nu știu cum să îi mai consider.

Ideea e că am încercat să ies să îmi iau o cafea și nu am reușit să ajung cu ea întregă până acasă. Nu mai era cazul să apelez la o gardă de corp, ci la o armată întreagă.

Capitolul 2

Tara

Asistenta mea, Kim, se agită prin apartamentul meu aflat la ultimul etaj al acestei clădiri, cu telefonul la ureche și țipă de zor la un ziarist care tot insistă pe subiect.

În jurul meu este o constantă agitație și asta mă împiedică să mă relaxez, să mă liniștesc, să mă bucur de succesul pe care aliatul meu „Bambi” îl avea în estul Asiei cu ultima mea carte.

Nu mă pot concentra pe următoarea carte, chiar dacă mi-aș dori. Sunt fără vlagă, tristă și palidă pe canapea, în majoritatea timpului.

— Arăți ca dracu', îmi spune Kim, lăsând telefonul de la ureche, aproape aruncându-l pe masă. Nu mai suport telefoanele astea, dar nici nu cred că pot să îmi imaginez cât de obosită ești tu cu toată nebunia asta.

— Nu am avut niciodată un scandal în jurul meu și cred că de asta sunt așa speriată și epuizată.

— O să treacă, scumpo, îmi spune ea, cu accentul ei de față din Texas pe care îl mai folosește doar în prezența mea. Toate scandalurile trec.

— Kim, o iau razna dacă mai stau în casă, dar o iau razna dacă mai văd un paparazi, îi zic, începând încet să ridic tonul vocii din cauza disperării mele. O să explodez din cauza lor și o să încep să îi calc în picioare, fără să îmi pese că o dau într-un scandal și mai mare!

Vine imediat lângă mine și îngrijorarea ei este evidentă în ochii și în vocea ei.

— Mare Dumnezeu, dar chiar că ești cu nervii la pământ...

Mă ia în brațe și o las. Simt că am nevoie de suportul celor din jur, iar prietenelor mele le-am interzis să se apropie, pentru că nu vreau să le implic în toată nebunia asta.

Normal că nu au stat de-o parte și, cu o seară înainte, au venit la mine camuflate în tot felul de ținute și cu peruci total atipice lor, de nici eu nu le-aș fi recunoscut dacă nu mă anunțau că vor veni toate patru cu o mașină închiriată. Parcă erau rupte din cărțile cu vrăjitoare, ceea ce m-a ajutat, făcându-mă să râd copios de ele.

Telefonul meu, care e tot la Kim în mână, începe să vibreze și după ce rămâne blocată o secundă, se uită rapid la mine.

— Sunt părinții tăi.

Îmi dau ochii peste cap. Sunt ultimele persoane cu care vreau să discut. Dar cu toate astea, iau telefonul din mâna ei și răspund.

— Ce dracu' e în capul tău? aud deodată vocea mamei, care începe să țipe.

Nici nu mă lasă să vorbesc, nici nu mă salută. E chiar picătura de care nu am nevoie.

— După ce că ai refuzat să te implici în campania tatălui tău, acum cu jumătate de an înainte de alegeri, tu vrei să îi distrugi de tot șansele să ajungă guvernator? continuă ea asaltul. Mai bine că nu te-ai implicat, dar oricum lumea știe cine ești și acum ne distrugi de tot munca de-o viață!

Simt cum lacrimile îmi umezesc ochii. Mereu am fost fata ascultătoare, dar în același timp, cea mai mare dezamăgire a lor, doar pentru că nu m-am măritat cu un fiu de guvernator care să le asigure lor o viață și mai bine înfiptă în lumea politică. Au sperat mereu că voi deveni unealta pe care o vor folosi pentru o imagine și mai frumoasă a familiei perfecte, dar eu refuzam să le susțin minciunile și imaginea falsă.

Iar acum „orgia” mea le distrugea viața. Dar viața mea? Că eram pe punctul de a mă arunca la gâtul unor necunoscuți care nu îmi dădeau pace și încercau să îmi distrugă viața din cauza obsesiei unui frustrat sexual? Era primul ei telefon în aproape 2 ani și ea asta îmi aruncă acum? Până acum mesajele din partea lor le primeam de la un asistent de-al lor, pe care îl dresaseră bine de-a lungul anilor și care mă înștiința din când în când de progresele lor politice și îmi sugera

cam ce să fac sau să nu fac și ce am voie să declar, dacă eram vreodată întrebată de părinții mei.

— Îmi e rușine cu tine, Tara! Cum ai putut să faci așa ceva? O orgie? Ce urmează? Să faci casete video porno ca Pamela Anderson?

Ok. Asta mi-a pus capac.

— Știi ceva, mamă? Ia mai taci dracu' din gură! Măcar o secundă te-ai gândit că poate sunt complet nevinovată și că nu a fost nicio orgie? Dar ești atât de obsedată de imaginea ta de femeie perfectă, că ai uitat să îți mai suni de ani de zile fata de ziua ei să îi zici „La mulți ani!”. Mă suna asistentul ăla al tău cu care ți-o trăgeai de Crăciun, acum trei ani de zile, dar nu ți-am mai zis că știu, că nu te ajutam cu nimic. Iar tata, în timpul ăla, era beat mangă și se uita pe sub fusta cameristei. Așa că lăsați-mă dracu' în pace și voi și ați face bine să nu mă mai căutați niciodată, altfel deschid eu gura și toată presa asta care e la mine la ușă o să v-o tragă în cur de nu o să mai puteți sta pe scaun. Să vezi atunci ce orgie o să ai pe cap!

Și închid telefonul, aruncându-l cu putere de peretele din fața mea, spărgându-l.

Mă prăbușesc în genunchi și încep să plâng în hohote, acoperindu-mi fața cu palmele și dorind să nu mai văd pe nimeni și să nu mai aud nimic.

Familia mea era familie doar cu numele, de mai bine de zece ani. Adevărata mea familie erau cele patru prietene ale mele. Iar eu trebuia să mă gândesc cum să le țin departe de tot haosul ăsta. Deci eram singură.

Singura persoană care îmi era alături în clipele astea, era Kim.

A venit pe podea lângă mine, simțindu-se neputincioasă și m-a luat din nou în brațe. M-am descărcat în brațele ei, încercând să îmi dau seama ce pot să fac să ies din situația asta. Dar mintea mea era blocată pe cuvintele urâte ale mamei mele. Cum putea să îmi vorbească în felul ăsta? Cum putea să mă rănească în halul ăsta? Propria mea mamă...

Am continuat să plâng minute bune, până când, ajutată de Kim, am reușit să mă ridic în picioare și să mă reșez pe canapea. Mi-a adus un pahar cu apă și după câteva guri, am reușit să îmi potolesc suspinele și să îmi recapăt un ritm mai normal al respirației.

— Trebuie să pleci de aici, concluzionează ea când vede că sunt puțin mai bine și capabilă de o discuție calmă.

— Și unde să mă duc? După ăia doi prin Asia?

— E o idee...

— Toată presa din toată lumea a aflat des-

pre scandalul ăsta. Cică și în Letonia au apărut articole despre povestea asta. Unde dracu' e Letonia?! Cine dracu' e Letonia, nici nu știu, dar se pare că ea știe foarte bine cine sunt eu.

Kim oftează zgomotos și trage niște înjurături porcoase printre dinți.

Rămânem tăcute amândouă câteva minute și în cap îmi sună ca un ecou doar înjurăturile ei pe care le repet și eu mereu și mereu. Că le am pe limbă de câteva zile, ca ea. E tot ce mai poate mîntea mea să facă: să-și bage și să-și scoată tot ce am și ce nu am din ei și din neamurile lor de ziarști.

— Cred că am o idee, zice ea deodată, dar cu jumătate de gură. Eu cred că o să funcționeze, dar nu o să fie ceva ușor de realizat.

Clipesc des. Nu știu la ce se gîndește, dar sunt foarte curioasă să aud ce trăsnaie îi trece prin minte.

— Cum am spus, trebuie să pleci de aici.

Tot entuziasmul meu dispare și mă las din nou moale, pe canapea.

— O luăm de la capăt?

— Nu, Tara. Că vom face în așa fel să nu te recunoască nimeni.

— Ești dusă.

Deja mi-a pierit interesul și am impresia că a văzut prea multe filme.

— Eu nu îmi fac operații estetice. Sunt naturală 100% și mă mândresc cu asta.

Și îmi cuprind cu palmele sâni perfect rotunzi, arătându-i despre ce vorbesc.

— Nu la asta mă refer, fată. Că știu că nu ai pic de botox în corpul ăsta superb al tău, nici măcar în cur. Dar tocmai asta trebuie să acope-
rim, ca să te ascundem undeva departe de toată nebunia asta.

Mă încrunt concentrată la ce spune. E un pic incoerentă, dar simt că o idee bună e undeva acolo în cuvintele ei aiurite.

— Încearcă să îmi explici și pe limba mea care este ideea ta.

Ea se așază mai bine pe canapea, întorcându-se cu totul spre mine.

— Tu atragi atenția prin simpla ta prezență. Prin zâmbetul tău perfect, dinții albi, corpul decupat din reviste, părul strălucitor, ochii mari și sclipicioși... Totul la tine atrage atenția. Ai ceva deosebit care te face ușor de recunoscut oriunde.

— Appreciez linguşeala, dar nu cred că vrei o mărire de salariu, zic cu răbdarea iar la limite. Zi-mi odată despre ce este vorba în planul tău!

Mă bate ușor pe palme, în semn să am răbdare și să o ascult.

Mă strâmb și mă conformez.

— Te machiem diferit, sau poate chiar deloc, chiar dacă nu cred că ajută la ceva... Îți vopsim părul altă nuanță, prins fără o noimă sau eleganță, îți punem o pereche de ochelari cu geamuri ca fundul unui borcan, aparat dentar din ăla vechi de se sperie lumea de el. Apoi, te îmbrăcăm numai în rochii largi, cu ghete de care poartă bunica sau chiar bunicul, ori cu pantaloni largi și pulovere lăptoase, orice, numai să îți acopere formele.

— Un fel de Katy Perry în „Last friday nigh”? ridic o sprânceană la ea, total îngrozită de ce ar vrea să îmi facă.

— Exact!

Entuziasmul ei mă sperie. Chiar că a luat-o razna... Am pierdut-o și pe asta.

— Dar fără sârmele alea la aparatul dentar, că mai rău ai ieși în evidență cu ele. Cam asta e ideea. Să facem tot posibilul să nu te recunoască nimeni și, cu noua ta imagine, să te ascunzi într-o casă mare, departe de nebunia orașelor, undeva unde oamenii sunt mai mult preocupați de munca lor și mai puțin de bârfele despre vedete. Un loc unde să nu te deranjeze nimeni și nimeni să nu știe cine ești!

Chipul ei este total luminat și plin de entuziasm la planul prezentat. Trebuie să mărturisesc, m-a prins și pe mine și nu mi se pare o idee atât de rea și poate ar funcționa.

— Pare o idee bună, dar mai trebuie să găsim și casa aceea izolată de restul lumii.

— Păi... spune, mușcându-și buza de jos. Lasă-mă să dau un telefon și cred că o rezolvăm.

Se ridică în picioare și începe să tasteze de zor pe telefon.

— Și mai exact unde e acest loc?

— Acasă la fratele meu. În Texas.

Capitolul 3

Tara

Dispare din cameră în bucătărie, lăsându-mă cu protestele agățate pe buzele întredeschise. Exact! M-a lăsat cu gura căscată. Clar e dusă.

Știu foarte puține lucruri despre familia ei, cu atât mai puțin despre fratele ei. Știu că este cu vreo 4 ani mai mare decât mine, din calculele mele și un mare nesimțit, așa cum îl descria ea când îl mai pomenea. După mai mulți ani petrecuți în New York, a făcut o mulțime de bani pe Wall Street, apoi s-a decis să ducă o viață liniștită la ferma părinților lor din Texas, pe care el o preluase după ce aceștia decedaseră cu câțiva ani în urmă. Kim decisese să rămână în New York, simțind că viața la oraș i se potrivește mai bine decât cea de fată la țară.

Cu toate astea, pe cât era de bună, pe atât de rea îmi părea această idee a ei.

Blocată pe canapea, nu puteam decât să o aștept să se întoarcă și să îmi spună că e o glumă și că mai are o altă propunere.

Dar nu. Nebuna se întoarce cu un mare zâmbet pe chip.

— Mike a zis că nu este nicio problemă! Ne așteaptă chiar mâine.

— Femeie... îi zic, încercând să îmi păstrez calmul. Mai exact ce i-ai zis?

Se așază entuziasmată pe canapea în același loc ca mai înainte și începe să îmi explice.

— El știe că eu lucrăm ca asistenta ta și i-am spus că din cauza acestui scandal, tu ai decis să pleci din țară la niște prieteni prin Europa, iar asta va fi și varianta oficială pentru presă. Tu fiind plecată, eu cu prietena mea cea mai bună și colegă de cameră, trebuie să facem niște schimbări și avem nevoie să stăm departe de scandalul ăsta o perioadă, până când ne vom putea relua activitatea.

— Ok, dar știi că tu nu poți să lipsești foarte mult de aici, altfel o să te omoare vipera de impresar, dacă te dai dispărută și tu.

— Aici ai dreptate. Aș putea să rămân cu tine, dar asta ar însemna să le spunem unde ești și nu am încredere în ei. Aș prefera ca nimeni în afară de prietenele tale să nu știe unde ești tu, de fapt. Acolo vei fi în complet anonim.

— Adică nici fratele tău nu o să știe cine sunt?

— Nop! zice mândră. El știe că tu ești cea care se ocupă de rețelele de socializare ale Tarei. I-am băgat o vrăjeală, să fiu sigură că nu mai

deschide subiectul niciodată. Acum, că nu mai ai nimic de lucru, ai nevoie de un loc unde să stai, până când Tara revine în peisaj și o să ai din nou activitate la job. Te-au speriat un pic ziaristii și vrei să pleci din oraș o perioadă, dar neavând unde, vii cu mine la casa unde am copilărit eu. Doar că, după o zi eu o să mă întorc și îi voi spune fratelui meu că sunt chemată înapoi de impresar.

— Și nu o să îl deranjeze că o să-i rămân pe cap?

— I-am spus că e posibil ca eu să trebuiască să mă întorc aici, dar tu o să mai rămâi și a zis că nu îl deranjează.

— La dracu', Kim... ezit eu, nu știu ce să zic. Am mai văzut și eu emisiuni din astea cu fata de la oraș venită la țară și crede-mă că, în afară de echitație, nu am avut în viața mea tangențe cu alte animale. Și mi-e al dracului de frică de vaci! zic deodată speriată. Dacă mă pune fratele tău să mulg vacile ca să îmi câștig pâinea? Îi dau un milion de dolari, dar să nu mă pună la vaci!

Ea râde. De fapt râde în hohote. E roșie la față și îmi dau seama că râde de mine și e foarte amuzată de frica mea.

— Stai calmă, că nu e o fermă din aia! E foarte modernă și foarte curată. Și nu are vaci!

Cu greu, îmi spune veștile bune printre hohotele de râs și când se mai liniștește, îmi explică.

— Avem cai, e adevărat. Dar este o fermă unde se cultivă bumbacul. Fratele meu se ocupă mai mult de treburile administrative, pentru că are o armată de oameni pe care îi plătește foarte bine să își facă treaba cum trebuie. El preferă să se ocupe de cai pe care îi are și de care este foarte mândru. Deci, ești în siguranță.

Mă uit la ea sceptică.

— Deci sigur nu ai vaci sau porci? Știu că în Texas sunt multe vite și sunteți renumiți pentru ele.

— Dar și pentru culturile de bumbac, așa că stai calmă. Nu sunt vaci pe acolo, mă liniștește ea, încă amuzată.

— Ok. Hai să zicem că am rezolvat-o și pe asta. Mai trebuie să găsim pe cineva de încredere care să se ocupe de noul meu aspect.

— Și de garderobă, completează ea. Nu uita că ai nevoie de haine noi. Azi îți iei la revedere pentru o perioadă de la rochiile minunate.

— Corect, spun tristă, uitându-mă lung spre dormitorul meu unde se află și imensul meu dressing.

Oftez, dar cel puțin moralul meu este puțin mai ridicat, pentru că lucruri bune par să răsară din toată nebunia asta de plan.

— Și să înțeleg că acolo aș putea să mă ocup și de desenele mele?

— Normal! O să ai toată liniștea de care ai nevoie! Tu doar ia-ți laptopul cu tine.

Ideea începe să îmi placă tot mai tare. Dar înainte de a lua o decizie extremă, am nevoie să mă consult cu fetele mele.

Kim profită de ocazie și pleacă la o sesiune de cumpărături de haine cât mai urâte, ochelari cu ramă groasă și alte tâmpenii de genul. Plus, un nou telefon.

Le contactez pe fetele mele pe Skype și le povestesc tot planul pe care l-a conturat Kim. Spre surprinderea mea, sau nu, am toată susținerea lor. Sunt super încântate de idee și sunt convinse că este cea mai bună soluție ca ziaristii să mă lase în pace, măcar până când cei doi amici ai mei se vor întoarce și, să sperăm, vor salva situația. Între timp ele vor căuta o modalitate de a-i închide de tot ziarul idiotului frustrat care a pornit tot acest scandal.

Am ieșit din lumina reflectoarelor de mai bine de un an, timp în care nu am mai acceptat niciun rol și m-am focusat pe noua mea pasiune. Singurele valuri în tot acest timp au fost create de acest obsedat, iar fetele sunt convinse că dacă îl potolim pe nebunul ăsta, toată lumea o să mă lase în pace și în timp, voi putea avea o viață mult mai liniștită.

Aștept cu drag acea zi și sper că atunci când

totul va fi mai liniștit, se vor așeza lucrurile și pentru mine și voi putea să cunosc pe cineva potrivit mie.

Până atunci, să fie Texas!

Fetele au persoana perfectă care să mă ajute la transformarea mea, mai exact, pe cea care le-a ajutat și pe ele cu o zi înainte să le transforme în băbuțe.

Tipa ajunge la mine în mai puțin de o oră, cu un troler plin de ustensile, vopseluri și alte nebunii necesare. Aproape în același timp ajunge și Kim cu cumpărăturile ei, așa că îi dăm drumul.

Dar nu înainte de a porni muzica și de a-mi face curaj cu un pahar de vin. Mă las pe mâna lor și mă rog la Ceruri să funcționeze. Între timp, ajunge și Cate, care murea de curiozitate să mă vadă. De pe Skype, celelalte fete ne sunt alături, chiar dacă în timpul ăsta una mănâncă, alta se ceartă cu un client, alta se conversează cu iubitul. E ca și cum suntem toate la mine în apartament și asta mă ajută să trec mai ușor prin transformarea mea radicală.

După aproape două ore foarte obositoare se poate spune că aranjamentele sunt gata. Eu sunt gata. Mă uit la ceas și este aproape 10 noaptea. În tot timpul ăsta, Cate a fost lângă mine, strâmbându-se sau râzând de mine, care nu mă puteam vedea în mijlocul sufrageriei în nicio

oglinadă, dar cel mai important, alimentându-mă cu vin.

Nu sunt o persoană cu multă rezistență la alcool și de obicei mă limitez la două pahare, niciodată nu amestec tipurile de alcool, pentru că efectul e devastator și dacă mă îmbăt, mă transform într-o nebună brutal de sinceră și fără pic de rușine. Imaginea mea de fată serioasă m-a făcut întotdeauna să nu îmi depășesc limitele pentru a evita orice situație jenantă, așa cum fetele mele îmi mai aminteau despre micile scăpări de pe la universitate.

Dar azi, Cate continuă să toarne. Când am simțit că mi-am atins limita, am cerut apă, dar ea a zis că o să mai am nevoie de cel puțin un pahar, pentru ceea ce se întâmplă cu mine.

Deja eram îngrozită. Ce dracu' îmi făcea fata aia la păr în timpul ăsta, nici eu nu știam. Aveam niște gene false, jumătate mi le-a smuls. Unghiile s-au scurtat și s-au șters.

M-a întrebat dacă vreau o imagine emo, spunând că mult machiaj negru m-ar ajuta să îmi ascund mai bine trăsăturile.

Am ridicat o sprânceană la ea și încerc să fiu foarte serioasă.

— Am 31 de ani. Nu cred că m-ar prinde prea tare aspectul, care nu se potrivește cam deloc cu starea mea, zic și deodată încep să râd.

— După cum vezi, ea nu este cea mai tristă persoană, completează Cate amuzată. Mai ales după ce prinde gustul vinului.

Mă uit la ea, fulgerând-o cu privirea.

— Tu ai grijă cât vin pui aici, că parcă văd că după ce pleci, ies în stradă cu aspectul meu fenomenal și mă iau la bătaie cu ziariștii.

— O să stau eu să o păzesc, zice Kim ca și cum i se adresează doar lui Cate, pentru a o liniști.

Apoi mi se adresează mai serioasă.

— Măine la prima oră ne strecurăm spre aeroportul privat și de acolo zburăm spre Austin, Texas. Am închiriat o mașină, nu foarte scumpă, să ajungem până la fermă.

Cuvântul îmi dă fiori. Ca de fiecare dată. Ce dracu' o să găsesc acolo?

— Sigur nu ai vaci, nu? mă trezesc că o întreb și din nou reacția lor este să înceapă să râdă de întrebarea pe care i-am mai pus-o de vreo 4-5 ori.

E clar. Am băut prea mult.

Din fericire, transformarea mea pare că a luat sfârșit și fetele mă încurajează să mă duc la baie să mă văd. Cate este lângă mine, chiar dacă mă privește un pic uimită.

— Ești greu de recunoscut. Nu ești neapărat urâtă, doar că ești diferită. S-a dus dracu' toată frumusețea ta.

Cuvintele ei mă fac să grăbesc pasul spre baie. Deja inima îmi bate și mai tare și când ajung în fața oglinzii. Un țipăt ușor de groază îmi scapă, fără să mă pot abține. Katy Perry în „Last friday nigh” era superbă pe lângă mine!

Capitolul 4

Tara

— Toată viața am avut grijă cum mă îmbrac, cum arăt, fără să exagerez, fără să mă chinui... Iar acum am depus toate eforturile din lume să fiu cea mai urâtă femeie din lume...

— Nu fi așa dură cu tine, zice zâmbind Kim, dar nu mă privește.

Conduce mașina ieftină pe care a închiriat-o și ne apropiem de ferma unde a copilărit.

— De aceea nu ai curaj să te uiți la mine când vorbești? Am observat că și în avion ai cam evitat să te uiți la mine.

Ea începe să râdă și știu că gluma mea mai relaxează atmosfera încărcată.

Ne-am strecurat cu greu pe lângă ziaristi și din fericire, nimeni nu părea că m-a recunoscut până în acest moment. Dar linia de finish este la ea acasă, la casa fratelui ei, mai exact și, dacă trecem și de testul de acolo, sunt în siguranță.

Kim mi-a spus că în contact cu mine nu vor intra mai mult de 3-4 persoane în total, iar unii dintre ei nu au auzit niciodată de numele meu de „vedetă”.

Cu ocazia asta am stabilit și le-am anun-

țat și pe fete că noul meu nume va fi Mary Parker. Mary de la Tara Marie, care este numele meu complet, iar Parker este numele fals pe care Deanne îl folosea când își ascundea identitatea.

— Pentru că te știi cum erai înainte, mi-e greu să mă obișnuiesc cu tine așa, zice ea.

— M-ai visat azi-noapte? Eu am avut un coșmar cu noul meu look.

— Din fericire, nu te-am visat, dar mi-a fost frică să nu intri peste mine în cameră.

Începem să râdem amândouă în hohote.

— Recunosc că asta a fost o glumă bună, zic printre hohote.

— Cine a glumit?

Și râdem și mai tare.

— O să îmi fie dor de tine, zăpăcito, îi zic când reușesc să îmi potolesc răsul nebun. Ce dracu' mă fac eu singură atâtea zile?

— Te relaxezi. Doar că trebuie să ai grijă să porți ochelarii și aparatul dentar. De preferat ar fi să nu te piepteni prea des.

Îmi trec o mână prin păr și deja e încurcat.

— O să încerc să evit oglinda, oricum, pentru că mă sperii de fiecare dată când mă uit.

Ea aprobă din cap și cu greu își controlează zâmbetul. Pe cât de urâtă e situația în care mă aflu, pe atât de urâtă sunt și eu în clipele astea, iar asta nu are cum să nu ne facă să râdem continuu.

Aceeași reacție au avut și fetele, chiar dacă inițial, în cazul lor a predominat șocul mai mult.

— Am ajuns, mă anunță ea deodată și stomacul mi se strânge.

Dacă cineva mă va recunoaște? Nu asta e problema, știu că un om rezonabil îmi va păstra secretul de bună-voie sau, dacă va fi cazul, îi voi cumpăra tăcerea. Dar un om cu mintea îngustă se poate duce la presă și se va da dracu' tot planul meu. Eu totuși sper ca asistenta mea să aibă dreptate și nimeni să nu fie atât de interesat de viața unei actrițe nu-chiar-atât-de-celebre, cât să facă valuri și că identitatea mea va fi ascunsă bine.

Trecem de o poartă din metal, încadrată într-o arcadă din lemn, specifică zonei. Mă bucur să văd că nu există clasicele coarne de vită puse deasupra.

Urmează un drum pietruit, plin de copaci, iar în fața noastră se ridică o casă frumoasă, cu toată fațada îmbrăcată în piatră, cu un etaj care nu are mai mult de 2-3 camere în partea de sus. Este foarte cochetă și primitoare, prin lemnul roșiatic care încadrează veranda din față, prin câteva ghivece cu flori atârinate pe sus și felinarele așezate pe stâlpii din colțuri.

— Nu e foarte mică, dar nici foarte mare, spune ea când mă vede că privesc cu admirație.

Coborâm din mașină, dar nimeni nu mișcă prin zonă.

— Cred că e în spate, la grajduri, completează ea. Hai că luăm bagajele după aceea.

Mă îndeamnă să înaptez și intrăm în casă, unde rapid îmi explică:

— La parter este un dormitor pe care acum îl folosește Michael, sufrageria, bucătăria și două băi, iar sus încă două dormitoare și o baie. Tu o să ai una dintre camere.

Zâmbesc și chiar dacă ea mă trage rapid prin casă spre o ușă care dă în grădina din spate, îmi dau seama că locuința este amenajată cu gust, elegantă, cu multe echipamente destul de noi și moderne, dar totul îți dă impresia că aici chiar locuiește sau a locuit o familie. Aș vrea să apuc să mă uit la ramele pe care le zăresc pe șemineul din sufragerie, dar Kim mă grăbește și îmi dau seama că o să am oricum destul timp să mă uit la toate pozele astea, până când o să mă satur de ele.

Am din ce în ce mai multe emoții și ieșind afară din casă, auzim voci în deoparte.

— Așa cum bănuiam, zice ea. Hai la grajduri.

Trecem pe lângă construcția din lemn și piatră, care are un miros plăcut de fân și ocolind-o ajungem în fața unui țarc mare, rotund,

unde un bărbat mai în vârstă e rezemat de bărnele din lemn, cu un pai în gură și în cap cu o pălărie caracteristică texanilor, iar un alt bărbat bate cu palma încet un cal în mijlocul țarcului. Calul pare foarte agitat și vrea să se ridice pe picioarele din spate, dar bărbatul imediat revine lângă el și îi vorbește încet la ureche, continuând să îl mângâie.

Este un cal foarte frumos, cu o blană lucioasă, maro și o coamă lungă, care aproape îi acoperă un ochi.

— Frumos animal, șoptesc mai mult pentru mine, dar Kim chicotește lângă mine.

— Calul sau Mike?

Și atunci îmi dau seama că bărbatul este fratele ei și în același timp el se întoarce spre noi și îi pot vedea chipul.

Și nu pot să zic decât „să mă bată mama, ce bine arată tipul!”. Are un tricoul alb, o cămașă în carouri, albastră, aruncată pe un umăr și o pereche de blugi, ușor decolorați. Dar toate aceste haine nu fac decât să îi contureze perfect corpul, de la brațele puternice, la fundul perfect și pulpele puternice. Este corpul unui bărbat care muncește și care, mai mult ca sigur, miroase ușor a transpirație și whisky. Și brusc, acest miros mi se pare foarte sexy.

Are părul puțin cârlionțat, cu o șuviță puțin

albită în frunte, pierdută printre părul șaten, bogat, o barbă de câteva zile și o privire întunecată. Dar mă privește încruntat ca și când prezența mea l-a luat prin surprindere... Într-un mod neplăcut.

Însă chipul i se schimbă imediat, zâmbind la sora lui.

Între timp, Kim mă prezintă bătrânului care vine în primirea noastră și ne îmbrățișează cu căldură, chiar și pe mine, de parcă m-ar cunoaște de-o viață întregă.

— Mary, el este Pops. Omul de bază al lui Michael și cel care i-a ajutat și pe părinții mei cu toată nebunia cu bumbacul.

— Cât mai sunt în putere, dau mai departe cunoștințele mele. Mă bucur că am avut ocazia să fac tot ceea ce îmi place și nu a trebuit să mă angajez vânzător la supermarket sau McDonald's, râde el, făcându-ne și pe noi să zâmbim.

Este un bătrân cu părul cărunt și tenul bronzat de vânt și soare, tot cu o cămașă în carouri cărămizie, cu mânecile suflecate și blugii tociți de vreme. Privirea lui caldă și zâmbetul sincer mă liniștesc imediat.

— Mă bucur să te cunosc, Pops, răspund zâmbind și imediat îmi simt buzele atingând cel mai oribil aparat dentar pe care Kim îl putea găsi.

Gura îmi e plină de niște fiare înnegrite și când am văzut drăcovenia pentru prima dată, am întrebat-o dacă l-a găsit pe jos sau la fiare vechi. Se pare că așa era modelul, iar chestia care acum îmi eclipsa total zâmbetul și îmi acoperea dantura perfectă, era destul de igienică și inofensivă. Doar că îmi accentua într-un mod fenomenal urâtenia.

— Soția lui Pops, April, este o bucătăreasă extraordinară și o să ai ocazia să mănânci numai mâncare gătită de ea, din fericire. Altfel, mureai de foame cu ce face Mike.

— Calitățile mele de bucătar s-au îmbunătățit foarte mult, de când nu ai mai venit pe aici, se aude vocea lui Michael lângă noi, o voce groasă, bărbătească și foarte plăcută.

Își aruncă cămașa de pe umăr pe una dintre bârne și imediat Kim îi sare în brațe, iar el o primește cu căldură.

— Mă bucur să te văd, surioară, zice el, strângând-o cu putere. Ai mai slăbit. Nu îți priește fast-food-ul din oraș, sau te aleargă șefa aia a ta atât de mult încât nu ai timp să mănânci?

— Un pic din amândouă, zice ea, desprinzându-se din îmbrățișare și dându-mi un cot în glumă. Ea este Mary Parker, colega și prietena mea. De fapt, colegă nu prea mai este, că momentan suntem amândouă pe bară cu munca.

— Colegă de suferință, completez eu, întinzând palma acestui bărbat din fața mea. Îmi pare bine de cunoștință și îți mulțumesc mult că mi-ai permis să stau aici perioada asta. Sper din suflet ca apele să se liniștească destul de curând și să ne reluăm viețile normale.

El din nou se holbează și nu pot să nu mă gândesc cu teamă că poate m-a recunoscut. Zâmbesc forțat cu toți dinții, lăsând aparatul dentar să îmi strălucească în soare, iar el clipește de câteva ori.

Afișează un zâmbet vizibil forțat și îmi cuprinde mâna cu palma lui mare, strângând ușor. Îi simt bătăturile din palmă și să fiu a dracu' dacă pentru o clipă nu m-am gândit cum s-ar simți palma lui pe pielea mea fină.

Erotic. Surprinzător de erotic.

— Mă bucur să te cunosc, Mary, spune el, trezindu-mă la realitate. Mă bucur că am putut ajuta și poți să stai liniștită oricât ai nevoie.

Îmi dă drumul la mână și se întoarce spre Pops.

— Te ocupi tu de Magic mai departe?

— Da, da, spune acesta repede. Tu ai grijă de fete, că o duc eu pe Magic la grajduri.

Îmi dau seama că Magic este calul, mai exact iapa pe care el o liniștea când a fost întrerupt de sosirea noastră. Sosirea altor două iepe.

Kim mă conduce din nou în casă, iar în spatele meu îmi simt prezența bărbatului care ne urmează. După ce ne luăm bagajele, el rămâne la parter în bucătărie să facă cafea, în timp ce Kim îmi arată camera de sus unde eu o să stau. Este o cameră frumoasă, în același ton călduros cu restul casei și chiar dacă este mică, nu mă deranjează. Este camera în care Kim a locuit, urmând ca ea să doarmă acum în camera veche a fratelui ei. Stăm amândouă pe pat, în timp ce Kim a luat în brațe un urs mare de pluș, care trona lângă perne.

— Cum ți se pare până acum? mă întrebă ea.

— Este un loc foarte frumos. Chiar mă simt un pic mai liniștită, însă am văzut că fratele tău se uită cam ciudat la mine. Nu crezi că m-a recunoscut, nu?

— Nu cred, zice ea încruntându-se. Dar, ca să fim sigure, tu apucă-te să îți despachetezi lucrurile și eu cobor la el să văd dacă aflu ceva.

— Ok, spun eu un pic mai ușurată. A, Kim, o strig din nou înainte să iasă pe ușă. Îți mulțumesc pentru tot!

Sinceritatea mea o impresionează și imediat o văd cu ochii un pic umezi.

— Nu ai pentru ce, Tara! Chiar dacă nu ți-ai dat seama până acum, pentru că ai un suflet atât

de bun și le faci din instinct, dar și tu m-ai ajutat pe mine foarte mult de când te-am cunoscut.

Îmi face cu ochiul și dispare repede, până când atmosfera nu devine și mai lacrimogenă.

Oftez și mă uit la bagajul meu plin de haine pe care nici măcar bunica mea nu le-ar fi purtat. Din fericire, am putut să îmi iau lenjeria intimă pe care o port de obicei, că nebunele nici pijama-lele mele de la Victoria's Secret nu m-au lăsat să le iau cu mine. Am reușit eu să mai strecur câteva, dar tot nu sunt mulțumită.

Of... o să fie greu.

Capitolul 5

Michael

Încă sunt surprins de prezența nouă care o să stea cu mine în casă, sub același acoperiș. Sper din suflet ca sora mea să stea mai multe zile, cât să nu rămân doar eu cu această fată.

— Ce mai faci, nebunule? o aud pe Kim în spatele meu.

Îmi văd preocupat de cafea, să pun în cele 3 căni.

— La fel bei cafeaua? Cu o linguriță de zahăr?

— Da, zice ea veselă, așezându-se pe un scaun la masă.

— Și prietena ta?

— Fără zahăr. Cum o bei și tu. Neagră, urâtă, amară.

Câteva cuvinte îmi fac pielea de găină și nu pot să nu le asociez cu prietena ei.

— Deci, cum ți se pare Mary?

— Prietena ta e pe bune?

Ea face ochii mari și se uită blocată la mine.

— Adică așa arată ea de obicei, așa se îmbracă? Sau a avut vreo traumă de curând?

— Ce vrei să spui?

Cum dracu' să îi spun că e cea mai urâtă femeie pe care am văzut-o în viața mea, fără să îmi jignesc sora că s-a asociat cu o asemenea creatură?

Când am văzut-o în fața ochilor am crezut că mi se face o glumă proastă, iar când a zâmbit am zis că, dacă e furtună afară și trăsnete, ea e în cel mai mare pericol cu fiarele alea ruginite în gură.

Fata asta este o chestie înaltă, slabă, acoperită de cele mai urâte haine, largi, lungi, total nepotrivite anului, nu secolului în care trăim. Iar de cap, nu mai zic. Un păr ce pare sârmos și nepieptănat de 3 zile, o pereche de ochelari stil pisică cu lentile fumurii, model cum nu am mai văzut în viața mea și care cu greu mi-au permis să văd dacă are și doi ochi. Nu m-ar fi surprins să aibă doar unul. Gura, normală, ba chiar aș putea să spun că buzele îi erau conturate frumos, dar când a zâmbit, am crezut că îmi sar sârmele în ochi!

Și acum, cum să formulez eu toate astea ca să îi răspund la întrebare?

— Kim, zic încet cât să fiu auzit doar de ea și mă așez pe scaunul de lângă, privind-o cu empatie. E cea mai oribilă creatură pe care am întâlnit-o în viața mea!

Nu pot să mă abțin. Sunt sincer de obicei și nu pot să mint, mai ales pe sora mea. Așa că dau drumul la cuvinte.

— Dacă tu pleci, mie o să îmi fie dracu' frică să ies din cameră noaptea, să nu mă întâlnesc cu ea pe hol, că fac infarct! Mor pe loc! Știi că nu îmi plac filmele horror și tu îmi aduci așa ceva în casă?

Spre surprinderea mea, mă privește o secundă blocată, apoi izbucnește într-un râs isteric care îi aduce lacrimi de amuzament în ochi.

— Mă bucur că râzi de mine. Ești o vacă.

Ea râde și mai tare!

— Să nu pomeniști de vaci de față cu ea! zice printre hohote.

Aștept să se potolească câteva clipe bune. Eu doar stau ca prostul cu mâinile în sân și mă uit la ea cum râde de problema mea. Și când se potolește, îmi continuă:

— Mary are fobie de vaci. Te rog să o ții departe de ele, dacă vă apar cumva în cale.

Ridic o sprânceană.

— Nu înțeleg, pe cine să apăr? Pe vaci, nu? Că o să se sperie dacă dau nas în nas cu prietena ta.

Ea începe să râdă din nou și nu înțeleg de ce e așa amuzant pentru ea. Bine dracu' că nu am vaci la fermă, că nu mai dădeau lapte în veci!

— Mary este o fată de nota zece, zice ea, încercând să își potolească râsul nebun. O să o cunoști și o să îți placă de ea, dacă treci cu vederea aspectul fizic.

— Să înțeleg că o să mâncăm cu lumina stinsă?

Râde din nou. Eu vorbesc serios, pentru că femeia asta sigur o să îmi dea vise urâte noaptea, iar sora mea râde de mine în ultimul hal.

— Nu fi bou! Ai un pic de răbdare și o să vezi că e cuminte, la locul ei. Nu o să te deranjeze.

— Păi nu e ca și când o să am eu mereu grijă de ea. Că doar nu pleci mâine, nu?

Zâmbetul ei dispare și devine un pic preocupată. Să nu îmi spui... Și totuși îmi spune:

— Pe drum m-au sunat de la agenția de impresariat. Au nevoie de mine în New York cât mai repede. Dar i-am prostit să mă lase să stau azi toată ziua, dar mâine dimineață trebuie să mă întorc.

— Și ea rămâne? întreb făcând ochii mari.

— Nu mușcă, pe cuvânt, Mike, zice ea deja serioasă.

— Nu știu ce să zic... La ce are în gură, e mai periculoasă decât mușcătura calului.

Ea din nou începe să râdă, lovindu-mă peste umăr.

— Ce bou ești!

Deja grimasa mea este una de „ok, te poți lești să vorbim până coboară chestia aia de sus?”

— Deci ea nu merge cu tine înapoi în New York?

— Nu! Ți-am zis de la telefon că ea o să mai stea, cel puțin până se întoarce Tara din vacanța ei. Crede-mă, Mary are nevoie de liniște și de asemenea, nu prea îi plac oamenii, așa că te rog să ai grijă să nu vină prea multă lume pe aici.

— Crede-mă, acum nici nu vreau să mai chem pe cineva aici.

Se strâmbă la mine.

— Ține minte, faci asta mai mult pentru mine. Mary m-a ajutat foarte mult și mi-a fost alături când aveam nevoie de un sprijin. Este o persoană cu multe calități bune și este prietena mea, asta ar trebui să îți dea ceva de înțeles și ție. Știi că nu mă împrietenesc așa ușor cu oricine, dar ea este o persoană de încredere.

Oftez.

— Bine, Kim. Dacă zici tu, o să încerc să trec peste bariera fizică și să nu mă mai holbez la ea în ultimul hal.

— Deci, de aceea te holbai tu la ea? Că e urâtă?

— Nu, Kim. Că e CEA mai urâtă!

Începe din nou să râdă și după ce mai bea o gură de cafea, se ridică de pe scaun.

— Mă duc să văd cum s-a acomodat în cameră. După aceea vreau să o duc la o mică plimbare pe moșie să îi arăt ce ai tu pe aici.

— Luați jeep-ul?

— Nu. O să călărim.

Ridic o sprânceană.

— Știe să călărească?

— Da, Mike. Știe.

Răspunsul ei este evident ca și când oricine știe să călărească. Ridic din umeri și îmi savurez cafeaua, în timp ce ea urcă la etaj la prietena ei.

Mă pierd în gânduri câteva minute, apoi mă duc la grajduri, unde îl rog pe Pops să pregătească doi cai pentru fete. Stau o secundă și mă întorc spre el, spunându-i că le voi însoți și să îmi pună și mie o șa pe unul dintre cai.

O să le las spațiu să vorbească ca fetele, dar sunt chiar curios să o văd pe tipa asta călărind și poate dacă mai stau un pic pe lângă ele, o să mă obișnuiesc cu figura ei și nu o să mă mai holbez.

Doamne, săraca fată. Mă întreb dacă cineva a încercat să scoată ceva bun din ea. Presupun că da, din moment ce lucrează pentru o actriță, dar cred că au renunțat și ei. Sau, mai rău, asta e tot ce au putut să scoată mai bun din ea. Mă scutur de gândul ăsta și chiar sper să pot să văd dincolo de aspectul ei, așa cum mi-a sugerat și Kim, altfel o să fie al dracului de greu să stau în casă cu ea.

O jumătate de oră mai târziu cele două erau la grajduri și din nou mă uit la fata asta lungă și slabă, care acum poartă o pereche de pantaloni colorați, foarte largi în partea de sus și mai strâmți la glezne, ce îmi amintesc de pantalonii pe care îi poartă clovnii.

Doamne, ajută să nu se sperie calul...

Cu coada ochiului continuu să o privesc, chiar dacă mă prefac că sunt preocupat cu calul meu, trăgând de câteva curelușe.

Încă de când au ieșit, amândouă sunt antrenate într-o discuție despre niște persoane de care nici nu am auzit. Discuția este amuzantă și ele râd la aproape fiecare replică. Îmi place să o văd pe Kim așa relaxată și râzând cum de mult timp nu am mai văzut-o.

Mary, că încerc să mă obișnuiesc cu numele ei, râde de asemenea, dar ce mă surprinde este că, dacă nu mă uit la ea, râsul ei este cristalin și surprinzător de plăcut. Iar vocea îi este elegantă, feminină și cu o dicție perfectă. Mă face să cred că are o educație destul de bună și din nou mă trezesc că mă pierd cu privirea spre ea, studiindu-i mișcările.

Se urcă pe cal cu o eleganță naturală, de parcă ar fi făcut asta de mică și după poziția dreaptă a corpului, aș putea să jur că a participat și la concursuri de echitație. Continuă să mân-

gâie calul, vorbindu-i calm și zâmbindu-i, pentru a-i transmite energia caldă pe care se pare că și ea o simte.

Lăsând toată urâtenia la o parte, trebuie să recunosc că e ceva frumos în tot acest tablou.

Pornim la drum și le dau un avans de câțiva metri pentru a-și continua discuția ca între fete. Ajunși pe câmpul deschis, Kim se întoarce spre mine cu un zâmbet malefic pe chip.

— Facem o cursă?

Prin lentilele ochelarilor mă uit la ea și mă aștept să glumească.

— Hai! Nu am mai făcut de mult! insistă ea. Se bagă și Mary!

Eh, hai că asta o să fie interesant. Ia să văd de ce e în stare urâțica asta.

— Bine, fetelor. Dar vă anunț de la început că nu îmi place să fiu blând cu femeile, glumesc eu, dar uitându-mă spre Mary văd cum mă privește blocată, cu buzele întredeschise.

Ce i-o trece ei prin cap în clipa asta? Am făcut o glumă cu o ușoară tentă sexuală și s-a rușinat de ea?

Scutur din cap, alungând gândul că poate e și din aia crescută pe la vreo mănăstire, dar altul îi ia locul și mai repede: oare ea a fost vreodată atinsă de un bărbat?

Capitolul 6

Tara / Mary

În branșa mea am avut ocazia să cunosc o mulțime de bărbați, de la actori celebri la modele faimoase ce defilează mândre pentru cele mai cunoscute case de modă. Dar frumusețea lor mi se părea mereu că este una forțată și nu o singură dată am avut ocazia să văd că ei purtau machiaje subtile, lentile de contact sau anti-cearcăne să le acopere pungile oboselii pe care și eu o înțelegeam. Erau frumoși, dar le lipsea ceva esențial: naturalețea.

Ei bine, tipul ăsta emană o frumusețe naturală, sustrasă din mediul în care trăiește, puțin sălbatică și poate chiar necizelată.

Deci nu pot să spun decât: Mamă, cât de frumos e! Este atât de sexy cu brațele lui dezgolite, cu zâmbetul ăla mortal... și acum o mai aruncă și pe asta în glumă, cum că el nu e prea blând cu femeile.

Băi, băiatule, eu sunt neatinsă de un bărbat de câteva luni bune și tu, bunăciune mișcătoare, mă faci să te arunc pe jos pe câmpul ăsta și să te las să nu fi deloc blând cu mine?!

Hai că asta e culmea. Toți hormonii mei au luat-o razna. În 30 de secunde am 30 de fantezii cu el, doar aici și acum.

La dracu'... este numai vina lui Cate și a felului ei de a fi că m-a prostit și pe mine. Poate am și eu momentele mele în care gândesc la fel de pervers ca ea, doar că diferența dintre noi este că ea și acționează în acest sens. Eu nu am acest curaj și prefer să fiu o femeie care așteaptă să vină inițiativa din partea bărbatului.

Ea, ca și în cazul viitorului ei soț, e genul „am văzut, mi-a plăcut, am futut”. Eu în schimb, sunt genul „am văzut, mi-a plăcut, acum aștept să facă el primul pas”. Știu... sunt o fire mai romantică și fetele mereu mi-au spus că trebuie să mai preiau și eu inițiativa și să acționez atunci când îmi place de cineva, dar... sunt mai mult ca Sofia, mai timidă la capitolul bărbați, mai lipsită de inițiativă.

Dar acum, tipul ăsta mă face să îmi doresc ceva carnal cu el. Foarte carnal. Dar este fratele lui Kim, iar eu sunt ascunsă sub un strat de haine pe care nici măcar un cerșetor nu le-ar purta, așa că stau liniștită că nu o să se ajungă la nicio situație de genul. Doar dacă el are vreo fantezie cu femei mai urâte decât noaptea... dar mă îndoiesc.

Dar cu toate astea, frustrarea mea este destul de mare și trebuie să îl bat pe tipul ăsta aro-

gant care mă privește prin ochelarii lui de soare ca pe o urâtă, așa cum m-a liniștit Kim atunci când am crezut că el m-a recunoscut.

Era foarte amuzată. Recunosc că și eu am fost atât amuzată, cât și ușurată că el s-a blocat la urâtenia mea și nu și-a dat seama cine sunt cu adevărat. Dar în același timp, ceva m-a deranjat. Mi-ar fi plăcut să îl cunosc într-un alt context, iar el să mă vadă așa cum sunt eu cu adevărat. Oare atunci i-ar fi plăcut de mine? Ar fi vrut să mă sărute?

La ce dracu' îmi zboară mie gândurile bolnave? Din nou o înjur pe Cate și influența ei.

Ne așezăm toți, unul lângă altul și Kim ne arată un copac la câteva sute de metri în față și anunță că acolo este linia de finish.

Ok. Atunci să-i dăm bice, nu?

Oare trebuia să le spun că eu am învățat să călăresc încă de mică și că sunt al dracului de bună și la viteză? Ha! Dar ce, sunt proastă?! Le spun după aceea, dacă mă întreabă.

Și pornim.

În primul sfert al distanței suntem toți trei cam la egalitate, apoi Michael începe să ia un ușor avans și până la jumătatea distanței, are mai bine de un cal avans. Așa că acționez și îndemn calul meu minunat să alerge mai repede și lăsând-o pe Kim în spate, mă apropiu de Michael și îl depăș-

șesc cu greu, dar cu toate astea, reușesc să îl las și pe el în spatele meu. Când ajung la copac, am deja un avans de aproape doi cai lungime față de el, iar Kim mult mai în spate.

— Frumos! Chiar te pricepi! mă felicită el zâmbind slab, dar mai mult, îmi pare că este confuz.

— Mulțumesc, răspund respirând greoi și încerc să îi zâmbesc de data asta fără să îmi arăt aparatul dentar.

— Ai zis tu că îți place să călărești, dar nu mă așteptam să fii chiar atât de bună! zice și Kim, ajungând lângă noi.

— Mulțumesc, Kim. Întotdeauna mi-au plăcut animalele astea minunate și mereu am simțit că pot să mă înțeleg cu ele foarte bine. Avem limbajul nostru propriu, glumesc eu.

Dar se pare că doar Kim gustă gluma, pentru că fratele ei continuă să mă privească puțin mai serios.

— Unde ai învățat? întreabă Michael, în timp ce întoarcem caii și pornim la pas înapoi spre casă.

— De mică mi-a plăcut călăria și din fericire, părinții mei nu s-au împotrivit și m-au lăsat să merg la cursuri de echitație, iar ulterior mi-au luat și un cal.

— Să înțeleg că nu ești din New York?

— Nu. De pe Coasta de Vest. Acolo am cunoscut-o și pe Tara și am venit după ea în New York, răspund eu și cu ocazia asta află și cum am ajuns în marele oraș, ca altă dată să nu mai deschidă subiectul, dacă devine curios.

— Ai participat și la concursuri de echitație?

Asta m-a luat prin surprindere. Cum și-a dat seama?

Zâmbesc ca un copil prins cu minciuna, chiar dacă mi se văd toate fiarele din gură.

— Cred că trebuia să specific asta înainte de cursă, nu?

El zâmbeste și... WOW!!! Ce zâmbet! Acum fix în fața ochilor mei îi văd dantura perfectă și zâmbetul minunat. Ține-mă, calule, că sar pe el! Cineva să îmi dea palme că m-am îndrăgostit!

— La începutul cursei am vrut să propun un pariu, dar acum mă bucur că nu am făcut-o, continuă el.

— Și care ar fi fost miza?

Stă și se gândește.

— Nu știu. Dar hai să mai facem o cursă acum, pe o anumită miză.

— Nu îți place să pierzi, nu-i așa?

El zâmbeste.

— Nu prea. Traume de când lucram pe Wall Street.

— Iar eu am traume date de niște părinți perfecționiști. Ale mele sunt mai rele.

Râdem amândoi și observ cum Kim ne privește zâmbitoare.

— Te bagi?

Ea oftează resemnată și dă din cap:

— Eu o să pierd sigur. Sunteți amândoi al naibii de buni. Dar sunt curioasă care e miza.

Stăm câteva minute și ne gândim toți trei. Care să fie miza? Nu ceva legat de gătit, că nu știu.

— Sunt în pană de idei, declar eu.

— Nici eu nu mă simt foarte inspirat, zice și Mike.

— Am eu soluția. Pentru că nici unul nu are idee, eu zic că cel care pierde, să facă ceea ce îi spune câștigătorul. Un cupon câștigător.

Ne uităm amândoi la ea, total confuzi.

— Eu am zis că nu mă bag, așa că rămâneți voi doi. Dacă Ta... Mary câștigă, azi, mâine, oricând are chef, o să îi dea un ordin lui Mike, de exemplu să îi calce toate rufe. Și o să specifice că e cuponul câștigător pe care îl folosește, iar Mike va trebui să calce rufe fără să comenteze.

Ne uităm unul la celălalt și chiar dacă nu avem altă idee, nici asta nu pare să ne încânte cel mai tare, dar cu toate astea...

— Hai că o să fie amuzant! O să vă ajute

să vă mai apropiați de mâine încolo, când o să rămâneți amândoi, ca să nu vă plictisiți. Și să îmi spuneți și mie ce stabiliți.

— Dar eu nu calc rufe... zice Mike încrun-
tându-se.

— Eh, dacă Mary o să vrea, o vei face.

— Și pot să adaug și condiții, nu? Întreb eu, când îmi vine o idee despre ce ar putea face acest joc mai interesant.

— Da, normal.

Zâmbesc malefic și mă uit la Michael.

— Pregătește-te să calci niște rufe, dezbră-
cat!

El face ochii mari și rămâne cu gura căs-
cată, ceea ce mă face să râd copios. De aseme-
nea, Kim se distrează maxim pe seama noastră.

Își mușcă buza de jos și mă privește jucăuș
prin ochelarii lui fumurii.

— Binee... Atunci sunt de acord. Un cupon
câștigător. Ai dreptul la o regulă.

Ok... fără să îmi dau seama, m-a luat valul
care se poate întoarce împotriva mea.

— Pot să stabilesc regula la momentul
respectiv?

El se strâmbă.

— De exemplu, dacă tu mă pui să îți calc
sau să îți gătesc, le fac fără probleme, nu garan-
tez că nu vor fi rezultate fatale, dar nu o voi face

fără haine. De fapt nu fac nimic fără haine, dacă e lumină.

De îndată ce fac această completare, îmi dau seama cum a sunat. Pervers. Și singura mea reacție este să râd, lăsându-i să creadă că e o glumă. Kim chicotește, dar Mike mă privește calm, ca și când ascunde ceva.

— De acord. Fără a implica hainele. Și dacă tot vei mai avea ceva de comentat, o să negociem la momentul respectiv.

— Ok.

Întind palma spre el pentru a pecetlui pariul și el acceptă.

Kim aplaudă entuziasmată de lângă noi și se pregătește să ne dea startul.

Când fluieră, pornim amândoi în viteză. Este o cursă ce pare pe viață și pe moarte și niciunul nu se lasă mai prejos. De data asta însă, Mike nu se mai lasă în spate și alergăm amândoi umăr la umăr.

Chiar dacă este o competiție ce poate să aibă o miză destul de mare, suntem destul de distrați amândoi și râdem de jocul nostru.

— Te prind! îl aud pe Mike încercând să mă intimideze în glumă.

— M-ai prins deja! Stai în spate că e mai soare, iar eu trebuie să câștig!

— Ții așa mult să mă vezi dezbrăcat?

Mă înec. Cred că și calul meu s-a înecat, că pierd din avans. M-a prins. La propriu și la figurat. Nu mai am replică și reușește să mă depășească foarte puțin, iar până ajungem la linia de final, nu are mai mult de jumătate de cal avans.

La dracu'... Am pierdut pariul.

Capitolul 7

Michael

Creatura asta este... interesantă.

Cu fiecare clipă, cu fiecare vorbă a ei, descopăr o fire amuzantă, relaxantă, chiar frumoasă, dacă reușesc să o privesc dincolo de aspectul fizic, așa cum m-a sfătuit Kim. Recunosc, bariera asta încă mă lovește, dar parcă încep să mă obișnuiesc, iar până după cină, când rămânem toți trei în living, lucrurile sunt mult, mult mai relaxante între noi.

Fetele au dorit să aprind șemineul, așa că m-am conformat. Acum suntem toți trei în sufragerie, eu cu un pahar cu whisky, iar ele cu câte unul cu vin, râzând împreună de amintirile amuzante pe care eu și Kim le-am trăit tot aici, în casa în care am copilărit.

Nu am mai stat de vorbă cu ea atât de mult timp, atât de relaxat și de mult nu am mai fost atât de amuzați. Sunt surprins că suntem atât de deschiși, chiar dacă este cineva străin alături de noi. De fapt, străin pentru mine.

— Mary, tu mai ai frați sau surori? o întreb.

— Nu chiar.

Face o pauză, dar vede că aștept să îmi explice.

— Sunt singură la părinți, dar mai am câteva prietene foarte bune care mi-au fost mai apropiate decât familia.

Mă uit la Kim, care presupun că le cunoaște și ea, dar nu mi-a povestit niciodată de ele.

— Chiar ai avut noroc cu ele, îi zice Kim. Sunt de-a dreptul minunate și de încredere.

— Tu nu ești apropiată de ele, Kim? o întreb pe sora mea.

— Sunt prietenele lui Mary încă de când era la universitate, îmi explică ea, răspunzând-mi cu ocazia asta subtil la întrebare.

— E frumos să ai oameni lângă tine, mărturisesc sincer.

Nu am cum să nu mă gândesc că eu nu îi am decât pe Pops și pe soția lui, care îmi sunt ca niște părinți de când i-am pierdut pe cei biologici. Mai sunt câteva persoane prin oraș cu care mă mai întâlnesc, dar nimic căruia să îi dau importanță. Pe Kim o văd foarte rar și chiar dacă facem tot posibilul să vorbim cât mai des la telefon, distanța asta tot ne face comunicarea grea. Iar de când lucrează pentru actrița aia, am văzut-o o singură dată în ultimul an și asta pentru că am avut eu niște treabă în marele oraș și cu greu și-a făcut și ea timp să ieșim să mâncăm.

Muncește mult, dar mă bucur să văd că arată bine. Nu pare să fie chiar atât de obosită și alergată, cum îmi imaginam mereu că este.

— Sunt tot în New York prietenele tale? o întreb din nou pe Mary, revenind cu picioarele pe pământ.

— Da. Dar și ele muncesc destul de mult și din păcate, nu reușim să ne vedem toate atât de des pe cât ne dorim.

— În special dacă au familie sau copii, asta face și mai grea reuniunea. Vorbesc din propria experiență cu prieteni de-ai mei.

Ea zâmbește, dar cred că văd și puțină tristețe când răspunde.

— E adevărat că eu sunt singura fără partener dintre noi cinci. Ele, din fericire, și-au găsit pe cineva de încredere. Unele s-au căsătorit, altele urmează. Însă mă bucur pentru ele că au avut așa noroc.

— 3 plus, îi zice Kim și o lovește în glumă cu cotul, iar Mary chicotește.

Nu știu la ce se referă, dar bănuiesc că sunt chestii de-ale fetelor și prefer să nu insist.

— Și tu ce mai aștepți? o întreb pe Mary, dar stomacul mi se strânge când îmi dau seama că răspunsul este chiar în fața mea.

Rămâne blocată o secundă, apoi forțează un zâmbet și îmi răspunde:

— Aștept să mă fac mai frumoasă, că șanse ca cineva să mă placă pentru cine sunt eu cu adevărat, sunt mult mai puține.

— Să te faci mai frumoasă sau mai urâtă?

Întrebarea vine din partea lui Kim și sunt șocat că a avut tupeul să o întrebe pe prietena ei așa ceva. Însă reacția lui Mary este cu totul alta decât să se simtă jignită și încep amândouă să râdă în hohote.

— Mai urâtă de atât nu cred că se poate! zice Mary printre hohote.

Eu continuu să mă uit la ele surprins, dar în același timp, plăcut impresionat de lejeritatea cu care ele, sau mai exact Mary, vorbește despre defectele ei.

Le las singure în living, în timp ce mă retrag în dormitorul meu cu un sentiment de ușurare că fata asta este chiar plăcută. Este amuzantă și are un suflet cald, ceea ce te face să te simți relaxat în preajma ei foarte ușor.

Îmi deschid o carte și lăsând pe fundal televizorul pe un film, mă bag la citit. Cu greu reușesc să mă concentrez asupra poveștii, pentru că mintea mea tot zboară spre Mary. Ceva îmi spune că este mult mai multă frumusețe sub tot acest aspect urât. Cum de altfel, așa se întâmplă cel mai des în cazul oamenilor neînzestrați cu calități fizice. Sunt sigur că nu a avut o viață

ușoară și, cu toate astea, ea râde în continuare și chiar face glume pe aspectul ei.

Puțin ciudat poate, dar... până la urmă mă bucur că sora mea are alături o persoană atât de ok.

Firul poveștii mă prinde cu greu, dar și când o face, timpul mă fură și îmi dau seama că este trecut de 12 noaptea.

Din living nu se mai aude gălăgie și mă întreb dacă focul în șemineu s-a stins, sau trebuie să iau măsuri să nu sară jar pe podea și să avem surprize neplăcute.

Mă îndrept încet spre sufragerie unde, spre surprinderea mea, cele două dorm liniștite, Kim pe canapea, iar Mary pe un fotoliu mai mare.

Lui Kim îmi vine să îi fac o glumă proastă și să o trezesc cu niște stropi de apă pe față, dar îmi dau seama că am o vârstă și nu prea mai sunt potrivite nebuniile pe care i le făceam în copilărie. Privirea îmi fuge la Mary și... e ceva schimbat. Chiar dacă în lumina asta sprâncenele ei nepensate par a fi unite, în același timp, chipul ei pare că are niște trăsături destul de... fine. Acum fără ochelarii ăia oribili, îi văd genele care sunt destul de lungi, nasul micuț și drept, obrajii înroșiți, buzele rozalii și frumos conturate...

La dracu'... femeia asta chiar ar putea să fie frumoasă.

Kim se mișcă și mă îndrept repede de spate, pentru că fără să îmi dau seama îmi apropiasem chipul destul de mult de al acestei fete.

Decid că trebuie să îmi revin și să nu îmi mai imaginez eu ceea ce nu este și cu ocazia asta să le trimit pe amândouă în camerele lor.

Kim se trezește într-o secundă, ca în armată și imediat își dă seama unde se află și se relaxează.

— Am picat ca muștele de oboseală, zice ea încet. Ne-a luat valul de la vin, aici lângă șemineu e cald...

Îi zâmbesc și îi arăt spre prietena ei.

— O trezești tu?

— Da, da, stai liniștit. Du-te la tine în cameră că mă ocup eu de ea, zice repede.

— Sigur nu vrei să te ajut?

— Nu, îmi șoptește cu hotărâre. Mă descurc. Hai, noapte bună!

Se cam grăbește să mă expedieze, dar nu comentez. Probabil că așa face ea când e trezită din somn. Soră ciudată.

— Noapte bună, zic încet și mă reîntorc în camera mea, dar nu înainte de a verifica focul care este aproape stins.

În cameră, îmi amintesc de pariul pe care Mary l-a pierdut la cursa de azi. Nu am avut idee ce miză să pun, și recunosc că nici acum nu am

idee. Dar m-au surprins aluziile ei și gluma cu călcatul rufelor dezbrăcat. Pot să jur că dacă nu aminteam de gluma asta exact înainte de linia de final, ea ar fi câștigat cursa.

Tara / Mary

— Mary...

Aud prin visul meu o voce care strigă acest nume. O singură persoană îmi spunea așa, bunica mea. Încerc să deschid ochii, dar nu e ea, ci Kim.

Pentru o clipă, mă uit confuz le ea, în timp ce îmi repetă numele „Mary”. De ce dracu’ îmi spune așa?

— Mary, hai în cameră. Am adormit în sufragerie.

În clipa următoare îmi dau seama la ce se referă, unde sunt și cine sunt de aproape 24 de ore, de când noul meu alias a fost creat.

Dau să mă ridic încet, dar am picioarele amortite pentru că am adormit pe un fotoliu, cu genunchii sub mine.

— Cât e ceasul? întreb încet, nedorind să îl trezesc pe fratele ei.

— Trecut de 12, răspunde ea. A venit Mike și m-a trezit, dar din fericire, nu e destul de multă lumină în cameră să își dea seama ceva legat de tine.

— Ce să îşi dea seama? Că noaptea sunt şi mai urâtă decât ziua, zic eu chicotind adormită şi reuşind să mă ridic în picioare.

— Nu ai ochelarii şi nu uita că ți-ai scos şi aparatul. În afară de puţin machiaj pe care îl mai ai, eşti practic tu.

Îmi pipăi faţa şi îmi dau seama că are dreptate. Trebuie să fiu mai precaută de acum înainte, mai ales că nu o să o mai am pe Kim să mă atenţioneze dacă fac o greşeală.

Îmi iau accesoriile respective şi mergem la etaj. Am nevoie să fac un duş, acum fiind sigură că nimeni nu o să mă surprindă.

Cincisprezece minute mai târziu, eram deja înapoi în camera mea, băgată toată sub o pătură călduroasă şi plăcută. Adorm repede şi am un somn liniştit, fiind în sfârşit relaxată că am trecut cu bine peste o zi fără ziarişti, fără să citesc măcar presa sau un alt articol aberant despre mine, fără să aud telefonul sunând, cu excepţia unui mesaj de la fete, prin care le-am anunţat că totul este în regulă şi că le voi ţine la curent cu „concediul” meu.

În rest, a fost linişte şi deja mă gândesc la cartea mea cu benzi desenate de care intenţionez să mă ocup cât sunt aici.

A doua zi, Kim pleacă foarte devreme, condusă de Pops la aeroport, după ce îşi ia „la reve-

dere” de la mine și de la fratele ei. De data asta am emoții pentru că nu îmi amintesc să fi fost vreodată pe un teren atât de străin, în casa unui om pe care abia îl cunosc, chiar dacă ziua de ieri pare că ne-a apropiat destul de mult și am reușit surprinzător de repede să mă simt relaxată în preajma lui.

Și cu toate astea, uite-mă aici, lângă el, privind amândoi spre norul de praf care se ridică în spatele camionetei conduse de Pops.

Michael se întoarce spre mine și îmi zâmbeste.

— Ești pregătită?

Nu știu la ce se referă, dar să fiu a dracu' dacă nu mă simt încolțită și intimidată de frumusețea acestui bărbat și încrederea pe care el o emană.

Tot ce pot să fac, este să zâmbesc ca o adolescentă proastă, fascinată de el, în timp ce mintea mea țipă:

Sunt foarte pregătită! Ia-mă!

Capitolul 8

Michael

Am rămas eu cu ea. Și acum ce fac? Mă simt parcă mi s-a lăsat în grijă un copil mic, cu care nu am nici cea mai mică idee cum să mă comport.

Momentan, până când Pops se întoarce nu am nimic de făcut și în mod normal mi-aș fi pus niște muzică și aș fi continuat să citesc din cartea mea sau să mă uit pe rapoartele de vânzări.

Așa că nu îmi rămâne decât să îi propun cam singura chestie pe care cred că o putem face împreună.

Mă întorc spre ea și încerc să îi zâmbesc cald.

— Ești pregătită?

E un pic confuză, dar îmi zâmbește.

— Până se întoarce Pops, cu care o să am niște treabă, mă gândeam să mergem să mai călărim, dacă nu te-a obosit prea tare repriza de ieri.

Chipul ei se luminează dintr-o dată și zâmbetul ei este din nou unul frumos, care îmi transmite ceva... Ceva. Nu știi ce. Un sentiment cald...

— Se poate?

— De ce nu s-ar putea?

— Nu știu... am crezut că a fost o ofertă doar pentru ieri și atât.

Râd.

— Sunt sigur că nu o să se supere, ba chiar o să le facă plăcere cailor să iasă la plimbare. Fugi și schimbă-te dacă ai nevoie și ne vedem la grajduri. Eu o să pregătesc doi cai.

— Tot pe cei de ieri?

— Cum vrei tu. Poți să vii și să îți alegi altul.

Aprobă repede și fuge în casă. Exact ca un copil. Doar că ea nu este un copil, ci o femeie matură și cu un alt tip de frumusețe decât cea tradițională, fizică.

Revine destul de repede și îi prezintă toți caii. Se oprește la Magic.

— Este iapa de ieri, nu?

Aprob din cap.

— Este foarte frumoasă. Dar a pățit ceva, nu?

— Da. A fost prinsă într-un incendiu și de atunci este foarte speriată.

Intrăm amândoi în țarcul animalului și îi arăt lui Mary cicatricea pe care calul o are pe spate și pe pulpa din spate.

— O doare? mă întreabă încet.

— Nu. S-a vindecat de ceva timp, dar a rămas cu o sensibilitate pe zona aceasta a pielii

și asta o face cam greu de călărit. Se agită dacă e atinsă acolo pentru mai mult timp.

— Săraca de ea. Și cu toate astea este atât de frumoasă...

Vorbește despre iapă, dar privirea mea fuge spre fata de lângă mine. Uit de aparatul dentar, de ochelarii care din nou mă împiedică să îi văd culoarea ochilor, de sprâncenele stufoase, de toate aceste aspecte fizice și o văd pe ea, așa cum am cunoscut-o de aproape 24 de ore. Frumoasă.

— Așa e, șoptesc și ea își ridică privirea spre mine.

Sunt captivat de buzele ei întredeschise, care par că respiră un pic agitat și deodată simt nevoia să le gust. Să descopăr aroma lor, dacă e la fel de dulce ca aspectul rozaliu pe care îl au și care mă duc cu gândul la căpșuni gustoase.

Pentru o clipă sunt convins că o voi face, iar la cum mă privește și cum stă nemișcată, sunt sigur că nu o să se supere pe mine.

Dar apoi ce o să fac? Fata asta nu merită să îmi bat joc de ea sau să o tratez ca pe oricare altă păpușică pe care am mai agățat-o până acum. La dracu', zici că sunt un nefutut care și-ar înfige-o în orice femeie care mișcă.

Îmi dau seama imediat că aș face o mare greșală și îmi mut imediat privirea spre colțul opus, clipind des.

— Da, asta e povestea lui Magic, zic eu repede, risipind atmosfera tensionată cât pot de mult. Cu răbdare, o să fie bine.

— Corect, zice și văd cu coada ochiului cum se joacă cu degetele ei lungi și fine, pe care le-am descoperit încă din prima zi.

Ce dracu' e cu mine? De ce mă gândesc la ea atât de mult? Este prietena lui Kim și atâta tot. Nu trebuie să o fac să sufere, ba din contră, trebuie să fiu o gazdă cât mai bună pe perioada în care ea va sta aici.

Alege până la urmă același cal pe care l-a avut ieri și pornim la o plimbare relaxantă.

— E chiar liniște, sesizează ea. Total diferit de haosul și gălăgia din oraș.

— Acesta este motivul pentru care m-am retras aici.

— Mi-a zis Kim că ai lucrat mulți ani în New York.

— Și nimic nu se compară cu gălăgia de pe Wall Street.

— Daaa... Zarvă, trafic, mereu aglomerație, turiști... nebunie!

Zâmbesc.

— Corect.

— Dar regreti sau ai regretat vreodată că ai renunțat la viața de acolo pentru a te face fermier?

Stau câteva secunde pe gânduri, dar răspunsul îl simt în tot sufletul meu.

— Nu. Recunosc că am avut momente în care am crezut că voi eșua lamentabil, dar din fericire, am trecut peste probleme și alături de oamenii mei le-am rezolvat. Dar și momentele astea nu m-au făcut decât să lupt și mai tare pentru a reuși și nu am dat atenție altor sentimente negative.

— Asta este foarte bine. Nicio schimbare nu este ușoară, dar atâta timp cât o faci din tot sufletul, fericirea adusă de ea este garantată.

O privesc cu drag. Da, cu drag, pentru că îmi pare că mă înțelege cu adevărat și asta mă bucură.

— Ce ai zice dacă am face un obicei din plimbarea asta a noastră și am repeta-o în fiecare dimineață sau seară? o întreb dornic ca ea să accepte, pentru că de mult nu m-am mai plimbat pe cal alături de cineva, iar timpul acesta îl simt cu adevărat ca o pauză relaxantă, care mă face să mă bucur din nou de ceea ce este în jurul meu.

— Aș fi cea mai fericită! răspunde cu entuziasm și cu un zâmbet contagios.

Nu este singura fericită.

*

Când ne întoarcem la grajduri, Pops deja revenise și mă anunță că a trecut și pe acasă și a adus mâncare gătită de April, soția lui.

Mary se oferă să se ocupe de aranjarea mesei de prânz, dar oricât de bine-venită este inițiativa ei, sunt sigur că nu o să o las singură.

Mă simt prost chiar și că o las singură în timp ce eu am de verificat niște mașinării împreună cu Pops, dar îmi spune să nu îmi fac griji, că are treabă destulă cât să își umple timpul.

Fără să îmi dau seama, o urmăresc cu privirea până când intră în casă.

— Frumoasă fată, îl aud pe Pops din spațiile meu.

Mă întorc să îl privesc, încruntându-mă la el.

— Tu nu porți ochelari, nu? îl întreb.

— Nu! răspunde mândru.

— Poate că ar fi cazul. Vrei să îți fac o programare?

— Nu eu trebuie să port ochelari, ci tu, prostovanule, îmi zice bosumflat.

— Pe bune?

— Când ai anii mei vezi frumusețea interioară a unei persoane. Iar fata asta radiază. Și pe lângă asta, să fiu sincer cu tine, am așa un sentiment că dacă săraca fată ar avea un pic mai multă grijă de ea, ar fi chiar frumușică.

Mă uit peste umăr spre casa unde ea este acum făcând cine-știe-ce.

— Poate că așa e, Pops, zic gânditor, dar apoi mă întorc cu fața spre el. Tu oricum zici că vezi mai bine decât mine.

— Voiăștia tineri vă uitați doar după craci lungi și tone de fard. Ați uitat cum arată o femeie nemachiată.

Îmi aruncă cuvintele supărat, luând-o la pas grăbit și apăsând spre hambarul unde sunt mașinăriile necesare recoltei, care acum sunt în pauză și mai au nevoie de mici retușuri.

La masa de prânz ne strângem toți trei și așezăm masa, iar cu ocazia asta Mary află unde sunt farfuriile, tacâmurile și ce mai este prin bucătărie.

Pops continuă cu glumele lui deja obișnuite despre animale, povestind amintirile lui amuzante din tinerețe, atât cu animalele, cât și cu soția lui. Mary se declară entuziasmată să o cunoască pe April, iar Pops îi spune că sigur cele două se vor îndrăgi din prima clipă.

După masă, Pops se întoarce în hambar, iar eu după câteva ore alături de el, mă retrag în birou, unde mă așteaptă mai multe mailuri de la contabil și rapoarte de la omul de vânzări.

Capitolul 9

Michael

Zilele trec ca prin vis. Este ceva atât de normal și natural în a merge la plimbare cu caii alături de Mary, de obicei dimineața, apoi să luăm masa de prânz împreună, cu sau fără Pops, iar seara să servim din nou cina împreună.

Cu o seară înainte i-am avut pe Pops și pe April invitați la cină și recunosc că a fost o atmosferă chiar plăcută, relaxantă și amuzantă, ca de familie. Și nu au trecut decât 4 zile de când ea este aici.

E ceva la Mary care îmi place din ce în ce mai mult și sunt surprins să mă simt atât de intrigat de ea. Încerc însă, de fiecare dată, să trec peste nebunia mea de moment și să îmi văd de ale mele.

În timpul ăsta ea desenează la laptopul la care are atașată o tabletă grafică, ca un monitor. Le-a instalat pe masa din sufragerie și am avut plăcerea să îmi prezinte și mie munca ei. Scrie o carte de dragoste cu un pic SF, dar din desene. Manga. Sunt familiarizat cu stilul, dar la un nivel mult mai începător, fiind în copilărie fan al revis-

telor de benzi desenate, pe care obișnuiam să le colecționez.

Dar ea este la alt nivel, iar desenele ei sunt mult mai realiste și se vede că are un talent incredibil. Îmi povestește despre această pasiune a ei și despre cei doi colegi pe care îi mai are ca și colaboratori pe anumite segmente, fiind cei care creează imagini pentru câteva dintre personajele secundare și o ajută și cu documentația pentru poveștile ei.

— Toată nebunia cu actrița îmi mănâncă câteodată mai mult timp decât mi-aș dori, așa că am avut nevoie de ajutor, altfel aș termina o carte în mai bine de un an.

— Ai reușit să și câștigi ceva din pasiunea asta?

Zâmbește.

— Da.

— Dar nu de ajuns încât să renunți la jobul din New York?

O văd cum se foiește pe scaunul ei și oftează.

— Este puțin mai complicat. Dar sper ca în cel mai scurt timp să reușesc să fac ceea ce îmi place cu adevărat.

— Să desenezi.

— Da.

— Deci, tu ai regrete?

Oftează din nou și zâmbește amar.

— Da. Regret că nu am dat mai multă atenție desenelor încă de când mi-am descoperit pasiunea asta, în liceu. Regret că le-am lăsat la o parte și mi-am pierdut timpul cu alte chestii superficiale, care mi-au plăcut la momentul respectiv și care, fără să îmi dau seama, m-au aruncat într-un vortex din care acum cu greu mai reușesc să scap. Așa că până reușesc să scap de alte stresuri și griji, încerc să le fac pe toate în paralel și apoi să mă dedic doar desenului și poveștilor mele.

— Crezi că pot să te ajut cu ceva?

Oferta mea este sinceră și chiar mi-aș dori să o ajut să își îndeplinească visul.

— Deja o faci, spune ea și îmi zâmbeste sincer.

Un zâmbet frumos. Cu adevărat frumos.

— Deja o fac? o întreb pierdut în acel zâmbet.

— Mai mult decât crezi, zice încet.

Suntem amândoi la masa din bucătărie, după ce am servit prânzul împreună. Dintr-o dată, totul pare foarte intim și dacă nu ar fi masa asta între noi cred că...

Ce, ce, idiotule?

Nu apuc să am o reacție că ea sare în picioare și mă îndrept de spate imediat, revenind la starea mea naturală.

Ce dracu' e în capul meu?

— A fost foarte bună mâncarea, zice ea, schimbând subiectul.

Sunt sigur că și ea și-a dat seama de tensiunea dintre noi din acea clipă, dar se pare că acum e stânjenită și evită să mă privească.

— Da, April a gătit din nou extraordinar de bine.

— Din păcate, eu am cele mai mici cunoștințe despre bucătărie și am prins doar câteva rețete de la una dintre prietenele mele, care e pasionată de bucătărie.

— Nici eu nu mă laud că sunt un talent, dar cred că aș putea supraviețui câteva zile cu ce aș găti. Doar câteva zile, după aceea nu prea mai garantez.

Ea începe să râdă și acel chicotit dulce-cristalin îmi mângâie iar urechile. Zici că e o altă persoană, față de cea care este în fața mea.

Și iarăși mă pierd cu ochii pe chipul ei, pe zâmbetul ei, chiar dacă îi pot vedea aparatul acela care îi acoperă dantura de tot.

Strânge farfuriile, le așază cu atenție în mașina de spălat vase, apoi curăță masa și cu delicatețe își șterge mâinile de un prosopel de bucătărie.

Este mereu delicată, iar eu sunt din ce în ce mai intrigat de ea.

Și mă simt din ce în ce mai atras de ea. De ce?

De ce? Pentru că dincolo de aspectul ei urât am reușit să văd niște lucruri frumoase. În primul rând, felul ei de a fi, iar în al doilea rând, micile raze călduroase care se strecoară prin tot acest aspect, cum ar fi zâmbetul ei, mișcărilor elegante, pielea fină. Pe zi ce trece se pare că descopăr ceva nou și plăcut la ea.

Trece pe lângă mine și, ca un animal de pradă, îi miros parfumul suav pe care îl are. Este un parfum natural, nu de un brand celebru, dar sunt sigur că este parfumul pielii ei, dat de un săpun sau o cremă.

Până să mă prindă că mă holbez la ea ca un prost, îmi scutur capul și mă distanțez câțiva pași de ea. Simt că trebuie să fac asta, pentru că simt că îmi pierd controlul.

O anunț că mă retrag în birou, unde mă așteaptă o tonă de muncă, iar ea își reia locul la laptopul ei, să muncească.

Închid și ușa biroului, pentru că mai vorbește la telefon și îi aud glasul, care mă duce cu gândul la ce nu trebuie. Pentru că nu trebuie. Pentru că este o fată care, din ce mi-am dat seama, trece printr-o perioadă grea și care merită ceva mai bun. Pe cineva mai bun. Iar eu încă nu sunt convins că îi pot oferi ceva stabil, nu știu dacă

sunt pregătit pentru așa ceva, cum nu știu nici dacă ea își dorește ceva, orice, de la mine.

Este o fată minunată și nu vreau să îmi bat joc de ea, iar asta nu pentru că m-ar omorî în bătaie Kim, ci pentru că nu vreau să o fac să sufere.

Mă pierd în gânduri, dar în același timp mă afund tot mai tare în hârtiile care mă așteaptă pe birou. Am o tonă de treabă și, pe lângă asta, am și probleme cu un client. Mă așteaptă o noapte lungă, cu multă bătaie de cap dacă nu găsesc o soluție. La problema mea cu clientul, nu Mary. Off... iar mă gândesc la ea...

Nu e bine.

Tara/Mary

Bărbatul ăsta mă face să mă transform în Cate. Îmi transmite niște fiori în tot corpul, doar când se uită la mine cu ochii lui albaștri-cenuși și în clipa aia îmi vine să arunc toate hainele de pe mine într-o secundă și să-i spun simplu „iamă!”

Încerc să mă concentrez pe desenele mele, dar parcă fiecare personaj pe care îl desenez seamănă din ce în ce mai tare cu el. Nimic nu se leagă azi, mai ales după masa de prânz când

puteam să jur că e la un pas să mă sărute. Tot corpul meu vibra și sângele îmi fierbea în vene sub privirea lui ațintită pe buzele mele.

Mă înnebunește.

Fug repede în cameră cu speranța că voi găsi obiectul magic care m-ar putea scăpa de tensiunea asta. Vibratorul. Dar, ce crezi? Nu l-am luat. Am plecat atât de grăbită și mintea mea era atât de haotică, încât nici prin cap nu mi-a trecut că am să ajung într-un loc liniștit, lângă un bărbat atât de sexy, care o să mă transforme încă din prima zi într-un munte de hormoni agitați.

Am ajuns de câteva zile aici și sunt tot mai fermecată de el.

Kim mi-l descria ca fiind arogant și nesimțit, însă acum îmi dau seama că nu erau decât tachinări între frați, cei doi iubindu-se foarte mult, iar el fiind cu adevărat un bărbat bun. Bun la suflet și la caracter, muncitor și respectuos. Îmi place cum se poartă cu mine, în ciuda aspectului meu fizic înfiorător. Se pare că a reușit să se obișnuiască cu fiarele din gura mea, cu ochelarii incomozi și cu sprâncenele pe care le fardez în fiecare zi să dea impresia că nu am făcut cunoștință cu o pensetă în viața mea, dar și cu hainele largi și total nepotrivite pentru orice femeie normală la cap.

Și să nu încep să vorbesc despre corpul lui.

Despre cămășile cu mâneci suflecate până la cot sau tricourile udate câteodată de transpirație pe piept, după o zi mai grea prin hambar, despre blugii mereu strânși pe fundul rotund, pe care îmi vine să îl plesnesc cu palma de fiecare dată când trece pe lângă mine...

Sunt într-un mare rahat dacă nu scap de tensiunea asta. O să mă descurc diseară, fără vibrator, după ce mă bag în pat. Sper ca după o masturbare sănătoasă, să mă liniștesc și să nu mai fiu ca o adolescentă în călduri pe lângă el.

Dar e atât de bun!

Mă întorc în living și cu greu reușesc să mă refocusez pe cartea și pe desenele mele. Câteva telefoane de la colaboratorii mei și mail-uri la câțiva investitori, că totuși trebuie să conduc și niște afaceri, mă ajută să îmi revin puțin mai repede și tot ce pot să fac este să muncesc, să aștept să treacă și cina, iar apoi să fug în camera mea și să rezolv, sper, problema.

Capitolul 10

Tara/Mary

Michael iese din biroul lui înainte de cină. Amândoi prin bucătărie, pregătim cina, iar pe fundal se aud știrile de la televizorul din sufragerie. Unul încâlzește mâncarea delicioasă gătită de April, altul așază tacâmurile și farfuriile. Mike îmi pune și un pahar cu vin, iar de data asta decide să bea și el, la fel.

Luăm cina aproape în liniște, ascultând știrile din încăperea cealaltă. Discutăm puțin despre politică și mă bucur că nu este un subiect care să îl pasioneze prea tare. Mă face să îmi amintesc de familia mea obsedată de a-și face un nume în politică, iar cuvintele mamei de acum câteva seri îmi revin în minte.

— S-a întâmplat ceva? mă întreabă el, observând momentul meu în care m-am dus cu mintea departe.

— Mi-am amintit o ceartă cu mama mea chiar înainte de a veni aici.

— Despre politică?

— Mai mult cu ideea de imagine. Cât de falși pot să fie unii oameni și același lucru îl cred

și despre majoritatea politicianilor. Ar face orice să fie plăcuți și adorați de ceilalți, să își păstreze o imagine perfectă, a familiei perfecte, când de fapt totul e o minciună, iar ei nu și-au mai sunat copiii de ani de zile.

— Îmi pare rău, Mary, zice încet, iar eu clilesc de câteva ori.

— Pentru?

— Din ce îmi spui, îmi dau seama că nu ai o relație prea bună cu părinții tăi, nu-i așa?

— Da, exact așa e, zic cu un zâmbet trist. Nu au fost de acord cu alegerile mele, sau mai bine spus, au fost nemulțumiți că nu am acceptat să duc o viață falsă alături de ei.

— Alegeri pe care ai spus că oricum le-ai regretat, într-o oarecare măsură.

— Da, dar măcar au fost alegerile mele, nu m-a forțat nimeni. Mi le-am asumat și mi-au adus fericire, cândva. Cu ei aș fi fost total lipsită de libertate, iar asta era cea mai importantă pentru mine.

— Îmi pare rău că nu te-au susținut. E greu când părinții nu cred în copiii lor.

— Din câte mi-a povestit Kim, voi ați fost mult mai norocoși.

Zâmbește, parcă reamintindu-și cu drag de ei.

— Să nu crezi că a fost ușor cu ai mei. Tata a

fost destul de supărat când i-am spus că nu intenționez să mă ocup de ferma lui și că voi pleca în New York la universitate, iar după aceea, aveam de gând să rămân acolo și să lucrez pe Wall Street. Dar nu mi-a pus nicio piedică. A încercat să ascundă această tristețe și să îmi spună că el o să fie mereu lângă mine, indiferent de deciziile mele. Și așa a fost. După mai bine de zece ani, în nebunia de acolo mă simțeam în fiecare zi tot mai epuizat. Nu aveam o viață personală stabilă, doar muncă, iar în timpul liber băute cu clienții, deci tot muncă. Bani veneau tot mai mulți, dar nu mă mai simțeam fericit. Apoi, ei au avut acel accident de mașină și a fost momentul meu de trezire. În șase luni am riscat mult, dar aproape mi-am dublat veniturile, am investit și m-am asigurat că indiferent de ce voi face, banii îmi vor veni și după moarte. Și am venit aici.

— Deci ferma este de fapt pentru tine un hobby?

— Exact! zice zâmbind luminos. Nu cred că mi-am dat seama de asta până acum, dar am destui bani în bancă, cât să nu fac nimic, iar ce fac aici, este pură plăcere.

Se lasă pe spătarul scaunului, uitându-se din nou la mine cu acea privire care mă analizează, apoi închide ochii și scutură ușor din cap.

— Chiar dacă câteodată hobby-ul mai are

și el momentele lui stresante, cum a fost ziua de azi, continuă el.

— Ce ai pățit azi?

Oftează.

— Hai să strângem masa și îți povestesc la un pahar de vin, în living.

Zece minute mai târziu ne așezăm amândoi pe canapea, el într-un capăt, eu în celălalt, cu paharele de vin de la masă, încă neterminate.

După ce ne facem comozi, îmi povestește:

— Recolta e strânsă, ambalată, pregătită pentru livrare, însă în fiecare an se trezește câte un client să facă probleme. Anul trecut am avut pe unul care m-a ținut cu baloții blocați în depozit luni de zile, până când și-a pregătit spațiul de depozitare. Anul ăsta am pe unul care îmi face probleme cu plata, cu toate că el vrea să îmi livrez toată marfa, fără să achite nimic în avans.

— Asta nu e bine.

— Asta zic și eu!

Mai bea o gură din vinul lui.

— Dar este unul dintre cei mai mari clienți și dacă lucrurile nu se rezolvă cât mai repede, vor fi probleme cu recolta din depozit.

— Pentru orice eventualitate, va trebui să găsești alți clienți.

— Corect, doar că nu voi putea să le vând la același preț și va fi un profit mult mai mic.

— Atât timp cât nu ești pe pierdere...

Îmi zâmbește.

— Mereu ești atât de pozitivă?

Ridic din umeri.

— Cel puțin, încerc să fiu.

— Îți mulțumesc, Mary! Firea ta optimistă mă ajută.

— Mă bucur, zic încet, zâmbindu-i.

Și din nou mă privește cu ochii lui tot mai întunecați și simt cum tot vinul mi se urcă încet la cap. De ce se uită așa la mine? Și-a dat seama cine sunt?

— Cred că am nevoie să beau ceva, zice el, ridicându-se brusc în picioare.

— Păi nu bei deja? Întreb, uitându-mă la paharul lui de vin care este aproape gol, dar îl abandonează pe masă.

— Asta este apă de ploaie. Lasă-mă să îți arăt alcoolul ideal pentru o seară ce încheie o zi la fel de tâmpită ca a mea.

Și revine pe canapea cu o sticlă de whisky și două pahare.

— Nu mulțumesc, zic repede. Nu aș vrea să le amestec.

Se încruntă.

— Nu ai băut atât de mult vin încât să îți faci rău un pahar din asta. Nu intenționez să te îmbăt.

— Păcat, zic în glumă.

Dar de îndată ce îmi scapă cuvântul, îmi dau seama că nu am făcut decât să cresc și mai tare tensiunea dintre noi.

— Adică, vreau să spun că nu e nevoie să beau mai mult, pentru că mă îmbăt repede... mă bâlbâi eu aiurea sperând că el o să treacă cu vederea. Nu prea am rezistență la alcool.

— Dacă te îmbeți, o să fiu aici să am grijă de tine, zice zâmbindu-mi. Promit că o să fiu un cavaler.

Mă abțin să nu scap din nou cuvântul „păcat”. Nu vreau să iasă la iveală cavalerul din el. Vreau bestia care să îmi rupă hainele și să mi-o tragă aici pe canapeaua asta.

Obrajii mi se aprind de la sângele care fierbe în mine, iau paharul întins de el și beau o gură. Orice, numai să scap de senzația tot mai fierbinte dintre picioarele mele, că nu știu dacă mai rezist până ajung în cameră.

Lichidul îmi arde gâtul și îmi dau seama că nu am mai băut whisky de foarte mulți ani, fiind mai mult o fană a vinului. Dar imediat în gură îmi rămâne aroma băuturii și zâmbesc.

— Chiar este bun, zic încet.

Michael bea o nouă gură, dar în timpul asta continuă să mă privească.

— Pot să te rog ceva? zice încet.

Mă uit la el și clipesc așteptând să continue.

— Poți să îți dai ochelarii jos o clipă?

La dracu'...

— De ce?

— Vreau să îți văd ochii. Mi-am dat seama că, de când ai ajuns aici, nu am văzut decât niște forme, dar nu am nici ce mai mică idee ce culoare au.

Nu am nici lentilele de contact care să îmi schimbe culoarea. Dar sunt nemachiată și probabil nu va vedea nimic senzațional. Cu toate astea, nu vreau să mă risc. Dacă își va da seama cine sunt, o să îmi ceară să plec și nu am să îl mai văd niciodată. Nimeni nu ar vrea să stea alături de o actriță care a făcut sex cu doi homosexuali. Cu atât mai puțin el, care a fugit de oraș și de haosul pe care acesta îl aduce, o armată de ziașiști la ușa lui este ultimul lucru pe care și-l dorește.

Oftez și dau din cap.

— Aș prefera să nu îi dau jos.

Îmi privesc degetele care strâng paharul în palme.

Însă el se mișcă mai aproape de mine pe canapea și își pune paharul pe masă, apoi îl ia și pe al meu din mâinile mele și îl așază încet lângă primul.

— De ce ți-e frică? mă întrebă, ridicându-mi bărbia pentru a-l privi.

Are dreptate. Îmi e frică. Inima îmi bate cu putere în piept, dar cuvintele adevărate nu ies. Cum să îi spun că îmi e frică că nu o să îl mai văd?

— Sunt urâtă și cu ei și fără ei, încerc eu să zâmbesc la gluma mea, dar el nu are această reacție.

Continuă să îmi privească chipul.

— Nu îmi pasă, Mary. Sufletul tău este atât de frumos încât încep să nici nu mai văd aparatul tău dentar sau ce alte defecte crezi că mai ai.

Ezit. Ezit al dracului de tare, cu toate că poate și singur să îmi scoată ochelarii, fiind des-
tul de aproape. Dacă se apleacă puțin, ar putea să îi scoată și cu dinții.

Dar nu am curaj.

— Atunci hai să pun problema altfel, spune zâmbindu-mi în colțul gurii. Am făcut un pariu și l-ai pierdut, dar îți dau două alternative. Îți dai jos ochelarii sau bei cu mine cot la cot toată sticla asta de whisky.

Fac ochii mari, dar nu cred că îi vede din cauza lentilelor închise la culoare. Amândouă alternativele mă pot băga într-un mare rahat! Iar eu trebuie să aleg dintre două belele, pe cea mai mare?

Capitolul 11

Tara/Mary

— Bem! zic repede.

— Ești sigură? mă întreabă, amuzat de reacția mea. Dacă te îmbeți așa repede, o să îmi fie mult mai ușor să te conving să îți dai jos.

— Și nu numai!

Râde. La dracu', iar am gândit cu voce tare. Dar are dreptate. La cât de impulsivă sunt când mă îmbăt, e posibil să încep să mă dezbrac singură în fața lui și să spun cine dracu' sunt cu adevărat.

Ah, și zâmbetul lui e atât de frumos...

— Nu! Ochelarii! mă corectez repede.

— Decide-te!

E foarte amuzat, iar eu sunt ca un animal încolțit. Al dracu' pariu...

— Ochelarii, confirm hotărâtă.

— Bine. Lasă-mă pe mine să îți dau jos.

Și închid ochii, lăsându-mă la mâna lui. Îmi simt degetele care îmi ating tâmpilele, apucând rama ochelarilor și îți scoate încet. Rămân cu ochii închiși.

— Uită-te la mine, îmi șoptește.

Și ca hipnotizată de vocea lui joasă, mă conformez și îmi deschid ochii.

Michael

În spatele ochelarilor descopăr ochii ei mari, căprui, minunați. Ca de căprioară. Gene lungi și negre îi conturează forma frumoasă, de parcă zici că poartă rimel. Dar e naturală. Și surprinzător de frumoasă.

— Îmi plac ochii tăi, spun încet și dintr-o dată nu mai pot să rezist tentației care mă macină de zile întregi.

Vreau să o sărut.

Simt cum corpul ei se relaxează, dar în același timp mă privește blocată, parcă așteptând ca eu să fac următorul pas.

Și chiar nu vreau să mai aștept.

Mă apropiu încet de chipul ei și o sărut. Buzele îi sunt moi și ademenitoare, iar ea îmi răspunde fără ezitare. Buzele ei chiar au o aromă de căpșună, dar în același timp simt și aroma alcoolului. Este un mixt înnebunitor care mă face să vreau mai mult și limba mea este primită imediat să exploreze dulceața ei. Doamne, nu credeam că o să îmi placă atât de mult să o sărut. Buzele mele îi ating și aparatul, dar este ceva

erotic în toată treaba asta. Ceva ce nu am mai experimentat, probabil din adolescență, doar că ea e ceva mai mult. Îmi transmite ceva mai mult și mă face să vreau mai mult.

Îi simt degetele prin părul meu, iar eu o trag mai aproape, mângâind-o pe spate cu o mână, iau cu cealaltă cuprinzându-i ceafa.

Limbile noastre continuă să se atingă cu o dorință tot mai evidentă. Ne explorăm și ne gustăm, iar un geamăt senzual din partea ei îmi alimentează și mai tare dorința. O vreau.

Aproape o lipesc de mine și continuu să îi explorez trupul subțire. Nu m-ar fi surprins să dau de unele locuri mai pufoase, dar se pare că ea este chiar slăbuță, cum am văzut-o încă din prima zi.

Prima zi, când a venit cu sora mea. Și deodată îmi amintesc că eu trebuie să am grijă de ea. Că o vreau, dar nu știu dacă sunt încă capabil să îi ofer o relație adevărată. Și sigur nu vreau să o rănesc.

Îmi desprind cu greu buzele de ale ei și mă uit în ochii minunați care mă privesc cu acea sclipire de dorință și mă sfășie să știu că și ea își dorește, iar eu trebuie să mă opresc.

— A fost o zi lungă, zic încet și parcă văd cum chipul ei e brăzdat de dezamăgire. Am băut și m-a luat valul, iartă-mă.

Mă îndepărtez de ea și mă ridic în picioare. Apoi mă întind după paharul meu și beau o gură mare, aproape golindu-l. Fac orice numai să uit de gustul ei minunat, de ochii ei pe care o să îi visez sigur la noapte, de degetele ei prin părul meu, trăgându-mă mai aproape.

Din ce dracu' e făcută femeia asta de mă atrage atât de tare?

Cu coada ochiului o văd cum se întinde după ochelari și se ridică în picioare. Nu am curaj să o privesc.

— E ok, Michael, zice și privind-o într-un final, văd cum se forțează să îmi zâmbească. Noapte bună!

Trece pe lângă mine și nici nu apuc să îi mai spun ceva, că deja a plecat.

Mă uit lung spre scările ce duc la etaj, la camera unde aud ușa trântindu-se.

Și un sentiment ciudat îmi apasă pe inimă. Am rănit-o. A plecat. Și nu îmi place. Nu mă simt deloc ușurat, ba din contră. Simt că o iau razna știind că eu am sărutat-o și apoi am respins-o. Am trimis-o la culcare. Iar ea a plecat. Nu vreau să plece. Nu vreau să creadă că am respins-o din cauza aspectului ei. Eu, de fapt, chiar o vreau. Și nu o vreau doar fizic. O vreau lângă mine.

Să îmi bag picioarele... eu m-am îndrăgostit?

Măcinat de vină și de gustul ei pe buzele mele, sunt ca un leu închis în cușcă. Nu am stare. Am terminat paharul de alcool, dar nu vreau să mai pun altul. Vreau să am mintea limpede.

Mă uit la ceas și nu au trecut mai mult de douăzeci de minute de când a urcat în camera ei. Oare s-a culcat? Oare e încă supărată pe mine?

Iau telefonul și îi scriu un sms, chiar dacă este la câțiva metri de mine.

Scriu și șterg mai multe texte, până când cel mai direct mi se pare cel mai potrivit.

Eu: „Ești supărată pe mine?”

Spre surprinderea și bucuria mea, răspunde aproape imediat. Ceea ce înseamnă că nu doarme.

Mary: „Nu”

Eu: „De ce nu ești?”

Mary: „De ce să fiu?”

Eu: „Pentru că te-am sărutat fără să îți cer voie, iar apoi te-am trimis la culcare.”

Mary: „Presupun că nu am fost cuminte și de aia m-ai trimis la culcare. Cât despre sărut, mă mir că nu te-ai zgâriat în fiarele din gura mea.”

Eu: „Mary... nu are legătură cu aspectul tău.”

Mary: „Să fim serioși, Mike. Am și eu o oglindă.”

Eu: „Data viitoare poate încercăm cu lumina stinsă. (glumesc)”

Mary: „Data viitoare?”

Eu: „Am să fiu sincer cu tine, Mary. Nu știu dacă pot să îți promit că va fi ceva serios, nici nu știu ce e în mintea mea acum... Dar mi-a plăcut al dracului de mult să te sărut.”

Urmează o pauză în care tot corpul meu pare că explodează de nerăbdare să vadă un răspuns din partea ei.

Mary: „Și mie mi-a plăcut. Mult. Dacă tot suntem la capitolul sinceritate, nici eu nu m-am gândit la ce va fi mâine și în niciun caz nu mă aștept să mă ceri de nevastă, însă trebuie să recunosc că m-ai aprins destul de bine zilele astea, iar azi, practic, mi-ai dat foc și acum trebuie să mă răcoresc singură.”

La dracu'... Mintea mea o ia razna. Am crezut că sunt doar eu, dar se pare că și ea a simțit la fel. Și ce vrea să spună că i-am dat foc și trebuie să se răcorească? Nu pot să nu mă gândesc la ea singură în cameră. Doar că acum știu că nu dormea. Dar ce făcea? E femeie, are nevoi... Oare...

Mary: „Ți-am zis să nu mă lași să amestec băuturile. A fost de ajuns să declanșez sinceritatea aia de speriat. Ignoră-mă!”

S-o crezi tu că mai pot să te ignor.

Imaginea ei atingându-se sub pătură mă face să îmi pierd și ultima fărâamă de rațiune, iar excitația mă face să fiu din ce în ce mai tare.

Eu: „Și mai exact cum te răcorești?”

Mary: „Tu cum crezi?!”

Eu: „Te atingi singură acum?”

Mary: „Mă atingeam, până să încep să mă conversez cu tine. Tastez greu cu o mână, așa că am luat o pauză.”

La dracu'! La dracu'!

Nu știu cum fac, dar în două secunde sunt la ea la ușă. Nu mai e cale de întoarcere. Femeia asta mi-a luat mințile. Și bat ușor în ușă.

Pe hol e aproape beznă, dar văd cum ușa se deschide puțin și cu greu deslușesc o formă.

— Mike... îmi șoptește numele, aducându-mă mai aproape de ea.

Fac un pas și o las să mă primească în camera ei cufundată în beznă.

Îi cuprind chipul cu palmele și o sărut fără alte delicatețuri. O vreau, iar ea trebuie să știe asta. Nu ezită și brațele ei se agață de gâtul meu, lipindu-se de mine. Înaintăm spre patul din mijlocul camerei, până când ne lovim de el. Mâinile mele coboară pe spatele ei, peste un capot din pluș pe care pare că l-a luat repede când mi-a deschis ușa. Găsesc cordonul legat la mijloc, îl dezleg, îi dau jos pătura asta cu mâneci pe care o poartă, iar sub ea degetele mele ating un material fin, mătășos, o cămașă de noapte care îi mângâie pielea pe care sunt tot mai dornic să o ating.

O întind încet pe pat și continuu să o sărut, când îmi dau seama că ceva lipsește. Aparatul dentar.

— Ți-ai dat jos aparatul?

— Ăăă... E din ăla pe care pot să îl mai dau jos din când în când, zice repede.

— Fără aparat și fără ochelari. Asta trebuie să văd.

Și dau să caut pe unde este întrerupătorul veiozei de lângă pat, dar mă oprește imediat.

— Nu! Te rog! Dacă vrei să continuăm, azi sau în orice altă zi, asta e condiția mea: să fie întuneric.

Mi se pare ciudată cererea ei, dar nu pot decât să bănuiesc că pe corpul ei sunt anumite semne pe care nu este încă pregătită să mi le dezvăluie.

Buzele mele le ating din nou pe ale ei, sărutându-le cu delicatețe.

— Cum dorești. Eu te vreau, indiferent că e lumina stinsă, sau aprinsă.

Îi ating umerii, brațele și îmi dau seama că pielea ei este mai fină decât cămașa mătăsoasă pe care o poartă. Și devin tot mai dornic să îi descopăr în întuneric corpul.

Capitolul 12

Tara/Mary

Așa cum bănuiam, atingerile lui sunt fine, dar mâinile muncite se simt puțin mai dure pe pielea mea. Și cu toate astea, fiecare atingere mă aprinde și mai tare. Îl vreau mai aproape, îl vreau tot, iar mâinile mele continuă să îi atingă corpul, încă acoperit de haine.

Trag de tricoul lui și îmi dau seama că vreau să îl scoată, așa că scapă rapid de el, dar revine cu asaltul asupra buzelor mele.

Are un gust fenomenal lăsat de whisky-ul băut înainte, iar mârâiturile pe care le scoate când gurile noastre se devorează, mă înnebunesc. Este atât de masculin, puternic, iar cu degetele îi simt mușchii încordați pe brațe și mor de ciudă că nu pot să aprind lumina să mă bucur de imaginea pe care sigur mi-o oferă. Este incredibil să îi descopăr corpul doar prin atingeri, într-o beznă completă.

Dar nu puteam să risc să mă recunoască, așa că i-am interzis să aprindă lumina. Nu am aparatul, nu am ochelarii, nu am nici machiajul ăla care mă face să par nepensată de ani de zile.

Sunt eu, iar tot ce pot să fac este să îl las să mă descopere în întuneric și să mă bucur de corpul lui fără să îl privesc.

Se așază între picioarele mele și cu o mână îmi mângâie piciorul îndoit pe lângă el, ridicându-mi încet cămașa de noapte, tot mai sus, peste genunchi, până când aceasta cade, strângându-se pe șold. Dar mâna lui continuă să mă exploreze, coborând între picioarele mele, până mă atinge acolo, peste lenjeria intimă.

Cu degetele pierdute acum în părul lui, el coboară cu sărutările pe gât și mai jos între sâni, dar în același timp, degetele lui încep un joc circular fierbinte asupra clitorisului meu.

Corpul îmi este tot mai fierbinte, iar buzele lui îmi sărută sâni prin cămașa satinată și mă prinde ușor de sfârscul ridicat și dornic să fie gustat. Același tratament îl aplică și celuilalt sân, iar eu îmi arcuiesc instinctiv spatele, oferindu-mă lui cu totul.

Una dintre bretelele cămășii, care este ca un furou mai lung, este coborâtă de el și mai mult, iar acum unul dintre sâni este dezgolit și el nu ezită să îl guste cu poftă, lingându-l și mușcându-l până când corpul meu e pe punctul de a exploda doar de la ceea ce îmi fac buzele lui. În acest timp, degetele lui continuă jocul circular, după care își strecoară mâna în spatele chiloților mei.

— Erai deja udă înainte să vin eu, nu-i așa?

În bezna aia sunt sigură că mi s-au înroșit obrajii, amintindu-mi că i-am mărturisit în sms că începusem să mă masturbez, cu gândul la el.

— Tot din pricina ta eram udă și înainte.

— Doamne, Mary, ești o femeie atât de pasională... Nu e de mirare că mă simt atât de atras de tine.

Cuvintele lui sunt șoptite, în timp ce buzele îi sunt lipite de sânul meu și mă mușcă din nou, puțin mai tare, dar cât să scap un geamăt surprins de plăcere.

— Și cum îți place să te atingi? continuă el. Așa? și îmi masează clitorisul cu două degete, iar eu gem, încet. Sau așa? și cele două degete mă penetrează, iar eu din nou gem mai tare și îmi arcuiesc spatele. Cum preferi, Mary?

Nu știi dacă sunt capabilă să vorbesc, dar îl las să mă pătrundă din nou cu cele două degete, iau eu îmi adâncesc tot mai tare capul în pernă, în timp ce mâinile mele sunt pierdute în părul lui ondulat.

— Cum faci tu este perfect! Nu te opri, Mike!

— Oh, scumpo, nici nu am de gând.

Și ritmul se mărește, sfârșul este supus unei torturi plăcute, aproape în sincron cu degetele care intră și ies din mine.

Totul devine amețitor de plăcut și sunt

luată prin surprindere de un orgasm cutremurător, care mă face să îi strig numele din tot sufletul.

Toți mușchii mei cedează și simt cum mă afund în salteaua patului, așteptând să mi se liniștească bătăile inimii, iar buzele lui nu îmi părăsesc corpul. Prin întuneric, mă sărută pe gură și îmi șoptește:

— Ai tu prezervative la îndemână sau dau o fugă până în cameră?

Cine dracu' s-ar fi gândit că voi da de cel mai sexy bărbat aici? Aveam printr-o geantă, dar în clipa asta mintea mea e goală și nici nu știu dacă mai am. Am uitat de ele, la fel cum am uitat și de vibrator, dar se pare că măcar de ultimul nu mai am nevoie.

— Nu cred că am. Sau dacă am, nu știu pe unde sunt.

— Revin. Să nu adormi, că încă nu am terminat cu tine, nici măcar pe jumătate.

Fac ochii mari, chiar dacă el nu mă vede. Dar nu pot să spun că aceste cuvinte nu mă bucură.

Se întoarce în mai puțin de un minut și îmi dau seama că a urcat scările în fugă.

Prin beznă îi aud respirația și îi pot vedea silueta, datorită luminii slabe date de razele lunii, care intră prin fereastră. Aud zgomotul făcut de blugii pe care îi dă jos și încă ceva, care

bănuiesc că au fost chiloții lui. La dracu'... Chiar aș fi vrut să văd asta.

Îl simt când se urcă din nou în pat, când îmi atinge gleznele și continuă mângâierea lui în sus, până la șolduri.

— Ai o piele atât de fină, îmi șoptește. Chiar dacă nu mă lași să văd, mă bucur de o mie de ori mai mult că o pot atinge.

Îmi prinde marginea chiloților și trage ușor de ei, de-a lungul picioarelor. Fiecare mișcare este atât de erotică și sângele meu începe să fiarbă în tot corpul. Îmi mângâie din nou coapsele, dar de data asta sunt goală și chiar dacă nu mă vede, îmi desface picioarele, devenind tot mai expusă. Se poziționează între ele, trecându-și brațele pe sub pulpele mele și atunci simt o adiere caldă între picioarele mele.

Bezna asta nu face decât să mă înnebunească și mai tare. Îl văd acolo jos, atât de aproape de mine, dar nu văd ce face, cum nu îi văd nici chipul. Este ca o umbră venită în miez de noapte să îmi devoreze corpul, savurându-l, lingându-l, gustându-l.

Pentru că asta face acum. Asta îmi face. Cu capul între picioarele mele îmi sugă labiile, îmi linge și îmi tachinează clitorisul, mă gustă cu poftă, iar eu nu pot decât să strâng în pumni cearșaful din jurul meu și să gem din ce în ce mai tare.

Mă duce pe culmile plăcerii, apoi se oprește, suflând din nou și același lucru îl face după ce gura lui este acompaniată de un deget care mă pătrunde, tachinându-mă dureros de plăcut.

— Mike, te rog...

— Să nu îmi spui că vrei să mă opresc...

Îi simt zâmbetul în voce, dar continuă să mă aducă tot mai aproape de un nou orgasm și apoi să se oprească.

— Mike, mă omori!

— Scumpo, ești atât de gustoasă, că nu mă pot sătura de tine și vreau să te fac să țipi mai tare ca niciodată când o să îți dai drumul.

Simt un al doilea deget care intră în mine și mă excită tot mai tare prin jocul lor, în care intră și ies din mine din ce în ce mai repede, continuă să mă guste și să mă lingă cu limba lui jucăușă, din ce în ce mai intens.

Iar toată această nebunie, toate aceste senzații nevăzute, dar simțite la maxim prin atingerea lui, mă fac să scot cel mai tare „Aaah!” din viața mea, lovită de ceea ce sunt convinsă că a fost cel mai puternic orgasm trăit de mine până acum.

Bărbatul ăsta este fenomenal!

Se ridică din nou în genunchi, între picioarele mele și aud zgomotul pe care îl face prezervativul când îi rupe ambalajul. Mă ridic repede

în fund și îi ating trupul, încercând să îmi dau seama de formele mușchilor lui. Și, Doamne, ce forme frumoase! Simt câteva fire de păr pe piept și îl ating acolo cu buzele. Îmi șoptește numele și degetele lui se joacă cu părul de pe ceafa mea, lăsându-mă să mă bucur la rândul meu de corpul lui.

În timp ce sărutările mele îi descoperă sfârcurile mici, pe care le tachinez cu limba, cu mâinile îi explorez abdomenul care este așa cum mi l-am închipuit, bine conturat... și ajung mai jos, până când îl ating cu mâna. Fără ezitare, îl mângâi și îl cuprind cu degetele, fiind extrem de încântată de dimensiunea lui, lipsită de modestie. Omul e dotat. E dotat bine. Pulsează în mâna mea de excitație, iar eu îl vreau în mine cât mai repede.

Ca și când îmi citește gândurile, îmi ridică bărbia spre el și gura lui o găsește imediat pe a mea.

Supusă sărutului lui, mă întind din nou pe pat, fără a slăbi intensitatea contactului dintre noi nici măcar o secundă.

Poziționat între picioarele mele îl simt cum își freacă tăria de mine, iar apoi mă pătrunde dintr-o mișcare și rămâne nemișcat pentru o clipă în care timpul pare că s-a oprit. Sărutarea noastră a împietrit, el îmi șoptește:

— Am nevoie de o secundă, altfel îmi dau drumul acum.

Chicotesc.

— Nu e nicio grabă, îi spun încet.

— Așa așa zice și eu, dar cu tine ceva mă face să îmi pierd controlul.

Îl sărut pe bărbie și atunci îl simt cum se mișcă în mine.

Își freacă pelvisul de al meu, iau eu vin de fiecare dată în întâmpinarea lui, iar cu fiecare mișcare sunt tot mai aproape și îl simt și pe el la fel de excitat și pregătit. Dar el așteaptă să îmi dau eu drumul, iar după ce am un nou orgasm care mă face să văd luminițe în întunericul care ne înconjoară, își dă și el drumul, cu capul pierdut în scobitura gâtului meu.

Scapă rapid de prezervativ și vine din nou lângă mine, trăgându-mă la pieptul lui cald.

— Te deranjează dacă mai stăm așa puțin? mă întrebă.

Mănânci calule ovăz?!? Ce femeie întregă la mine ar refuza?!

— Deloc. Îmi place.

— De fapt, întrebarea e: te deranjează dacă rămân lângă tine peste noapte?

L-am prins pe Dumnezeu de picior!!!

— Cred că va fi o plăcere pentru mine să mă trezesc alături de tine, încerc să zic, reținân-

du-mi entuziasmul care aproape că mă face să sar în pat de bucurie.

Dar imediat prostia mea îi lipește o palmă și îmi amintește că la lumină o să își dea seama că nu mai sunt atât de urâtă ca noaptea.

Mi-a scăpat păsărica din gură. Cum o dreg acum?

Capitolul 13

Michael

Dacă Kim o să vrea să mă omoare mâine, o să mă urc pe un cal și o să fug cât văd cu ochii. Dar nu regret ce am făcut în seara asta. Poate că mâine dimineată o să fiu mai realist și o să trebuiască să mă gândesc la cum voi aborda relația noastră, dar acum sunt încă sub influența orgasmului și a atingerilor acestei femei, care mă fac acum să îi cer voie să rămân în camera ei peste noapte.

De obicei e invers, femeile fiind cele care mă roagă să rămân alături de ele, dar acum e diferit.

Mary nu a pus presiune pe ceea ce este între noi și nu m-a făcut să simt că de acum înainte trebuie să încep și planurile de nuntă. Iar asta m-a liniștit în privința deciziei de a mă culca cu ea și culmea, acum nu mai vreau să plec.

Clar este o vrăjitoare. Însă tind să cred că este una bună.

Că bună la pat, e. Iar eu, ca prostul, mai să o cred virgină. Din atingerile și din mișcările ei mi-am dat seama că este o femeie plină de pasi-

une și nu mai pot să spun că nu are deloc experiență.

O strâng la piept și mă relaxez, simțindu-î respirația caldă pe pieptul meu.

— Doar că am o problemă cu lumina de dimineață și aș prefera să tragem draperiile de tot, zice ea.

Clipesc. Nu prea are sens ce spune, dar dacă ea așa preferă, mă ridic să trag draperiile groase, acoperind geamurile în totalitate. O să fie al dracului de beznă și la 12 la prânz în felul ăsta, dar sper să mă trezesc la o oră rezonabilă, totuși.

Mă reîntorc în pat, din nou cu ea în brațe, iar înainte să adorm nu am cum să nu mă întreb: ce tot încearcă ea să îmi ascundă?

Adorm. Și este plăcut.

Ceasul meu biologic mă trezește în mod normal pe la 8 dimineața. Dar azi sunt trezit de altceva și nu îmi dau seama ce, pentru că este încă întuneric în cameră, chiar dacă o rază slabă se strecoară printre draperii.

Îmi amintesc unde sunt și în același timp îmi dau seama și ce m-a trezit: patul este gol lângă mine.

Tara / Mary

Printr-o minune, am reușit să mă trezesc înaintea lui. Era șapte fără zece minute și imediat m-am dus pe vârfuri la baie, unde aveam într-o gentuță toate porcăriile necesare să mă transforme din nou în *Betty cea Urâtă*.

Când am intrat în cameră era foarte întuneric, dar datorită luminii de la baie am putut să-l văd un pic mai bine pe bărbatul frumos care dormea liniștit în patul meu.

Bun rău! Bun în draci! Cel mai tare sex avut vreodată! Exact acestea au fost cuvintele pe care le-am scris fetelor în acea dimineață pe grup.

Am dat să sting lumina în baie, dar nu înainte de a-l mai privi o dată. Mi-am mușcat buza și cu greu am ieșit din cameră. Am rezistat tentației de a mă reîntoarce în pat, doar ca să nu îmi arunc pe geam toată acoperirea mea.

În bucătărie am pus de cafea, presupunând că se va trezi în scurt timp.

E weekend și vom fi doar noi doi pe la fermă, Pops petrecându-și de obicei aceste zile alături de soția lui.

Zâmbesc, gândindu-mă la ei, cât de dulci și de frumoși sunt împreună, după 40 de ani de căsătorie. Cuplul ideal, din punctul meu de

vedere, și din nou sunt lovită de dorința de a trăi o viață lungă și frumoasă ca a lor, alături de cineva.

Gândul îmi zboară la bărbatul din camera mea. Un 3 plus, categoric...

Câteva minute le petrec spunându-le fetelor pe scurt ce noapte fantastică am avut alături de el și toate sunt numai inimioare și artificii în mesajele lor.

Dar nu vreau să mă ia valul. Încă am un secret destul de mare față de el, iar asta mă împiedică să mă gândesc la a o numi cu adevărat „relație” ceea ce este între noi. Momentan suntem doi oameni maturi care au făcut sex și sper din tot sufletul că vor mai face.

Dacă aș putea să îl iau la pachet când mă întorc în NY... ce bine ar fi, să pot să mușc din el de fiecare dată când mi-e poftă, că e bun rău.

Oftez și în același timp chicotesc cu nasul în cafeaua care îmi aburește ochelarii.

— Aici erai, aud vocea lui și îl văd coborând scările spre mine.

Într-o secundă, lentilele se răcesc, făcând aburul să dispară și îl văd încruntat. Cu tricoul în mână, dezbrăcat la bustul gol, cu blugii trași pe șolduri și pot să văd V-ul extrem de sexy care se pierde în spatele pantalonilor. Înghit în sec, altfel balele îmi vor da pe afară din gură.

— S-a întâmplat ceva? Întreb cu o voce pițigăiată, încă amețită de imaginea lui.

— Mă așteptam să mă trezesc lângă tine.

— M-am trezit mai devreme și nu am vrut să te trezesc foindu-mă, așa că am venit să fac cafea, mă scuz eu.

Îi întind cana lui și îi zâmbesc, încercând să ascund fiarele din gură.

Acceptă cadoul întins în semn de pace și bea o gură.

— E chiar bună, zice el și văd cum chipul nu îi mai e supărat.

— Să îți spun că nu îmi amintesc să mai fi făcut vreodată cafea? mărturisesc zâmbind.

— Deci ar fi cam prima ta cafea?

— Da.

— Eh, înseamnă că înveți repede. E cu adevărat bună.

— Mă bucur.

Se uită la mine. Și privirea lui mă arde mai rău decât cafeaua din cană.

— Și eu m-aș fi bucurat mai tare dacă aveam ocazia să mai gust puțin din tine înainte să începem ziua.

Fuck me. Înghit din nou în sec.

— Acum mă faci să regret că am vrut să fac un gest frumos cu cafeaua asta.

Zâmbește în colțul gurii.

— Gestul este apreciat, dar dacă ai fugit, ai ratat ceva mai bun.

Mă las moale în scaun, lăsând cana de cafea pe masă.

— Acum chiar mă oftic! Nu mai beau cafea în viața mea!

Râde la gluma mea și își lasă cana pe masă, așezându-se cu jumătate de fund pe masă.

— Cafeaua dăunează sănătății?

— Psihice da, zic bosumflată.

— Știu că am zis doar în glumă acum câteva zile că îmi place să fiu mai dur cu femeile și probabil ai observat că, de fapt, nu prea sunt genul acela, dar mă jur că am un chef nebun să ți-o trag acum, aici pe masa asta.

Se apleacă spre mine, simțindu-mă mică sub statura lui.

— Să ți-o trag pe la spate, înfigându-mă tare în tine, mușcându-te de gât, iar tu apucându-mă cum poți de păr și gemând la fel de senzual ca aseară.

Cred că inima mi s-a oprit și a repornit de 10 ori cât el a vorbit. Pieptul lui dezgolit este atât de aproape și nu știu cum rezist să nu îl ating.

Mă ridic în picioare, iau tacticos căniile de pe masă, așezându-le pe o etajeră de lângă și mă întorc spre el:

— Păi ce faci? Doar vorba e de tine?

Râde și dintr-un pas mă cuprinde cu brațele la pieptul lui și ne sărutăm ca doi nebuni care nu s-au mai sărutat de ani de zile. Degetele mele agățate în părul lui moale și ondulat, îl trag mai aproape, iar el îmi cuprinde șoldurile și din câțiva pași, simt că ating masa în spatele picioarelor.

Mă întoarce cu spatele la el și mă întinde de la jumătatea corpului, direct pe masă.

Cea mai inspirată decizie a mea pe ziua de azi a fost să îmi iau încă una dintre fustele lungi și largi, pe care el o ridică încet, mângâindu-mi picioarele, de la gleznă tot mai sus, până îmi descoperă fundul și șoldurile.

— Atât de sexy, șoptește el.

Și îmi sărută coapsa deasupra șosetelor lungi pe care le port și urcă, încet, până la marginea chiloților, mușcând ușor fesele, care sunt conștientă că acum sunt aproape dezgolite în fața lui.

Mă împing ușor cu fundul în palmele dure care mi-l mângâie și mârâie.

— Clar nu am răbdare să te iau încet, iar tu nu mă ajuți să fiu mai blând.

Se ridică în picioare și îmi cuprinde zona deja fierbinte în palma lui, frecându-mă ușor, apoi degetele lui îmi îndepărtează lenjeria și mă pătrunde cu un deget.

— Deja ești udă... Mă omori...

Aud când își desface fermoarul de la blugi.

— Am fost inspirat să las în buzunar încă un prezervativ, îmi șoptește, aplecându-se cu pieptul gol peste mine.

Apoi se îndreaptă de spate și îl simt între picioarele mele, frecându-se de mine. Îmi lasă în jos chiloții minusculi și cu genunchiul îmi ghi-dează picioarele să se desfacă puțin mai mult.

— O să fie scurt și intens, Mary. Este ok?

— Oh, da, gem simțindu-l cum se freacă de labiile mele tot mai umezite.

Mă tachinează puțin, dar după aceea intră în mine tare și imediat simt cum pereții mei interiori sunt strânși în jurul lui, simțindu-i fiecare centimetru al lungimii lui extrem de satisfăcătoare. Iese de tot și din nou intră în mine, la fel de tare.

— Doamne, ce bine e, zic printre suspinele de plăcere.

— Știu, scumpo, zice și din nou iese încet și intră înapoi... e un joc agonizant.

— Mai repede, Mike, te rog!

Mârâie la auzul cuvintelor mele și de data asta mărește ritmul, cât să simt încă de la primele mișcări cum ceva în mine începe să se construiască.

Cu mâinile pe șoldurile mele, pentru a mă ține mai stabilă, se înfige în mine, în timp ce eu

mă țin cu ambele mâini de marginea mesei și printre buzele întredeschise îmi scapă gemete tot mai zgomotoase.

Se apleacă peste mine și îmi mângâie abdomenul presat de masă, dar coboară peste părul pubian până îmi găsește clitorisul, pe care începe să îl tachineze aproape la fel de repede ca mișcărilor șoldurilor lui.

Orgasmul meu nu întârzie să vină și iarăși îi strig tare numele, ca o rugăciune făcută lui, să mă țină că, altfel, o să mă fac cioburi sub intensitatea plăcerilor pe care mi le oferă.

Mă ridică de la mijloc și mă lipește cu spațele de pieptul lui, dar el este încă în mine.

— Să nu crezi că am terminat, scumpo, îmi șoptește în urechea pe care o apucă încet de lob, cu dinții, trimițându-mi fiori plăcuți în tot corpul.

Îmi masează sânii și deschizându-mi câțiva nasturi de la cămașă, îi este mult mai ușor să îmi descopere sânul prin sutienul dantelat. Îmi îndepărtează cupa, pentru a-mi tachina sfârcul cu două degete, strângându-l ușor, astfel făcându-mă să mă simt pregătită să îl am din nou.

Se mișcă încet în mine, doar că poziția nu este cea mai potrivită, așa că mă întoarce cu fața la el și mă așază cu fundul pe masă.

Mă privește în ochi, dar înainte să intre în mine preiau inițiativa și-l cuprind cu degetele. Îl

frec încet, încă sub privirea lui care îmi fixează ochii prin lentilele maronii.

— Lasă-mă să îți văd din nou ochii, îmi șoptește.

Cine dracu' mai are chef de discuții? Încet, aprob din cap, mușcându-mă de buza de jos și îl las să îmi scoată ochelarii. Clipesc și văd în ochii lui ceva frumos. O sclipire delicioasă.

Dar curiozitatea mea cea mare este în mâna mea și mă uit să văd dacă imaginația mea a dat greș. Și trag aer în piept să văd cum mâna mea cuprinde cu greu un penis gros, lung și minunat.

— Delicios, zic încet pentru mine, dar el aude și îmi ridică privirea spre el.

Are o privire surprinsă, dar plăcută. Și imediat gura lui o acoperă pe a mea, dominând-o, venerând-o. În același timp, îl conduc spre intrarea în mine și el imediat începe asaltul mișcărilor lui furtunoase, care îmi duc corpul tot mai aproape de extaz. Intră și iese, tot mai repede și mai tare, continuând să își zdrobească buzele de ale mele, mușcându-mi buza de jos, în timp ce eu îmi găsesc echilibrul, agățându-mă de umerii lui pe care îi strâng cu degetele.

Respirația mea este tot mai agitată și din nou îmi dau drumul în jurul lui, lăsându-mi capul pe spate, iar în scurt timp termină și el, cu un sunet răgușit, extrem de bărbătesc.

Sunt în Rai...

Capitolul 14

Tara/Mary

Rămânem nemișcați câteva clipe bune. Eu cu picioarele încolăcite în jurul lui, el cu fața în părul meu, dar amândoi cu respirațiile întretăiate.

Ce îmi face bărbatul ăsta? Nu cred că am mai întâlnit pe cineva cu atâta... stamină. Și în niciun caz un bărbat care să îmi ofere atâta plăcere.

Își îndreaptă spatele și mă privește în ochi. Fără lentilele ochelarilor, acest gest îmi pare foarte intim.

— Ești bine? mă întreabă șoptit, mângâindu-mi obrazul cu vârful degetelor.

Aprob încet din cap, încercând să îmi recapăt un pic de putere în corp și în glas.

Omul ăsta mi-a tras-o până m-a lăsat fără cuvinte. La propriu. Și asta e ceva rar.

Îmi zâmbește.

La dracu'... Cred că mai am un orgasm doar uitându-mă la zâmbetul lui bestial.

— Hai să facem un duș.

Mă ajută să mă dau jos de pe masă, după ce

Își ridică blugii peste șolduri și mă ia de mână, conducându-mă spre camera lui.

A, nu. Asta nu e bine.

— Vrei să facem duș amândoi?

— De preferat în același timp și aceeași cabină.

Mă opresc în loc, blocată de ideea minunată, dar total nepotrivită pentru moaca mea. Îmi simte ezitarea și se întoarce spre mine.

— Nu vrei?

— Ba da, dar... Aș prefera să fac singură.

Acum clar am toată atenția lui. Oftează.

— Mary, vrei să vorbim despre asta?

— Despre ce?

— Despre ceea ce te face să îți ascunzi trupul de mine?

Rahat. Prost să fii și să nu îți dai seama că am o astfel de problemă. Întrebarea e, care crede el că este problema mea?

— Ascultă, Mary, orice ar fi, poți să îmi spui. Nu am să râd de tine, nu am să te judec, nu o să te arunc pe umăr să te duc în camera mea unde e lumină și să văd singur adevărul, chiar dacă îmi doresc să te văd goală, dar o să am răbdare până când tu o să fii pregătită să îmi spui singură.

Cuvintele lui sună atât de frumos și aproape că îmi aduc lacrimi în ochi, dar știu că adevărul nu o să facă decât să îl îndepărteze de mine.

Nici nu mă cunoaște cu adevărat cât să înțeleagă viața mea de până acum, iar minciuna mea și trecutul meu îl vor face să mă vadă total greșit.

— Încă nu sunt pregătită, Mike. Crede-mă că se dă o bătălie în mine acum, dar nu pot.

— Deci mai rămânem puțin în întuneric?

— Da, te rog.

Îmi zâmbește liniștit și îmi duce mâna la buzele lui, sărutându-mi degetele.

— Atunci o să încerc să nu uit de regula ta și o să aștept să aprinzi tu lumina, când o să fii pregătită.

— Ți mulțumesc, Mike.

Mă ridic pe vârfuri și îl sărut scurt pe buze.

*

După un mic dejun copios și deja obișnuita plimbare cu caii, chiar dacă e weekend, ne continuăm treaba, doar că de data asta Mike își aduce registrele și laptopul lui în sufragerie, unde lucrează de pe canapea, în timp ce eu sunt la masă, lucrând la calculatorul și la tableta mea grafică, la doar câțiva metri de el.

E ceva plăcut în atmosfera asta, ceva natural între noi și chiar dacă nu vorbim, liniștea asta este foarte confortabilă.

Însă după-amiază, când amândoi eram în aceleași locuri în sufragerie, se aude o mașină care parchează în fața casei. Zgomotul îmi face

inima să bată puțin mai tare și imediat privirea îmi fuge la Mike, care oftează și se ridică calm de pe canapea. Până ajunge la ușă, vizitatorul nostru deja ciocănea în tocul din lemn.

— Mike, dragule, hai că mă speriasem!

Vocea subțire a femeii începe să se audă din ce în ce mai aproape, ceea ce mă face să îmi dau seama imediat că tipa a intrat în casă.

— De ce? îl aud pe Mike întrebând.

— Pentru că te sun de câteva zile și nu dai niciun semn de viață.

Face o pauză în care chicotește.

— Mai că am crezut că ai pățit ceva!

— Ți-am spus, am musafiri, Sarah Jo. Și am avut multă treabă.

— Atunci, în calitate de prietenă, sper că nu te deranjează că am venit cu o plăcintă tocmai scoasă din cuptor.

Și atunci își face prezența în sufragerie. Este îmbrăcată într-o pereche de blugi și o cămașă roșie, în carouri, cu dungii verzi subțiri și deschisă la câțiva nasturi, puțin mai mult decât necesar, dar suficient cât să îi dezvăluie sânii generoși. Trebuie să recunosc că este frumoasă. Și nu mă refer doar la corpul destul de bine proporționat, dar și la chipul ei rotund, părul roșcat strălucitor, ușor ondulat și buzele rujate în aceeași nuanță cu cămașa.

Clar nu se compară cu mine. Eu sunt Muma Pădurii în clipa asta, iar aspectul meu mă face să mă simt total inferioară ei din punct de vedere fizic. Cel puțin în fața lui Michael. Așa că decid că trebuie să o urăsc.

— Sarah Jo, ea este Mary, prietena lui Kim despre care ți-am spus că o să locuiască pentru o perioadă cu mine.

Tipa este încă blocată cu privirea asupra mea, dar nu mi-e greu să citesc grimasa urâtă de pe fața ei. Până la urmă, faptul că nu mă recunoaște este mult mai important decât că mă consideră o urâtă.

— Bună! mă salută ea zâmbitoare și îmi face cu mâna, dar nu vine spre mine să ne cunoaștem.

Apoi se întoarce spre Mike.

— Și eu care îmi făceam griji că e o femeie la tine în casă..., chicotește din nou.

— Ce vrei să spui? o întreabă el, ușor încruntat.

— Nimic, nimic, dragule, zice repede și își pune mâna pe pieptul lui.

Un gest atât de intim îmi spune multe. Prea multe. Și stomacul meu se strânge imediat. La dracu', tipa asta și-o trage cu Mike.

— Spune-mi unde pun plăcinta asta. Nu stau mult. Vreau doar să servim toți o felie și apoi plec, că trebuie să ajung la supermarket înainte să se închidă.

— Las-o aici în sufragerie și aduc eu imediat niște farfurii.

El dispare câteva secunde, timp în care ea se apropie de masa unde sunt eu. Masa este destul de lungă, iar eu ocup nici măcar un sfert din suprafață, cu toate astea ea se așază pe scaunul din fața mea și îmi zâmbeste cu superioritate.

Îmi vine să o iau de păr și să o lovesc cu moaca ei de masă până o transform într-o stafidă turtită. Apoi să o joc în picioare, încălțată în pantofii ei ieftini cu toc pe care îi poartă acum.

— Și ce faci tu aici? Ești arhitect?

Se uită la tableta mea.

— Cred că am mai văzut o chestie de genul ăsta la firma de arhitectură din centru.

— Și cu ce ocazie erai pe acolo? o întreb zâmbind ușor.

Încasai banii pentru serviciile prestate cu o noapte în urmă? Cereai o schiță pentru o nouă bară mai stabilă, la care să dansezi?

— Proprietarul tocmai cumpărase o mașină de la mine și eram acolo pentru niște semnături finale.

— Sarah Jo este agent de vânzări la un dealer auto din oraș, completează Mike care se întoarce la masă cu farfurii și tacâmuri necesare pentru porcăria de plăcintă.

— În curând voi lucra la un dealer auto și

mai faimos, unde am posibilitatea să ajung chiar director de sucursală! zice ea entuziasmată.

— Ce companie? întreb de dragul conversației.

— Devils Automobile.

Un răs îmi scapă, făcându-i pe amândoi să se uite la mine puțin uimiți.

S-o crezi tu că o să te angajezi acolo, roșcato. Poate ca femeie de serviciu.

Devils Automobile este o companie auto foarte mare condusă de una dintre cele mai bune prietene ale mele, iar atitudinea acestei vampe ieftine sigur nu va rămâne nepedepsită, după ce îi voi da un sms lui Cate și îi voi povesti.

— Cum spuneam, mă duc mai târziu la magazin. Vrei să îți iau ceva? îl întreabă ea pe Mike, care s-a așezat pe scaunul din capul mesei, iar cumva, el stătea între noi. Ai putea să treci mai târziu pe la mine să le iei.

Și îi face cu ochiul.

Chiar crede că sunt proastă și că nu m-am prins că e ceva între ei, sau vrea să fie sigură că dă cu mine de toți pereții cât să îmi intre în cap că ea e femeia lui?

Mike zâmbește politicos.

— Nu mulțumesc, am tot ce îmi trebuie.

— Mă anunți dacă te răzgândești. Știi unde mă găsești.

— Plăcinta arată chiar bine, zice Mike, alun-gând acel moment stânjenitor... pentru mine.

— Normal! Doar eu am făcut-o! râde ea, ducându-și o mână la sânii plini, iar cu cealaltă atingându-l pe braț.

Mamă, cât o urăsc! Vreau să îi rup mâna aia cu tot cu unghiile ei roșii-portocalii, lungi și false! False ca genele pe care le poartă!

Am zis mai devreme că e frumoasă? Retrag tot! Asta, nemachiată cred că are șanse să arate mai urâtă decât mine în felul în care arăt acum! Dar, se pare că Mike nu are nicio problemă, că sunt sigur că i-a tras-o și nemachiată!

Mi se pune și mie o porție de plăcintă în față, dar din fericire este cu brânză și pot să gădesc o scuză bună imediat.

— Ce fel de brânză ai folosit? întreb.

— De vaci.

Vacă ești tu! Că nu le suport pe alea cum nu te suport nici pe tine.

— Vai, zic un pic teatral. Am intoleranță la laptele de vacă și implicit la toate produsele care-l conțin.

— Ce rău îmi pare, zice ea complet fals și deodată se uită încruntat la mine, arătându-mi fără să vrea niște riduri pe care a încercat destul de mult să le acopere și mă întreabă:

— Dar știi că tu îmi pari cunoscută? Ai mai venit cu Kim pe aici?

Dacă și-a dat seama cine sunt, o bat cu tava asta de la plăcintă până intră în comă și atunci o să fiu sigură că nu spune nimic. Ea clar e genul de om prost care s-ar duce la presă instant.

— Nu am mai venit, dar dacă ești apropiată de ea, posibil să îți fi arătat poze cu noi două. Are una chiar lângă pat, în New York.

Normal că fac mișto de ea.

— Ce glumeață ești! râde ea fals. Dar chiar îmi pari cunoscută...

— Sunt sigur că ți se pare, zice Mike așezându-și palma peste a ei. Poate ai văzut-o în treacăt când a venit cu Kim în oraș.

Ea pare brusc mai preocupată de atingerea lui decât de prezența mea și îi zâmbește din nou.

— Ai onoarea, zice el dându-i cuțitul.

— Eu am să ies la o mică plimbare, spun ridicându-mă în picioare. Mi se face dor de văcuțe când văd plăcinta asta și regret așa tare că nu pot să o gust. Bucurați-vă voi doi de ea!

Încerc să fiu politicoasă, cu toate că răbdarea mea se cam duce pe apa sâmbetei.

— Mi-a părut bine să te cunosc, Sarah Jo!

— Și mie, Mary! răspunde ea la fel de politicoasă și la fel de falsă.

Acum am cale liberă să ies din cameră și să plec de lângă cei doi porumbei.

Capitolul 15

Tara/Mary

Politicoasă, răbdătoare, cizelată și bine-educată sunt cuvintele care mă caracterizează, în majoritatea timpului. Dar nu acum. În clipa asta îmi vine să mă port mai urât decât țărancă arogantă care a rămas acum alături de Michael.

S-o ia dracu' cu accentul ei texan, cu părul ei strălucitor și cu țâțele alea scoase pe afară. Nesimțita.

Merg și înjur. Bombăn singură în timp ce mă îndrept spre grajduri unde pun o șa peste Nana, calul pe care am călărit de când am ajuns aici și plec spre câmp, în speranța că o să mă liniștesc.

Dar nu am cum să mă liniștesc. Bărbatul de care îmi place și cu care am petrecut niște momente intime foarte plăcute, e acum alături de o altă femeie. Alături de o femeie cu care se pare că are o relație și pe care nu s-a sfiit să o atingă de față cu mine.

Vântul îmi zgârie obrajii, dar îmi dau seama că, de fapt, sunt câteva lacrimi care mi se preling pe față. Sunt o proastă. Știu. M-am îndrăgostit de un bărbat total nepotrivit, oricât de perfect ar fi.

Fug de el, fug de realitate, fug de o lume întreagă care mă caută, fug de familie, fug de toți. Unde dracu' să mă mai duc acum? Până când o să tot fug și o să mă ascund?

Opresc calul din această fugă și încerc să mă liniștesc. Trebuie să fiu realistă. Eu nu am avut nimic serios cu el. Mi-a spus de aseară că nu îmi poate garanta o relație. Și acum înțeleg de ce. Pentru că, oarecum, e implicat într-o relație. Pentru că ea e o femeie frumoasă cu care nu i-ar fi rușine să iasă pe stradă, în timp ce cu mine nu poate să iasă nici acum, că ar începe copiii să plângă pe stradă. Dar nici dacă aș fi eu, Tara, frumos îmbrăcată și aranjată, nu aș putea fi văzută cu el, că atunci ar râde lumea și m-ar arăta cu degetul ca pe o parașută, cum deja mă și consideră.

Sunt o rușine. Iar el poate chiar merită o tipă obișnuită, cu o viață normală, alături de care să ducă viața liniștită pe care și-o dorește.

Mă întorc la grajduri chiar când soarele se pregătea să apună. Ar fi ora cinei, dar nu mi-e poftă de mâncare deloc. Și nici nu știu dacă vaca roșcată mai este aici, că nu am nicio plăcere să mai petrec o secundă în compania ei sublimă.

Când intru în casă sunt cuprinsă de liniște pentru câteva clipe, înainte ca Mike să își facă apariția în fața mea.

— Unde ai plecat?

Sunt puțin luată prin surprindere de tonul lui certăreț.

— Am luat-o pe Nana la o plimbare. Sper că nu te-ai supărat că nu ți-am cerut voie.

— Nu trebuie să îmi ceri voie, Mary, zice trecându-și nervos o mână prin păr și oftând. Poți să iei ce cal vrei, oricând dorești. Doar că mi-am făcut griji pentru că nu am știut unde te-ai dus.

— Nu am unde să mă duc, Mike, stai liniștit, zic cu un zâmbet amar și trec pe lângă el.

Mă duc la masa mea de lucru improvizată și îmi iau laptopul.

— Am muncit cam mult azi și cred că o să sar peste cină. Te superi dacă mănânci singur?

E puțin încruntat când se uită la mine.

— Nu, e ok. Am mâncat plăcinta asta și nici eu nu prea am poftă de mâncare.

Normal că nu ai, că te-a hrănit pocita texană.

Încerc să îi zâmbesc, reamintindu-i de fiarele din gura mea.

— Atunci îți doresc o seară bună.

Dau să mă întorc, dar cuvintele lui mă opresc:

— Mary... Putem vorbi puțin?

— Despre?

Mă întorc spre el, dar nu fac niciun pas.

— Despre Sarah Jo.

Ah, nu îmi spune că te însori cu ea sau că o să vină și ea să locuiască aici! Zeci de scenarii negative îmi trec prin cap, într-o singură secundă.

— Dacă prezența mea vă deranjează, te rog să îmi spui, Mike. Pot să îmi fac bagajele și să plec chiar acum, chiar nu vreau să creez probleme nimănui.

— Doamne, Mary, nu! Nu e vorba de asta! Nu vreau să pleci și nu e nimic între mine și Sarah Jo. Asta voiam să îți spun. Că a fost ceva, dar acum nu mai e... sau cel puțin eu așa consider.

Pe de-o parte sunt ușurată, dar nu pot să spun că răspunsul mă face să fiu fericită. E ceva, dar nu e ceva între ei. Probabil că dacă eu mâine aș pleca, în câteva minute ar chema-o pe miss Sarah Jo, cu o nouă plăcintă.

— Mike... nu este nicio problemă. Ești un bărbat foarte frumos și nimeni nu se așteaptă să ai o viață de călugăr. Și nu cred că e cazul să îmi dai tocmai mie o explicație.

El mă privește din nou încruntat.

— Ești sigură?

— De ce n-aș fi?

El nu mai zice nimic, așa că mă întorc cu spatele și îi urez din nou „noapte bună”, însă nu primesc decât un „noapte bună” bombănit.

În cameră, nu am chef să vorbesc cu nimeni, nu am chef să mai dau niciun mail și când mă uit la ceas și văd că mai am cel puțin patru ore până la ora mea normală de băgat la somn, îmi dau o palmă peste frunte.

Închid cu cheia ușa de la cameră și decid să îmi fac o baie lungă. Îmi iau telefonul cu mine să ascult muzică, dar în același timp sper ca Mike să îmi dea un semn. Termin baia lungă și nu primesc nimic, așadar mă bag la un film și apoi la încă unul, până când adorm, într-un final, cu sufletul un pic rănit și dezamăgit.

*

A doua zi sunt trezită pe la 7 de telefonul care vibrează ca nebunul pe noptiera de lângă pat. Sunt surprinsă să realizez că, dacă nu ar fi sunat, aș mai fi dormit destul de mult, ceea ce nu mi se întâmplă niciodată, cu atât mai puțin dacă în noaptea precedentă m-am culcat odată cu găinile, comparativ cu ora mea normală de somn.

Din fericire, e Kim și răspund fără ezitare.

— O iau razna cu ăștia, îmi zice ea direct.

— De ce? zic cu vocea răgușită.

— Dormeai?

— Da... dar e ok.

— Cum să dormi la ora asta? Este trecut de 7... Ești bine?

Din vocea ei îmi dau seama că este chiar îngrijorată.

— Da, stai liniștită. Cred că mi-am dat peste cap puțin ceasul interior cu schimbarea de mediu, vremea...

Aberez un pic, dar pe de-o parte, sunt și adevărate argumentele mele.

— Da, știi cum e. Eu de fiecare dată când veneam pe acolo, uitam să mă mai trezesc. Dacă mai stai un pic o să aflu cum e să te trezești la 10!

— Asta nu o să se întâmple niciodată, Kim. Am o limită. Și aia este ora 8, iar asta doar în nopțile în care m-am culcat la 6 dimineața.

— Pff... ești robot.

— Zi-mi de ăia. Ce au mai făcut?

— Toată lumea e înnebunită că nu dă de tine. Mai au un pic și dau toată Europa cu fundul în sus, ca să te găsească. M-au terorizat dacă am o veste de la tine.

Și atunci îmi vine o idee.

— Kim, care este orașul tău preferat în Europa?

— Roma, clar.

— De ce?

— E un loc cu multă istorie, romantic, mâncare foarte bună și bărbați frumoși, râde ea.

— Ai dreptate. Stai o secundă! Iar în timpul ăsta îmi scriu un mesaj:

„Sunt bine. Chiar foarte bine. Sunt prin Roma, dar nu mai spune nimănui, că dacă văd pe cineva de la agenție pe aici, pun Mafia pe ei. Sper că ești bine și că nu te stresează oamenii ăia pe acolo degeaba. Mi-e dor de tine! xoxo!”

Și i-l trimit. Ea îl primește și începe să râdă.

— Ce e asta?

— Asta, scumpa mea, este biletul tău spre Roma. Du-te cu sms-ul ăsta la impresar și îți garantez că te vor trimite să mă cauți prin Roma. Așa că profită de vacanța asta cât poți!

— Tara, ești genială! Te iubesc!

Mai povestim câteva minute despre ce mai e pe acolo, despre ce vești mai au despre amicii care m-au băgat în toată nebunia asta, dar din păcate, zero vești. Totodată, mai aflu și de bârfele despre mine de prin ziare și alte chestii de umplutură, de acest gen.

Apoi, întrebându-mă despre cum mă acomodez eu pe aici, îi povestesc despre plimbările cu caii, despre glumele lui Pops și laud, ca de fiecare dată, mâncarea soției lui, April, pe care am îndrăgit-o din prima clipă.

Omit pe cât posibil să spun ceva despre ceea ce s-a întâmplat între mine și fratele ei și totodată legat de vizita prietenei acestuia din seara anterioară. Nu știu cum va reacționa și prefer ca aceste povești să i le spun față în față, când ne vom întâlni.

Capitolul 16

Michael

Adorm târziu și mă trezesc devreme, după un somn agitat și plin de vise. Am visat-o pe Sarah Jo. Eram cu ea într-un magazin, dar nu îmi amintesc ce făceam acolo, însă știu că eu mă grăbeam undeva foarte tare și ei îi ardea de probat niște haine. M-am trezit agitat și nervos, dar am reușit cu greu să adorm la loc. Apoi am visat-o pe Mary, cu zâmbetul ei dulce și ochii aceia mari, că intra la mine în cameră, se urca încet în patul meu și era goală. O cuprindeam în brațe și, răsucind-o sub mine, mă cuibăream între picioarele ei și intram în ea încet, făcând-o să geamă de plăcere, așa cum îmi place. Ne sărutam în continuu, ne atingeam neîncetat cu poftă și dorință de mai mult, mai repede și mai repede, până când mă uitam în ochii ei și... apoi m-am trezit.

Excitat ca dracu', m-am ridicat în capul oaselor și m-am uitat buimac la ceas. Puțin trecut de ora 6. Am încercat să adorm la loc, dar total inutil. Atingerile ei din vis încă mă bântuiau. M-am dus la duș, unde mi-am luat problema în mână și am rezolvat-o repede, pentru că altfel

riscam să stau cu ea sculată toată ziua, iar din atitudinea ei de aseară, nu cred că mai era vreo șansă să o rezolvăm împreună.

Jumătate de oră mai târziu eram în bucătărie, cu nasul în cafea. În casă e liniște. În capul meu e cea mai mare gălăgie.

Să spunem că am rezolvat deocamdată problema cu Sarah Jo și sper ca discuția cu ea să o țină, măcar pentru un timp, departe de Mary. Cât despre Mary... aici e marea problemă. Dilema care îmi chinuie gândurile. Ce mă fac cu femeia asta? Cât o mai las așa?

Tara/Mary

După dușul de dimineață și machiajul meu oribil, ca de fiecare dată îmi pun ochelarii și aparatul dentar, cu care deja încep să mă obișnuiesc, iar apoi cobor încet la parter.

Spre surprinderea mea, Michael este la masa din bucătărie, cu o cană de cafea în față, privind absent, pe geam. Clipește des când mă vede și văd cum umerii i se lasă moi, ca după un oftat.

— Neața, îi spun zâmbind politico.

— Bună dimineața! Ai dormit bine?

— Da, îl mint, evitându-i privirea și înaintând în bucătărie.

— Ai lucrat atât de mult alături de o actriță și nu ai învățat să minți cum trebuie.

Mă opresc în loc și îi arunc o privire întrebătoare.

— Se vede pe fața ta că ești obosită. Dacă îți dai jos ochelarii, o să știm amândoi că am dreptate.

— Sunt bine, mulțumesc.

Mă întorc din nou cu spatele la el și îmi pun cafea într-o cană, într-o tăcere apăsătoare.

— Ieșim la plimbare cu caii? mă întreabă spărgând liniștea.

— Da, am putea, zic cu lejeritate.

Mă uit pe geam și văd că este un pic cam înnorat.

— Dar nu o să ne prindă ploaia?

— Nu, zice el. Ne întoarcem până să înceapă.

— Ok.

Se ridică de la masă și se îndreaptă spre ieșire.

— Nu te grăbi. Bea-ți cafeaua liniștită. Pe mine mă găsești la grajduri. Între timp, vreau să văd cum se mai simte Magic.

— Ok, aprob din nou.

Eu îi zâmbesc, dar el nu îmi răspunde la zâmbet. Însă mă privește o clipă în plus cu acea privire, care simt că îmi face sângele să fiarbă din nou, iar acest sentiment este total opus față

de tonul indiferent cu care mi-a vorbit. Îl simt preocupat de ceva, dar în același timp, și supărat.

După ce îmi termin cafeaua, mă uit la fusta mea largă și lungă și îmi dau seama că e numai bună. Mă mai uit o dată pe geam și îmi pare că e un pic mai înnorat. Dacă plouă, machiajul meu e în pericol, așa că îmi iau din cuier o pălărie care probabil aparține lui Pops și mi-o pun pe cap înainte să ies.

La grajduri îl găsesc pe Mike alături de Magic, mângâind-o pe coamă.

— Ești gata?

Aprob din cap și după ce ne luăm fiecare calul, pornim la galop.

Suntem tăcuți minute bune, până când, din fericire, tot el decide să rupă liniștea.

— Și de cât timp lucrezi alături de Kim?

Mda... Nu e subiectul meu preferat, pentru că trebuie să mint la un moment dat, dar măcar vorbim. Nu de alta, dar urma să încep să am o discuție serioasă cu calul meu despre flori și plante, doar ca să nu o iau razna de la liniștea și tensiunea care era între mine și Mike.

— Păi... dacă nu mă înșel, ea a început să lucreze alături de Tara acum 3 ani. Ne-am împrietenit imediat.

— Și cum vă înțelegeți cu această Tara?

— Destul de bine, aş zice.

— Nu am citit mare lucru despre ea, doar dacă se întâmpla să îmi pice un articol pe mână. Nu ştiu de ce, chiar dacă ea e şefa surioarei mele, nu m-a pasionat niciodată lumea asta de la Hollywood.

Zâmbesc. Dar e un zâmbet un pic forţat. Îmi e aiurea să vorbesc despre mine la persoana a treia.

— Şi cum e Tara?

Puii mei... Cum e? Hai că îţi zic eu cum e: e călare pe un cal, cu un păr de zgripturoaică şi o tonă de fiare în gură. Aleargă pe un câmp deschis şi dacă ar fi vară şi ar trăsni, sigur ar fi victimă a unui fulger primit fix între lopătari. Ar muri urâtă şi cu părul la fel de ciufulit şi de urât cum îl are deja. Un fel de Muma Pădurii, puţin mai urâtă.

Şi e al dracului de excitată de buzele frumoase ale bărbatului de lângă ea, pentru că o fac să îşi amintească cum, acum două nopţi era între picioarele ei şi o gusta cu acea gură senzuală.

Bate-mă, mamă, că nu mai pot să dau vina pe Cate! Acum e doar el şi ce mi-a făcut în acea noapte şi a doua zi dimineată.

— Ă..., îmi dreg glasul, păi... cum să fie... E cât se poate de normală. Sau, mai exact, face tot posibilul să aibă o viaţă cât mai normală.

— Cam greu, pentru o actriță atât de cunoscută ca ea.

— Tocmai de aceea, în ultimii ani a cam încercat să se retragă din viața publică. Nu a mai acceptat niciun contract de mai bine de un an și chiar dacă nu a făcut un anunț oficial, nici nu mai are de gând să mai accepte vreun rol.

— Dar de ce nu a făcut public acest anunț?

— Pentru că asta ar stârni și mai multă curiozitate din partea ziariștilor. A preferat varianta de a se da la fund încet, fără a crea valuri.

— Și cu toate astea, acum e implicată, se pare, într-un scandal destul de urât. Orgie? zice, încruntându-se ușor.

— Orgie pe dracu'! zic revoltată și imediat încerc să îmi calmez tonul vocii. Nu a fost nicio orgie. Este o mare neînțelegere, chiar dacă este adevărat că a petrecut noaptea cu cei doi tipi. Dar sper ca adevărul legat de noaptea aia să iasă la iveală și ei să nu îi mai fie frică să iasă din casă.

— Păi de ce îi e frică, dacă e nevinovată?

Mă uit la el. Oare chiar nu înțelege? Opresc calul, ca să mă fac înțeleasă și îi explic cu calm:

— Toată nebunia asta a fost provocată de un obsedat pe care ea l-a refuzat. Omul deține un ziar de scandal și a zgârmat cât a putut și a găsit, probabil, singura nebunie pe care ea a făcut-o în viața asta. Zeci de ziariști erau la ușa ei, așa că

a trebuit să stea departe de cei apropiați, familia a renegat-o, judecând-o mai aspru decât oricine, iar singurele persoane care o pot ajuta să iasă din scandalul ăsta sunt cei doi idioți implicați în scandal, care sunt momentan dispăruți pe undeva prin Thailanda.

Nici nu îmi dau seama când lacrimile îmi umezesc ochii, dar mă abțin, cu greu, să nu plâng.

— Așa că, da, îmi e frică. Nu că presa îmi va face ceva, pentru că puțin îmi pasă ce zice lumea, dar îmi e frică ca aceștia să nu mai rănească pe cineva din jurul ei, doar pentru că sunt dornici să-și vândă cu orice preț ziarele lor de rahat.

Trag aer adânc în piept. Trebuie să mă liniștesc și sunt conștientă că am fața roșie de la nervi.

— Îmi pare rău, zice el încet.

— Pentru?

— Pentru toată nebunia asta. Nu cred că merită nimeni să aibă parte de o astfel de teroare. Sper că ea e liniștită unde e acum.

— Chiar e, zic încet. Dar nu știu cât o să dureze și liniștea asta...

O pală de vânt e pe punctul de a-mi zbura pălăria de pe cap, dar din fericire este prinsă cu un șnur sub bărbie.

— Cred că e timpul să ne întoarcem, zice el. Și nu apucă bine să termine de spus cuvîn-

tele, că o ploaie mărunță începe să cadă din cer, izbindu-ne tot mai tare, datorită vântului care s-a întetit. În mai puțin de un minut, ploaia este atât de puternică încât sunt convinsă că până ajungem la grajduri o să fiu udă până la piele. Din fericire, pălăria asta îmi protejează de ploaie sprâncenele false.

Exact cum bănuiam, când ajungem la grajduri, pot să storc apă din hainele mele.

După ce băgăm caii la locul lor, mă uit spre ușa grajdului și văd că afară poți să juri că e potop. Nu m-ar surprinde să fie și puțină grindină, la cât de tare se aude. Aici, toamna este total diferită de cea din New York, unde acum ar fi plouat trist, timp de o săptămână și apoi aștep-tai să vină și o zăpadă.

De nicăieri, Mike vine spre mine cu un pro-sopel și începe să îmi șteargă cu atenție vârfulurile părului cu el.

— Cred că mai am niște prosoape mai mari pe aici, dar momentan asta e tot ce am găsit, zice încet, continuând să îmi maseze părul cu pro-sopul destul de mic. Nu știu pe unde le-a pus Pops, că el umblă mereu cu ele.

— Este ok și ăsta, momentan.

— Nu vreau să mai ieși prin ploaia asta, așa că mai stăm câteva minute să se mai potolească puțin și să putem ajunge în casă, fără să riscăm să ne lovească ceva în cap, de la vântul ăsta...

Aprob din cap și peste umărul lui mai arunc
o privire la nebunia care e dincolo de uși. Clar nu
e de ieșit afară.

Iar apropierea lui este... plăcută.

Capitolul 17

Tara/Mary

După ce simt fiori în tot corpul de la ce e afară, îmi ridic privirea spre el și sunt învăluită din nou de acea privire plină, de ceva ce mă atrage de fiecare dată. De acel mister pe care el îl ascunde în spatele acelor ochi gri, mult mai cenușii acum.

Și văd cum mă scanează de sus până jos și realizez că hainele mele sunt aproape lipite de corpul meu, așa cum sunt și ale lui.

— Ți-e frig? șoptește.

— Foarte puțin... răspund cu glasul aproape stins.

Își mușcă buza de jos și își închide ochii. Îl văd cum își încordează maxilarul, ca și când strânge din dinți ca să se abțină de la ceva. Apoi, când îi deschide, nu pot decât să fiu hipnotizată de intensitatea aceea care mă mistuie, care îmi face inima să bată cu putere, pulsul să se accelereze și respirația să se întetească.

Îmi atinge buzele cu degetele lui, trecându-le ușor peste buza de jos. Ochelarii mei încep să se aburească în centrul lentilei și fără să mă

mai întrebe, mi-i dă jos. Nu știu ce face cu ei și nici nu mă interesează acum. Sunt complet prinsă sub vraja lui.

— Dacă te sărut acum, nu mă mai opresc.

Nu sunt capabilă să răspund, dar îmi întredeschid buzele să las aerul cald care îmi umple pieptul tot mai mult.

— Mă întorc în 2 minute, spune repede.

Și trece pe lângă mine, lăsându-mă blocată de plecarea lui subită. Dar pleacă din hambar, lăsându-mă singură cu caii, care sunt foarte liniștiți, în ciuda potopului de afară.

Rămân în loc și devin un pic agitată. Sunt convinsă că s-a dus în casă, dar nu știu de ce a trebuit să plece tocmai acum...

Dar când se întoarce, am răspunsul. Vine cu câteva pături strânse în brațe și le așază într-un colț, peste o grămadă de fân uscat. După aceea, se întoarce spre mine și pot de data asta să văd cel mai frumos corp, conturat prin tricoul alb, ud și lipit de trupul lui, de sfârcurile și de abdomenul adorabil pe care îl pot zări. Iar blugii îi sunt lipiți de pulpe și de excitația lui tot mai evidentă.

— Mă înnebunești când mă privești așa, șoptește venind încet spre mine.

Părul ud este acum extrem de ciufulit și sexy. Eu îl înnebunesc? De fapt cred că este invers.

— Îmi place ce văd și de aceea mă uit așa.

— Și mie îmi place ce văd, zice el, oprindu-se în fața mea, destul de aproape încât să mă poată atinge pe umăr, pe braț, iar cu cealaltă mână să îmi contureze sânii perfect evidențiați de cămașa lipită de corpul meu ud.

După ce îmi atinge sânii încet, mai mult tachinându-mă, coboară pe umeri și îmi dau seama că fusta mea este și ea lipită de fund și de picioare, iar el, apucându-mă de umeri, mă trage spre el, lipindu-mă de corpul lui, făcându-mă să îi simt întărirea pe abdomen. Îmi cuprinde ceafa în călușul palmei lui și mă sărută. Și nu e blând. Este un sărut încărcat de pasiune, de răbdare acumulată în tot acest timp în care buzele noastre nu s-au atins, de limbile care se explorează nesătute și de gemetele ușoare care ne scapă din pieptul încărcat de dorință.

Îmi pierd degetele prin părul lui ud și îl trag mai aproape, pentru că simt că nu mă satur de acest sărut. Nu mă satur de el, în timp ce mâinile lui par la fel de înfometate în a mă explora și a îmi simți cât mai aproape.

Deodată, sunt luată pe sus și purtată pe brațele lui puternice spre colțul unde a așezat păturile. Mă întind imediat, iar el mi se alătură, continuând să ne sărutăm și să ne îmbrățișăm, la fel de pătimaș.

Fiind între picioarele mele, se freacă de mine cu umflătura lui întărită și dornică să fie eliberată. Iar eu sunt la fel de nerăbdătoare să îl simt cât mai repede în mine, așa că îmi duc mâna la șlițul lui și încerc să îl eliberez, umblând nerăbdătoare la curea. Îmi dau seama că am nevoie de ambele mâini și imediat mă mobilizez să scap de textilele care stau în calea lui. Îl găsesc cald, tare și pulsând în spatele boxerilor subțiri și îl cuprind în palma mea, frecându-l încet, apăsându-l și strângându-l.

Michael geme și mă mușcă de buza de jos într-un mod extrem de erotic și la fel de plin de dorință, cum este tot acest moment. Îmi ridică fusta până la șolduri, trecându-și buricele degetelor peste pielea mea udă, mângâindu-mi interiorul coapselor până îmi găsește chiloții pe care mi-i scoate dintr-o mișcare de-a lungul picioarelor. Apoi, revine cu degetele între pulpele mele și îmi atinge umezeala cauzată de atingerile și sărutările lui. Mă pătrunde nemilos cu două degete, făcându-mă să îmi strâng degetele din nou în jurul membrului lui, iar apoi le scoate și îmi formează cercuri peste clitorisul deja sensibil. Și din nou repetă acest joc, care mă face să îmi pierd mințile de plăcere și de frustrare, pentru că mă duce atât de aproape de orgasm, dar nu mă lasă să îl ating.

Atunci îmi strecor mâna în spatele chiloților lui și îl eliberez de tot membrul excitat, frecându-l și atingându-i capul umezit.

Mă mușcă din nou de buza de jos și coboară sărutările spre sâni, îndepărtându-și astfel corpul de mâna mea, dar el nu renunță la jocul degetelor lui nemiloase, care mă chinuie atât de plăcut. Îmi cuprinde sfârscul prin hainele ude, mușcându-l, iar eu îmi afund capul în patul format din păturile de pe grămada de paie pe care ne aflăm. Din fericire, decide să înceteze tortura și să mă penetreze tot mai repede cu degetele lui, făcându-mă imediat să simt lovitura puternică a unui orgasm cutremurător de plăcut.

În timp ce încerc să îmi revin după acest minunat orgasm, aud fâșâitul unui prezervativ, apoi imediat îl simt la intrarea în mine, umezindu-și capul întărit de umezeala mea. Sunt deja sensibilă și senzații plăcute mă cuprind din clipa în care mă atinge.

Își ridică privirea asupra mea, citindu-mi fiecare sclipire din ochi, atunci când îl simt cum intră în mine tot, încet, gros și tare. Apoi iese și din nou intră la fel de încet, agonizant, dar extrem de excitant.

Văd în ochii lui o sclipire plăcută, dar și dorință, cât și puterea cu care se abține să continue acest joc, la fel de excitant și plăcut și pentru el.

Blugii îi sunt lăsați peste fund, ceea ce dă posibilitatea ca mâinile mele să îi cuprindă șoldurile și să îl îndemn să mărească ritmul.

— Te grăbești undeva, iubito?

— Doar aici, îi șoptesc eu, zâmbind la întrebarea lui ironică. Să te simt mai adânc în mine.

— Păi spune așa.

Și atunci se înfige tare, cu forță, simțindu-l foarte adânc în mine, încât un țipăt scurt, surprinzător îmi scapă. Dar iese încet și din nou se înfige tare, rapid la loc.

— Mike...

— Da, iubito..

— Mai repede. Mă înnebunești!

— Oh, Mary, șoptește și gura lui o găsește pe a mea, în timp ce șoldurile lui încep să se miște tot mai repede.

Îl simt tot în mine, îl simt frecându-se de interiorul meu și este atât de bine, încât orgasmul meu mă surprinde ca de fiecare dată cu intensitatea lui și degetele mele se pierd, apucând pătura de pe lângă mine, apucând de ea ca și când este ultima mea șansă la supraviețuire.

Și din nou, el nu se oprește, pentru că nu a terminat. Se ridică în genunchi și apucându-mă de șolduri mă trage în poala lui și îmi ridică un picior pe umărul lui. Astfel, contactul este și mai direct și penetrările lui se simt parcă și mai

adânci. Îmi ridică și celălalt picior, iar totul este atât de intens, încât nu-mi pasă dacă picioarele mele sunt dezgolite sub atingerea lui. Îmi sărută glezna care, nu știu cum, dar azi nu am mai acoperit-o de șosetele urâte și lungi. Îmi mângâie picioarele lungi și imobilizându-mă cu brațele, începe un nou asalt al mișcărilor lui, intrând și ieșind într-un ritm necruțător de excitant.

Un nou val de căldură îmi cuprinde corpul, furnicături îmi invadează venele de la extremități și se adună toate la punctul de contact dintre corpurile noastre și îmi dau capul pe spate când simt că sunt cuprinsă de un nou orgasm.

— Oh! Da, Mike!

— Iubito, ești atât de frumoasă când îți dai drumul!

În tot extazul meu, simt cum se înfige tare în mine încă o dată, dându-și și el drumul, gemând răgușit, iar apoi, picând fără vlagă peste mine.

Îmi ia un picior și mi-l așază peste șoldul lui, de parcă încearcă să se învelească cu corpul meu și mă trage la pieptul lui, lipindu-și obrazul de părul meu. Mă cuprinde cu brațele și îmi dau seama că, de fapt, încearcă să mă încălzească pe mine.

Stăm așa, liniștindu-ne bătăile inimii, calmând respirația greoaie a fiecăruia. Buzele lui calde îmi ating fruntea, apoi ochii și, ridicân-

du-mi bărbia, îmi sărută buzele, ca atingerea unui fluture.

Îmi deschid ochii și îi întâlnesc privirea calmă, care pare că încearcă să vadă prin mine.

— Oricât de mult încerc să stau departe de tine, tot nu pot să îți rezist, șoptește.

— Oricât de mult știu că trebuie să stau departe de tine, nici eu nu pot să fac asta, îi răspund eu.

Mă strânge din nou în brațe, lipindu-mi obrazul de pieptul lui și oftează.

— O să găsim o cale să fie bine.

Cuvintele lui sunt atât de liniștitoare, chiar dacă în sinea mea știu că va fi imposibil. Dar momentan, nu vreau să mă gândesc la ziua în care totul o să îmi explodeze în față, iar ziaristii vor strica tot, din nou, inclusiv ceea ce am acum cu el. Acum vreau să mă bucur de aceste momente lângă el, de atingerile lui și de sărutările pe care mi le presară în păr.

După minute bune, sub cea de-a doua pătură pe care o adusese, reușim să ne mai încălzim, dar hainele de pe noi sunt încă ude. Ploaia pare că s-a mai potolit și ne luăm inima în dinți și, acoperiți fiecare cu câte o pătură, fugim în casă.

Acolo mă opresc la prima oglindă și pe lângă câteva paie prin păr, constat cu fericire că

machiajul meu a fost ferit bine și este aproape intact. Verdict: sunt la fel de urâtă. Cum poate bărbatul ăsta superb să se uite la mine, în halul ăsta?

Fiecare merge în camera lui pentru a se schimba de hainele jilave, apoi ne reîntâlnim în bucătărie, unde începem amândoi să pregătim masa de prânz. Este o chimie între noi, care ne face să ne simțim atât de relaxați și în continuare sunt surprinsă de micile gesturi pe care le face în timp ce ne mișcăm unul pe lângă celălalt, cu mici atingeri și mici sărutări furate.

Este plăcut. Foarte plăcut alături de el.

Zâmbesc mereu și îmi dau seama că m-am îndrăgostit cu adevărat.

Capitolul 18

Tara/Mary

După prânz, Mike se pregătește să plece până în oraș să ducă niște documente. Am mai fost o singură dată în oraș, cu Pops, într-o zi când nu am stat mai mult de 10 minute, timp în care eu l-am așteptat în mașină. A fost plăcut să mai schimb puțin peisajul, așa că azi mă ofer să îl însoțesc pe Mike.

— În maxim 15 minute sunt înapoi, îmi zice el și mă sărută rapid pe buze înainte să coboare din mașina parcată pe marginea trotuarului.

Mă uit în jurul meu la oamenii care nici nu mă văd, preocupați de problemele lor, de pungile cu cumpărături pe care le cară sau de discuțiile în care sunt prinși cu copiii sau prietenii care îi însoțesc.

În comparație cu New York-ul, aici oamenii zâmbesc mai mult și par mai relaxați. Chiar dacă sunt singuri, nu îi văd încruntați, nu îi văd supărați și în niciun caz nu sunt stresați de trafic, pentru că străzile sunt aproape goale, în comparație cu ce sunt eu obișnuită să văd.

Tot ce e în jur îți transmite o stare de liniște

și relaxare, accentuată de soarele slab care a ieșit după ce ploaia s-a oprit.

Un ciocănit în geam mă trezește din reveria mea și tresar ca împușcată, ducându-mi mâna la inima care aproape că-mi sare din piept. Din fericire, nu este nimeni altcineva decât Sarah Jo, toată numai un zâmbet. Bleah!

Azi nu mai are rujul ăla strident, roșu, dar tot poartă ceva asemănător și este extrem de machiată, de parcă s-ar duce la o petrecere.

Vreau să deschid geamul, dar mâinile mele încă tremură de la sperietură și nu nimeresc butoanele, așa că politicoasă mă dau jos din mașină, că ea văd că nu se rezumă doar la un salut.

— Mary! Ce mă bucur să te văd! E și Mike cu tine?

— Bună, Sarah Jo. Da, are puțină treabă în clădirea asta și o să apară imediat.

Îi zâmbesc politicoș, dar nu sunt la fel de jovială ca ea. Chiar dacă Mike mi-a spus că între ei nu ar mai fi nimic, tot nu simt că pot să am încredere în vipera asta zâmbăreață. S-a culcat cu Mike, așa că am tot dreptul să vreau capul ei pe o tavă de argint. Cumpăr eu tava.

Ea începe să vorbească, iar eu îmi imaginez cum ar arăta dacă aș rădea-o în cap, sau, în cel mai rău caz, că aș demachia-o și apoi aș lăsa-o

să iasă așa pe stradă. Ooo... cred că atunci lumea s-ar speria de ea mai rău decât se sperie de mine când le zâmbesc, cu toate fiarele mele din gură.

Și deodată zice ceva ce într-un final îmi atrage atenția.

— Poftim?

— Am zis că tocmai vorbeam cu prietena mea Betty...

Și pentru prima dată observ că lângă noi la vreo doi metri distanță mai e o tipă la fel de împodobită ca noua mea „amică” Sarah Jo, care îmi zâmbește, ca formă de salut, dar e preocupată cu telefonul pe care îl are la ureche.

— Și îi ziceam că ce tare m-ai ajuta dacă ai putea să vorbești cu verișoara ta să vină la noi la showroom și să facă câteva poze cu mașinile. Ne-ar ajuta foarte tare la imagine.

Asta mă confundă? Încerc să mă apropiu de fața ei să văd dacă miroase a alcool, dar nimic. Beată nu e. Deci clar, e doar proastă. Despre ce dracu' de verișoară vorbește? Nu am schimbat nici 5 cuvinte cu ea când a venit cu plăcinta aia, deci nu cred că știe ceva despre familia mea, atât timp cât nici eu nu știu să am vreo verișoară.

— Despre ce verișoară vorbești? mă încumet să o întreb, doar ca să îmi dau seama ce prostii are ea în cap în clipa asta.

— Tara Henson! Michael mi-a spus că este verișoara ta.

— Ți-a spus el asta? ridic o sprânceană, chiar dacă inima mi-a stat în loc o clipă atunci când mi-a pomenit numele.

Oare m-am trezit într-o realitate paralelă în care cei din jurul meu știu ceva ce eu încă nu știu? Cum dracu' să fiu verișoară cu mine? Deja mă abțin să nu râd.

— Când am fost la voi, mi-am dat seama că ai ceva ce îmi părea cunoscut și pentru o clipă am crezut că ești chiar ea, super camuflată, dar Mike mi-a spus că e doar în capul meu și că, din ce a auzit el, ați fi verișoare și de aici aveți și unele trăsături asemănătoare. Începe să râdă și mă scanează rapid, de sus până jos.

— Adică imediat mi-am dat și eu seama că deja mintea mea o luase razna și era imposibil ca tu să fii chiar ea.

— Corect, zic un pic îngândurată.

— Deci o să vorbești cu ea?

— Când am să o văd, am să deschid subiectul, negreșit.

S-o crezi tu că o să se întâmple.

Deocamdată vreau să ajung acasă, în spațiul meu sigur în care să nu mai am contact cu alți oameni care ar putea să mă recunoască atât de ușor, ca vulpea asta parșivă.

Acasă. Mda... acasă la Mike, că nu e casa mea. Casa mea este momentan încă sub asediu.

— Mary, e totul în ordine? aud vocea lui Mike care, apărând imediat din spatele meu, se uită îngrijorat la mine, probabil citindu-mi figura gânditoare.

— Bună, Mike! îl salută repede Sarah Jo, care se vede că vrea să vină spre Mike, probabil să îl pupe, dar el se întoarce imediat cu spatele la ea și îmi privește chipul, așteptând răspunsul meu.

— Da, răspund într-un final, schițând un zâmbet. Doar vorbeam.

— Vorbeam și noi ca fetele, ce te bagi tu? Doar am salutat-o, când am văzut-o singurică în mașină, zice ea și îmi face cu ochiul, dându-mi de înțeles că nu ar vrea ca Mike să știe despre favorul pe care ea mi l-a cerut.

Mike îi zâmbește și cu ocazia asta o salută și pe Betty, care a terminat de vorbit la telefon și se uită încruntată la mine.

Bine că ești tu frumoasă, buhăito. Ce te-aș rade și pe tine în cap...

— Noi trebuie să plecăm, zice Mike, mergând spre partea lui de mașină. Mi-a părut bine să vă văd, fetelor!

— Pa, Mike! zic amândouă, la unison. Mai dă și tu un telefon, completează Sarah Jo.

Mă salută și pe mine și urc imediat în mașină, departe de figurile lor ieftine și false.

După câteva minute de liniște, în care mă gândesc cât de aproape am fost să fiu recunoscută, nu pot să nu mă uit la bărbatul ăsta frumos de lângă mine și să mă întreb de ce a băgat minciuna cu verișoara. Singura mea explicație e că poate Kim i-o fi adăugat o chestie de genul ăsta de care a uitat să îmi spună.

Dar în același timp, mă întreb cum o să reacționeze dacă cineva o să mă recunoască când o să fiu cu el. Cum o să mă privească în acea clipă când o să își dea seama că nu sunt cine crede că sunt și că l-am mințit în tot acest timp?

Ajungem acasă și îmi dau seama că tot drumul niciunul dintre noi nu a scos vreun cuvânt. E adevărat că a fost un drum scurt, de nici 15 minute, dar a fost o tăcere care se rupe în clipa în care intrăm în casă, iar Mike închide ușa în spatele lui.

— Mary, ți-a zis ceva Sarah Jo, care să te supere?

Mă întorc spre el imediat.

— Nu.

Nu vreau să îi spun ce m-a rugat ea, că pentru mine a intrat pe o ureche și a ieșit pe cealaltă.

— Mary, chiar am vorbit serios când ți-am spus că între noi nu era nimic și am fost foarte surprins de vizita ei zilele trecute, pentru că niciodată nu i-am permis să vină neanunțată.

Dar mi-am dat seama că a venit fiind curioasă să vadă ce femeie stă la mine în casă. Chiar nu am vrut să te rănesc și dacă a zis ceva care să te supere, te rog să îmi spui, să pot repara.

Oftez.

— Nu a zis nimic, Michael... Nu este vorba despre ea, ci despre mine.

— Adică?

— Adică eu am cel mai mare bagaj care ne poate răni, nu tu cu ce relație ai fi avut cu ea.

Își trece o mână prin păr.

— Mary, nu știi cum vezi tu ce este între noi, dar eu chiar te plac. Poate chiar mai mult decât realizezi. Mi-am dat seama că sunt lucruri pe care nu mi le spui și știu că nu este ceva legat doar de corpul tău, pe care te străduiești atât de tare să îl ascunzi, dar chiar aș vrea să îmi zici ce pot face să capeți mai multă încredere în mine și să îmi spui tu adevărul.

Cuvintele lui îmi fac inima să bată și mai tare. Oare cât o să mai pot să îl duc cu minciunile mele? Partide de sex pe întuneric sau cu hainele pe mine, sărutări împotmolite în aparate dentare incomode și priviri prin ochelari cu lentile maro chiar și în casă. Cât o să mai accepte toate porcăriile astea?

Sunt la un pas să fiu recunoscută de orice trecător de pe stradă și la doi pași de a-l înde-

părta pe acest bărbat minunat cu minciunile mele de care el este conștient și care e pe punctul de a nu le mai accepta.

— Îmi pare rău, Michael, dar chiar nu e vina ta. Este vina mea. Mi-e prea frică de consecințe. Mi-e prea frică să te rănesc și tu să ajungi să mă urăști. Nu meriți să treci prin tâmpeniile din viața mea. Ești un om bun, care nu mi-a greșit cu nimic.

E momentul să fac un pas înapoi. E momentul să plec de lângă el, pentru a-l feri de suferința pe care o să i-o provoc. Acum, până când lucrurile nu evoluează și mai mult.

— Țin prea mult la tine să îți fac asta, așa că poate e cazul să ne gândim că între noi au fost câteva partide de sex foarte, foarte frumoase și asta e tot, iar eu să te las în pace.

Se încruntă.

— Dă-ți joc ochelarii!

Vocea lui are un ton poruncitor, dar încă mă simt blocată.

— Dă-ți jos ochelarii să te pot privi în ochi, când discutăm ceva atât de serios.

Mă conformez tăcută și scap de ochelarii urâți, iar el face un pas spre mine, oprindu-se în fața mea și îmi spune:

— Noi nu am făcut sex. Știi și tu foarte bine că a fost dragoste, din prima noapte.

Capitolul 19

Tara/Mary

Ok. ACUM sunt cu adevărat blocată. Oare aud bine?

— Sau tu ai simțit altceva? mă întreabă.

— Mike... Nu pot să neg așa ceva. Nu vreau să fac asta, dar...

— Dar...?

— Dar nu știi multe lucruri și simt ca viața mea este ca o bombă cu ceas, care atunci când va exploda, nu mă va răni doar pe mine, ci și pe oricine care va fi în preajma mea. Nu vreau să fac asta. Nu vreau să suferiți din cauza mea.

Vorbesc repede, aproape fără să respir și fac un pas în spate. Inima îmi bate cu putere și știu că trebuie să plec. El vrea adevărul, iar eu nu am puterea să i-l spun. Trebuie să plec, îmi repet mereu. De lângă el, din casa lui. Îmi pun ochelarii la loc și mai fac un pas în spate.

— Cred că e mai bine să plec, zic încet.

Mă întorc pe călcâie și mă duc spre scări, când vocea lui ca un tunet răsună în spatele meu.

— La dracu', Tara, gata cu secretele! Și nu mai fugi de mine!

Mi-a zis pe numele meu real?! M-am dat dracu'...

Michael

Nu mai am răbdare. I-am făcut jocul cât am putut, dar nu am să o pierd pentru că îi e frică să îmi spună adevărul.

Se întoarce speriată spre mine, dar nu zice nimic.

— Gata cu jocul ăsta stupid, îi spun eu, încercând să îmi calmez vocea. Dă-ți jos ochelarii și aparatul ăla de pe dinți și hai să discutăm serios, pentru că aș vrea să cred că ceea ce e între noi a ajuns într-un punct în care nu mai e cazul să ne mai ascundem după ceva ce nu e real.

— De când știi?

Oftez...

— Scapă de astea și vorbim.

— Mă duc până în cameră și mă întorc în câteva minute.

— Fac o cafea între timp. Să nu fugi pe geam sau să dispari, că vin după tine.

— Unde dracu' să mai fug? bombăne ea.

— Nu știu, dar acum un minut erai decisă să pleci.

Urcă pe scări spre camera ei și eu mă duc în

bucătărie să pun de o cafea. Până coboară, sunt cu un ochi pe scări, pentru că mi-e atât de frică că o să dispară din viața mea, încât îmi fac tot felul de scenarii cum ea o să se strecoare și o să plece, doar pentru că îi e frică să discute cu mine, acum că nu am mai avut răbdare și i-am spus că știu cine e cu adevărat.

Coboară scările și mă prefac că nu o observ, până când nu intră în bucătărie și, pentru prima dată, o văd așa cum este ea în realitate.

Cred că a purtat o grămadă de machiaj, pentru că acum îi văd ochii mari care sclipesc, sprâncenele subțiri, buzele frumoase, care nu mai sunt deformate de aparatul dentar. Este naturală, dar este cu adevărat superbă, cu trăsături fine și un ten perfect.

Își freacă agitată palmele, jucându-se cu degetele și după ce vede că mă uit fix la ea, clipește des și se așază pe unul dintre scaune, dându-și după ureche părul, care acum nu mai pare deloc încurcat sau uscat.

Rămânem tăcuți până când e gata cafeaua. Apoi o servesc cu o cană de cafea și eu mă așez pe scaunul din fața ei, cu cana mea în mână.

— De când știi? mă întrebă încet.

— Hmm... Cred că am început să bănuiesc după ce am petrecut prima noapte împreună. Chiar și în întuneric mi-am dat seama că ai un

corp perfect, care nu are motive să fie așa aco-perit, pe cât încercai tu. Inițial, nu am făcut legătura, însă încet, încet, toate veneau ca piese de puzzle: ochii tăi superbi, corpul tău perfect, plus toate lucrurile frumoase pe care le vedeam la tine. Din prima zi ți-am observat buzele și chiar dacă atunci tău aparatul dentar mi-a furat total imaginea de ansamblu, zâmbetul tău era frumos. Mișcărilor tale erau elegante. Toate mi s-au adunat și am început să bănuiesc că ești o altă persoană decât cea care încerci să pari.

Fac o pauză să iau o gură de cafea și continuu:

— Iar când Sarah Jo a venit și a început să suspecteze cine ești cu adevărat, am fost convins că am dreptate. La început am fost furios că tu și Kim nu ați avut încredere în mine, dar în noaptea aia am încercat să mă pun în locul tău și după ce am vorbit cu tine despre Tara, ți-am înțeles teama.

Las cana pe masă. Sunt calm la suprafața, dar în sinea mea, îmi bate inima ca unui iepure alergat de vânător ore întregi.

— Îmi pare rău! șoptește încet, privind în cană, apoi își ridică privirea spre mine. Am început cu o minciună și mi-a fost frică să îți mărturisesc, ținând cont de tot scandalul meu și de ce am făcut.

— Nu înțeleg de ce atâta frică! Nu ai omorât pe nimeni, nu ai violat niciun copil, nu ai furat!

— Mama mea m-a sunat după 2 ani de zile să îmi spună că sunt o rușine pentru familie, cu orgia mea. Nici nu a vrut să audă varianta mea, ci pur și simplu m-a aruncat ca pe un gunoi.

Are lacrimi în ochi și îmi vine să mor aici lângă ea știind cât de tare suferă. Eu sunt o fire mai calmă, dar Pops ar fi capabil să ia pușca și să tragă după femeia aia îngrozitoare care și-a rănit copilul în halul ăsta.

— După lovitura primită de la ea, chiar mi-a fost frică să mă gândesc că cineva la care țin ar putea să mă privească atât de acuzator, cu atât mai puțin, tu.

Mă ridic de pe scaun și ocolesc masa, așezându-mă pe scaunul de lângă ea, forțând-o să se întoarcă spre mine. Îi iau mâinile în ale mele și o privesc în ochi.

— Toți facem greșeli. Unele sunt mai mari, altele mai mici. A ta este un fleac, dar pentru că ești Tara Henson, niște obsedați au făcut-o să pară colosală. Dar pentru mine și pentru cine ține cu adevărat la tine, sunt sigur că povestea asta este un rahat. Eu am avut o aventură cu o tipă măritată acum câțiva ani. Mă urăști pentru asta?

— Nu!

— De ce nu?

— Nu știu... pentru că se mai întâmplă... pentru că era viața ta înainte să te cunosc și nu cunosc împrejurările care te-au dus în situația respectivă.

— Ideea este că a fost și pentru mine tot o greșeală. S-a întâmplat o singură dată și apoi nu am mai repetat-o. Dacă o repetam, probabil că mi-aș fi dat singur seama că am o problemă și acțiunile de genul ăsta chiar mi-ar fi conturat într-un anumit fel caracterul.

Zâmbește. Sunt pe drumul cel bun, sper.

— Acum înțelegi cum privesc și eu situația ta? Eu nu m-am îndrăgostit de o actriță văzută într-un film sau pe la tv. Eu m-am îndrăgostit de o femeie, iartă-mă că spun asta, urâtă... dar care emana o frumusețe interioară care m-a făcut să văd cine este ea cu adevărat. Și am știut că nu ești o femeie care să merite haosul de dincolo de porțile acestei ferme.

— Dar e riscant să mai rămân aici. Sarah Jo a fost la un pas să mă recunoască și nu vreau să vină o sută de ziariști la ușa ta.

— În primul rând, este o proprietate privată și nimeni nu trece de porțile alea dacă nu ține la viața lui. În afară de Pops și April, nimeni nu o să mai calce pe aici, de asta o să mă asigur eu. Iar în ceea ce îi privește pe cei doi, cred că știi

că poți să ai încredere că nu vor spune nimic și nu mai trebuie să te ascunzi de ei.

Aprobă din cap, ca și când ce îi spun sunt cuvinte sfinte care o vor salva și îi vor aduce liniștea. Continuu să îi mângâi mâinile cu ale mele și să o liniștesc.

— În al doilea rând, continuu eu, chiar dacă vom fi asaltați de ziaristi, eu nu am de gând să renunț la tine. Îmi place cum mă simt alături de tine. Îmi place să te știu în aceeași casă cu mine și...

Fac o pauză, pentru că am nevoie să îmi găsesc cuvintele cele mai potrivite.

— Și vreau să am o relație cu tine. Dar asta dacă vrei și tu să rămâi aici cu mine.

Trage adânc aer în piept.

— Aici?

Îmi trec o mână prin păr. Teama mea nu este că o vor găsi ziaristii, ci că ea o să plece, pentru că aici nu își va găsi locul.

— Eu am trăit destui ani în New York ca să îmi dau seama că m-am săturat de oamenii și de haosul de acolo. Nu mai pot să mă întorc acolo și să o iau de la capăt. M-am întors aici și mi-am găsit liniștea, continuând afacerea familiei, cu oamenii aceștia, cu caii și aerul curat, cu cerul plin de miliarde de stele pe care îl pot vedea noaptea. Dar nu știu dacă tu vrei acest stil

de viață, care poate ți se va părea plictisitor, iar o relație la distanță, trebuie să fim realiști, nu va merge.

Oftează.

— Nu m-am gândit atât de departe.

— Știu, replic eu. Nici eu nu am crezut că sentimentele mele vor crește atât de repede, dar vreau ca tu să știi de la început ce îmi doresc eu. Dar asta nu înseamnă că, dacă tu nu vrei asta, cineva te gonește mâine de aici. Îmi doresc să te știu în siguranță, indiferent de ceea ce simți tu și vreau să știi că poți sta aici cât vrei, fără să îți faci griji.

Se îndreaptă de spate rezemându-se cu spatele de spătarul scaunului. Privirea ei este puțin încruntată și să fiu al dracu' dacă nu mă simt ca un condamnat care își așteaptă sentința.

Capitolul 20

Tara

Mă uit în ochii lui cenușii și nu îmi vine să cred ce aud. Sunt surprinsă, șocată și în același timp cuprinsă de un sentiment extrem de puternic pe care mă abțin cu greu să nu îl arunc aici în aer și să îl sperii și mai tare.

— Tu ești real? îl întreb, uitându-mă la el ca vițelul la poarta nouă, dacă tot suntem în zonă.

Clipește. Și cred că respirația i s-a oprit.

— Tu ești bărbatul ideal! Și chiar crezi că sunt atât de nebună încât să dau cu piciorul la ceva ce am căutat toată viața, pentru a mă întoarce la un stil de viață de care încerc să scap de-o viață întreagă?

Într-o facțiune de secundă sunt lipită de corpul lui și mă sărută cu o pasiune de nedescris. Nu opun rezistență. Ba din contră, inima îmi bate cu putere și simt că explodez de fericire. Bărbatul acesta mă face atât de fericită încât simt lacrimile de bucurie cum se pregătesc să încolțească în colțul ochilor mei.

Intensitatea sărutului crește tot mai tare și limbile noastre se ating cu aceeași senzualitate care pune stăpânire pe noi de fiecare dată.

După câteva clipe care m-au făcut să simt că timpul se oprește în îmbrățișarea lui, se desprinde ușor de buzele mele, lipindu-și fruntea de a mea. Respirația îi este la fel de agitată ca a mea și se pare că și el abia mai respiră. Apoi mă sărută pe frunte, pe ochi și scurt pe buze, înainte de a se depărta puțin de mine.

Îmi zâmbeste în timp ce mă privește cu ochii lui minunați și ne așezăm confortabil pe scaune, unul în fața celuilalt. Măinile lui continuă să le țină prizoniere pe ale mele.

— Ești sigură că vrei asta? mă întrebă încet.

— Dacă aș fi avut un gram de îndoială, sărutul ăsta sigur l-ar fi anihilat, glumesc eu, aducându-i și lui un zâmbet încrezător pe chipul frumos.

Dar apoi, continuu mai serioasă, încercând să îi transmit sentimentul cald din sufletul meu:

— Întrebarea mea este: Tu chiar vrei să faci asta? Și înainte de a-mi răspunde, cred că trebuie să îți spun tot adevărul despre mine.

Probabil că și el se întreabă ce dracu' ar putea să fie mai mult decât o actriță implicată într-un scandal sexual. Dar nu spune nimic și așteaptă cu răbdare să continuu.

Și mă lasă să îi mărturisesc tot, fără să mă întrerupă, fără să schițeze ceva. Îi spun despre

familia mea și implicările lor politice, despre plecarea mea la universitate și întâlnirea cu prietenele mele cele mai bune, apoi despre investițiile pe care le-am făcut împreună cu ele și, în același timp, despre inițierea mea în lumea cinematografiei și cum pentru mine a pornit ca ceva amuzant și relaxant, dar a devenit ceva obositor la care am vrut să renunț imediat ce viitorul meu era asigurat de milioanele de dolari ce se adunau din investițiile mele direct în contul meu personal, cât și a pasiunii pentru desen care îmi capta atenția tot mai tare.

Îi povestesc și despre aventura nebună avută cu cei doi bărbați, iar el este singurul om, în afară de prietenele mele, căruia îi dezvălui și secretul pe care eu îl păstram legat de cei doi, care erau implicați într-o relație de iubire destul de serioasă.

Se îndreaptă de spate și bea o gură de cafea. Clipește și tace, procesând tot ceea ce i-am spus. Tot adevărul despre mine, toate secretele mele pe care doar prietenele mele și iubiții lor le cunosc. Îi spun și lucrul acesta, făcându-l, sper, să înțeleagă cât de important este el pentru mine și câtă încredere am în el de l-am inclus în acest cerc.

Mai bea o gură de cafea și, după ce lasă cana pe masă, se uită la mine. Mâinile lui nu mă

mai ating, iar asta îmi da un sentiment de teamă. Oare acum l-am îndepărtat și mai tare?

— Deci... cei doi sunt homosexuali?

— Da.

— Și presupun că nu vrei să dezvălui asta și astfel să îndrepti toată atenția în direcția lor...

— Tu ai face-o?

Stă și se gândește.

— Eu nu aș face-o cu doi bărbați, asta e clar, glumește. Dar dacă ar fi două femei și aș fi la fel de apropiat de ele cum spui că erai tu de cei doi, cred că aș fi procedat la fel ca tine și nu le-aș face așa ceva.

— Așa mă gândeam și eu. Nu vreau să îi trag în jos după mine, dar îi aștept să se întoarcă și să discut cu ei. Fetele se ocupă de asta.

— Cu un asasin plătit în gașcă, nu cred că o să dureze prea mult.

— Așa zicem și noi. Colin e deja pe urmele lor prin Thailanda, din câte am înțeles.

Face din nou o pauză.

— Și tu nu ai doar câteva milioane strânse din urma filmelor, dar ai de fapt foarte multe milioane.

— Miliarde. În toți anii ăștia, am ajuns să investesc în peste 100 de companii la nivel internațional, care nu fac decât să îmi aducă și mai mulți bani. De la imobiliare, la tehnologie și inovație. Eu nu fac decât să am scurte discuții cu

echipa mea și apoi să mă întorc la hobby-ul meu, de a crea povești de dragoste sub formă de benzi desenate.

— Și cu toate astea... cu toate că îți permiți să îți cumperi o insulă sau jumătate de oraș unde să trăiești ca o regină, tu vrei să locuiești cu mine... aici?

Și arată spre casa aceasta, micuță și călduroasă, pe care el o subestimează în comparație cu ce aș putea eu să am.

— Îmi place la nebunie casa ta. Ai liniște, ai cai, ai dimineți pline de zâmbet și plimbări în aer cu adevărat curat. Dar cel mai important, aici ești tu. Iar tu ești mai important pentru mine decât tot ce am în conturi. Degeaba am o grămadă de bani, dacă nu sunt alături de bărbatul pe care îl iubesc.

— Mă iubești? șoptește încet, zâmbind ușor în colțul gurii.

— Eu așa zic...

— Ce am făcut să merit o femeie atât de minunată?

Inima îmi bate și mai tare datorită fericirii care încolțește din nou. Se apropie de mine și mă sărută scurt, apoi cu buzele apropiate de ale mele îmi spune.

— Și eu simt cam la fel. Ce mi-ai spus nu schimbă cu nimic ceea ce simțeam deja.

Mă sărută din nou, la fel de ușor.

— O să o luăm încet, o să ne bucurăm împreună de ce avem aici, pentru că vreau să te simți ca acasă și să nu crezi că e cazul să îmi ceri voie când vrei să iei un cal, dacă vrei să te plimbi singură.

Zâmbesc, iar de data asta eu sunt cea care îl sărută.

— Atunci pot să mă duc să fac un duș și să scap cu adevărat de tot machiajul ăsta grotesc?

— Pe mine nu mă deranjează, dar faci cum vrei, zice el indiferent. Mă bucur că acum nu mă mai pui să trag draperiile noaptea.

Apoi se îndreaptă de spate și se uită serios.

— Pentru că asta sper să se schimbe, iar tu o să dormi cu mine în cameră și nu o să te mai ascunzi.

Râd.

— Nu o să mă mai ascund. De aceea vreau să fac un dus, să vin să mâncăm ceva, dar asta după ce găsesc niște haine mai de Doamne-ajută.

— Poți să vii doar cu lenjeria aia pe care ai avut-o acum câteva nopți. Părea destul de... interesantă.

De data asta încep să râd mai tare, amuzată în același timp de sprâncenele lui, care se ridică cu subînțeleș.

— Cred că aceea este cam singura mai de Doamne-ajută din tot bagajul meu.

Îl sărut scurt și mă ridic de pe scaun.

— Mă întorc repede.

Urc repede scările, entuziasmată fiind să mă întorc în brațele lui și atât de fericită încât îmi vine să strig de la geam cât de tare m-am îndrăgostit.

Este un bărbat minunat care s-a îndrăgostit de firea mea, de ceea ce sunt eu la interior și nu de faima mea sau de banii mei. Nici nu l-a interesat asta, el dorindu-mă chiar și urâtă cum voiam să par, atunci când m-a cunoscut. Este un zece plus, nu doar trei.

Înainte să intru la duș, le dau un mesaj fetelor, punându-le la curent cu recentele întâmplări legate de Mike. Sunt extrem de fericite și mă asigură că în foarte scurt timp nebunia cu ziaristii se va termina, iar eu o să pot să îmi trăiesc liniștită povestea de iubire. De asemenea, sunt toate super entuziasmate să îl cunoască.

Intru la duș și știu că mai am de vorbit cu Kim. Reușesc să scap de spuma urâtă încă rămasă prin păr și să-mi aplic în sfârșit masca hidratantă, care o să mă mai scape cu ocazia asta și de nuanțatorul ăsta maroniu din păr. La sfârșit, mă dau cu cremele pe care le-am cam evitat și aplic puțin rimel. Caut prin haine ceva mai normal și nu găsesc decât o soluție: foarfeca. Așa că sacrific una dintre fustele largi, tăind-o până deasupra genunchiului și îmbrac o cămașă pe care o leg în talie. Clar trebuie să îmi comand online

niște haine mai normale, iar astea să rămână doar pentru urgențe.

Dar înainte să cobor, mai am ceva de făcut.

Iau telefonul și o sun pe Kim.

— Mary! Ce surpriză! Sunt în aeroport spre Roma! Ai avut dreptate că mă vor trimite după tine, râde ea în hohote.

— Mă bucur. Meriți o pauză. Dar nu mai răspunde la nimeni, în afară de mine, îi explic eu, doar verifică-ți mail-urile. E posibil ca fetele să rezolve situația asta destul de repede, iar dacă lucrurile explodează, te vor chema înapoi. Dacă e cazul, urmărește știrile și rămâi la curent cu ce mai auzi, dar în rest, distrează-te.

— Mary, nu pot să fac asta. Nu vreau să mă dea afară.

— Și dacă te dau afară, tu mereu o să fii asistenta mea. De fapt, dacă stau să mă gândesc, chiar aș prefera să lucrezi direct pentru mine, pentru că o să am nevoie de ajutorul tău.

— M-ar bucura cel mai tare! zice ea entuziasmată.

— Dar, zic eu cu reținere... Înainte ca tu să accepți propunerea mea, trebuie să îți spun ceva. Este legat de fratele tău.

— Ce a mai făcut, idiotul?

— Nimic, nimic, o liniștesc eu. Nu știu cum să îți spun... Nu vreau să te superi pe mine, dar...

— V-ați tras-o!

Capitolul 21

Tara

Mă înec. Nu numai din cauza replicii surprinzătoare, dar și a amuzamentului ei din voce.

— Cam da...

Aud un țipăt de bucurie și un râs sănătos.

— Eram sigură că o să se întâmple!

— Păi cum așa?

— Sunteți amândoi oameni minunați și din prima zi am văzut că tu te uitai la el ca la o prăjitură apetisantă, iar el, chiar dacă era îngrozit de cum arătai, tot părea interesat. Și mi-am zis de atunci că, dacă vă las singuri, parcă văd că o să se întâmple ceva.

— Da, chicotesc eu. Și asta a fost înainte să își dea seama cine sunt.

— Pe bune?!

— Aham...

— Și nu s-a supărat că l-am mințit?

— A fost un pic deranjat, dar i-a trecut. Puțin mai devreme i-am spus tot adevărul despre mine și e fericit că vreau să rămân aici cu el.

— Wow, Mary, adică Tara, în sfârșit o femeie i-a pus capac fratelui meu! Nu ai idee cât de fericită sunt că acea femeie ești tu!

— Pe bune, Kim, vreau să îmi spui dacă te deranjează cu ceva. Țin prea mult la tine și nu vreau să pierd prietenia ta.

— Ești nebună? Doi dintre oamenii la care eu țin cel mai mult în viața asta și-au găsit fericirea împreună! Sunt super-mega-extra fericită! O să îmi fii cumnată!

Mă înec din nou.

— Să nu ne gândim prea departe...

— Nici nu m-am gândit la așa ceva acum două săptămâni când am ajuns cu tine acolo. Și uite ce frumos au evoluat lucrurile între voi într-un timp atât de scurt.

Zâmbesc, liniștindu-mi bătăile inimii.

— Mulțumesc, Kim!

— Aveți grijă de voi pe acolo și fiți fericiți. Ne mai auzim la telefon, dar acum vreau să mă urc în avion și să fug, până nu mă sună ăștia să mă întorc.

— Kim, eu am vorbit serios. Dacă eu o să mai rămân pe aici, chiar dacă trece scandalul ăsta, o să am nevoie de cineva în New York care să fie mâna mea dreaptă. Și chiar aș vrea ca tu să fii acea persoană și nu zic asta datorită fratelui tău, ci pentru că ești o persoană foarte competentă care mi-a dovedit de fiecare dată că mă pot baza pe ea. Cunoști relația mea cu fetele, cunoști multe lucruri despre mine și chiar am încredere în tine.

— Tara, nu ai idee cât de recunoscătoare îți sunt! Poți să consideri că, începând de azi, lucrez numai pentru tine și îi dau dracu' pe ăștia cu agenția lor!

— Foarte bine. Dar nu lucrezi de azi. Azi pleci în vacanță. Când te întorci, vedem atunci cum punem lucrurile la punct și cu ei. Și de data asta, Tara Marie Henson va face un anunț oficial în care își va anunța retragerea din lumea aceasta publică.

— Admir curajul tău ca de fiecare dată. O să îți fiu alături, Tara. Poți să te bazezi pe mine.

— Știu, draga mea. Acum du-te și distrează-te!

Ne luăm la revedere cu mulți pupici și după ce îmi usuc rapid părul, îmi fac curaj să cobor.

Michael

De data asta sunt convins că nu a mai fugit pe geam, dar să îmi dau palme dacă știi ce face în camera ei de mai bine de jumătate de oră. Oare s-a răzgândit? Oare nu mai vrea să stea cu mine și deja își face bagajele să plece?

Mai pun de o cafea, dar cred că mai rău mă agită. O dau la o parte și îmi fac un ceai, să mă liniștesc. Sunt mai emoționat decât un mire înainte de a merge la biserică.

Cu ceaiul în mână, mă așez pe canapeaua din sufragerie și dau drumul la televizor. Numai tâmpenii. Nu am chef de știri sau de filme și nu reușesc să-mi găsesc liniștea. Dau pe un canal de sport, dar e prea multă agitație în vocea comentatorului care trăiește acțiunea de pe teren mai intens decât cei de acolo. Și mă bucur să văd că el e mai agitat decât mine.

Schimb și dau pe muzică.

De ce nu coborâ? Să mă duc după ea? Cred că mă ridic și mă așez la loc de vreo 3 ori, până când îi aud pașii pe scări și sar în picioare.

Și e mai minunată decât o mireasă în ziua nunții.

Părul a căpătat o nuanță aurie și îi cade în valuri peste umeri, ochii ei mari mă privesc cu reținere și își mușcă buza de jos, timidă. Are o cămașă lungă la mâneci, dar este strânsă peste abdomen într-un nod neglijent, dar mai jos recunosc una dintre fustele largi și urâte, care acum este mult mai scurtă decât de obicei și mă lasă să mă bucur de picioarele ei lungi, subțiri și drepte. Este mai superbă decât a fost vreodată!

— Mai aveam puțin și veneam după tine...

— A durat puțin mai mult să descurc părul, iar apoi am avut și o mică discuție cu Kim.

Ridic din sprâncene.

— S-a întâmplat ceva cu ea?

— Nu! Doar că... am simțit nevoia să îi spun un pic ce se întâmplă. Îi datoram asta.

Zâmbesc. Mă bucur că îmi respectă sora și că a vrut să discute și cu ea despre ceea ce se întâmplă între noi.

— Și presupun că totul este în regulă?

— Da, chicotește ea. Acum se va bucura pe deplin de mica vacanță pe care o să o aibă începând de azi, la Roma.

— Mereu i-a plăcut orașul ăla.

— Și acum are ocazia să se bucure de el și să ignore tot ce vine de la agenție.

— Dar tu ești ok?

Fără să îmi dau seama, sunt la mai puțin de un metru, ceea ce mă face să cred că atracția pe care o simt față de ea, deja se manifestă fără să o mai pot controla. Ea este femeia de care m-am îndrăgostit. Femeia pe care chiar o iubesc și care simte același lucru pentru mine. Cu cât o privesc mai mult, cu atât simt cum cresc mai tare în pantaloni, iar buzele ei mă atrag din ce în ce mai mult.

Aprobă din cap și îmi dau seama că și ea este la fel de pierdută în momentul nostru, care devine tot mai intim. O cuprind în brațe și o strâng la piept. O vreau aproape, lipită de corpul meu, pentru că vreau să se relaxeze și să fie fericită și sper că această îmbrățișare să îi ofere confortul de care are nevoie.

Măinile îi coboară încet pe talia mea și îmi dau seama de jocul ei când palmele fine și calde îmi ating pielea pe sub cămașă. Atingerea ei mă face să simt fiori excitanți în tot corpul și mintea mea iarăși vrea mai mult.

— Vrei să faci dragoste cu mine? mă întreabă încet, cu buzele aproape lipite de pieptul meu.

— Mereu, răspund și îi ridic bărbia, venind cu buzele în întâmpinarea gurii ei, care mă așteaptă și imediat îmi răspunde cu aceeași senzualitate.

Dar sărutul acesta calm nu ne caracterizează, nu ne este de ajuns și pofta ne împinge să devenim mai flămânzi, mai dornici, limbile noastre mai curajoase să exploreze mai mult din dulceața celuilalt.

Degetele ei se afundă în părul meu, trăgându-mă mai aproape, iar mâinile mele explorează fără limite corpul ei, știind că acum mă pot bucura de el fără bariere. O ridic în brațe, ea încolăcindu-și picioarele în jurul meu și o duc în dormitor, unde o așez pe pat.

— În sfârșit în patul meu.

Chicotește printre buzele noastre lipite.

— Ultima șansă: vrei să fac ceva cu draperiile? întreb jucăuș, mușcând-o de buza de jos, pe care apoi i-o ling cu limba.

Geme.

— Dă-le dracu' de draperii! Vreau să te văd în toată splendoarea ta.

E rândul meu să zâmbesc.

— Iubito, asta e replica mea.

Mă apucă de marginea tricoului și o ajut să mi-l dea jos, apoi mâinile ei îmi apucă marginea blugilor și mă amuză nerăbdarea acestei femei minunate, dar în același timp, mă excită maxim dorința pe care o arată.

Rămân în boxeri, în genunchi, între picioarele ei și o las să îmi mângâie pieptul, să îmi presară mici sărutări fierbinți și umede, menite să mă înnebunească de dorință.

Îmi plac atingerile ei, dar e momentul meu să mă delectez cu imaginea corpului minunat pe care l-a ascuns de mine atât timp.

Îi desfac nasturii de la cămașă și îmi dezvăluie sânii frumoși, acoperiți de o lenjerie din dantelă transparentă, de culoarea pielii. Îi mângâi încet, conturându-i cu vârful degetelor și sunt super excitat să îi văd prin materialul subțire sfârcurile maronii cum se ridică încet, invitându-mă să le sărut, să le gust. Și asta fac. Peste materialul dantelat, apuc un sfârc cu buzele și îl sug, devenind tot mai flămând pentru gustul lui.

Apoi mă ridic în genunchi, iar ea mă ajută să o scap de fustă, astfel rămâne în fața mea

doar cu acea lenjerie delicată. Pentru prima dată observ că pe șoldul ei stâng sunt cinci stelute de diferite dimensiuni, acoperite în mare parte de bucata dantelată a chilotului.

— Să nu îmi spui că sub hainele tale largi tu purtai lenjerie de genul acesta, provocatoare, care acoperea și tatuajul ăsta sexy...

Își mușcă buza de jos.

— Mă tem că da.

— Dacă aveam cea mai mică idee, te dezbrăcam din prima zi, măcar să te admir.

În timpul ăsta, degetele mele îi conturau corpul, începând cu clavicula fină, cu pielea dintre sâni, cu abdomenul perfect, talia subțire, continuând mai jos, peste tatuaj, peste lenjerie care acoperă o bucată subțire de păr pubian sub aceeași dantelă subțire și continuu atingerile mele de-a lungul picioarelor lungi și subțiri, între care mă aflu.

— Ești perfectă, Tara, șoptesc cu vocea aproape stinsă.

Își dă jos sutienul, iar eu îi îndepărtez și ultima piesă de lenjerie care mai stă în calea mea, după care scap de boxerii mei. În aceste momente, încerc să am răbdare și să mă bucur de fiecare centimetru al corpului ei, luându-mi tot timpul din lume pentru a-l gusta, pentru că ea este acum a mea și nu mai fuge nicăieri.

Capitolul 22

Michael

Pielea ei fină are o aromă unică. Îi sărut conturul maxilarului, mângâindu-i locurile pe care buzele urmează să le guste. Degetele mele îi conturează clavicula, apoi buzele mele le iau locul când ele coboară peste sâni, strângându-i încet și jucându-mă cu sfârcurile, provocându-i. Cobor și cu buzele între sânii ei frumoși, în timp ce degetele continuă să traseze drumul peste abdomenul plat. După ce gura mea savurează bumbii excitați și îi gustă sânii, făcând-o să îi scape icnete de plăcere, cobor în urma degetelor peste abdomen. Dar degetele mele continuă mai jos, găsindu-i umezeala dintre picioare.

La cât de tare o doresc, mă abțin cu greu să nu mă arunc asupra ei ca un animal, să o răvășesc. Ador să o simt atât umedă în jurul degetelor mele care o pătrund încet... ies, mă joc cu clitorisul ei și apoi o pătrund din nou.

Revin cu buzele asupra sfârcurilor, lăsând degetele să o aducă tot mai aproape de orgasmul mult dorit și îmi satisfac dorința de a mai savura puțin sânii perfecți ai acestei zeițe care

este întinsă pe patul meu și care geme din ce în ce mai puternic, anunțându-mă că este aproape.

Dar nu o las să termine, pentru că vreau să o gust. În timp ce degetele mele continuă asaltul erotic, le acompaniez cu gura care îi linge și îi sugă clitorisul încet, până când îi simt corpul încordat și geamătul tare, care umple camera cu senzualitatea acelu sunet erotic și aproape că mă face și pe mine să îmi dau drumul.

În secundele de care are nevoie pentru a-și trage sufletul, mă duc la dulapul de lângă pat să iau cutia cu prezervative. Când mă întorc spre ea, o văd ridicată în fund, privindu-mi bărbăția ridicată la maxim. O apucă cu degetele ei fine și mă face să vin spre ea, la marginea patului. Mi-o sărută, trecându-și limba peste capul umezit, apoi o linge de jos în sus, ca pe o înghețată, făcându-mi capul încordat să dispară în gura ei minunată.

— Fuck... șoptesc, surprins de senzația caldă a gurii ei care mă învăluie. Își ridică privirea spre mine. Dacă mor acum, mor ca cel mai fericit bărbat.

Continuă să mă lingă și să mă sugă tot mai mult, până mă pierd tot mai adânc în gura ei, simțind că mă lovesc de cerul gurii ei. Mă eliberează cu un „pop” făcut de buzele ei când o scoate și apoi, din nou, gura ei este în jurul meu, aju-

tată de degetele strânse ca o prelungire a gurii minunate, frecându-mă tot mai repede. Mă simt aproape de a finaliza și oricât de tare îmi doresc asta, azi vreau să mă bucur cât mai mult de corpul ei.

O anunț că nu azi îmi voi da drumul în felul ăsta, chiar dacă îmi doresc foarte tare și mă lungesc lângă ea, lăsând-o să se urce peste mine și să mă călărească. Și, Dumnezeule, simt că mor de plăcere când mă poziționează la intrarea în ea, apoi mă lasă să o pătrund încet, simțind-o strâmtă în jurul meu.

Ea îmi aduce Raiul pe pământ. Este divină și o las să conducă ritmul în care mă pierd în ea, eu bucurându-mă de formele suave ale șoldului pe care îl susțin cu o mână, de sânii ei care se mișcă în același ritm, pe care îi strâng pe rând în palma mea, masându-i tot mai frenetic, de buzele ei întredeschise, pe care le mușcă din când în când sub efectul amețitor al corpurilor noastre care se freacă tot mai dornice. Ochii ei mari mă privesc cu aceeași ardoare și îmi încordez șoldurile, venind și mai adânc în primirea ei, gest care o ia prin surprindere și scapă un „ah”, minunat de dulce. Repet mișcarea de câteva ori, iar asta simt cum o face să fie tot mai aproape de extaz. Ajutat de sfârcurile pe care le strâng între degete, o simt cum se strânge în jurul meu, făcându-mă

să mă pierd și mai adânc și explodează de satisfacție, acompaniată de aceleași gemete care mă înnebunesc de plăcere.

Doamne, cât iubesc să o fac pe femeia asta să își dea drumul!

Se lasă moale peste mine, epuizată. Acum e momentul s-o întorc și să urc deasupra ei... intru în ea tare, făcând-o să își afunde capul în pernă și să își arcuiască spatele, ridicându-și sânii. E minunată!

Mă înfig din nou la fel de tare, apoi ies și din nou intru, până decid să măresc ritmul pentru că simt că nu mai pot să mă abțin și sunt tot mai aproape de orgasmul meu.

Își ridică genunchii peste șoldurile mele, strângându-mă între picioarele ei lungi și încerc să o fac să mai își dea drumul o dată, în același timp cu mine. Așa că mă aplec peste ea, regăsindu-i gura caldă și avidă să mă guste și continuu să îi masez un sân în același ritm dur ca penetrările mele. O simt tot mai aproape, iar când simt cum se strânge din nou în jurul meu, nu mă mai pot abține și îmi dau și eu drumul în același timp cu ea, cu aceleași gemete pline de extaz.

Îmi scot prezervativul aruncându-l pe jos și mă întind epuizat lângă ea, luând-o în brațe.

— Ești minunată, șoptesc, sărutând-o pe frunte și scurt pe buze.

— Asta era replica mea, zâmbește, revenind cu buzele peste ale mele.

— Tara, nu te mai las să pleci de aici. Aici e locul tău. În brațele mele, în patul meu, departe de lumea nebună.

— Știu, Mike. Și eu simt din tot sufletul că aici e locul meu.

— Mă bucur, iubito!

Îi ridic cu un deget bărbia și îi acopăr din nou gura cu a mea. Este dulce și caldă și mă simt din nou atras ca un magnet.

În câteva minute eram din nou în ea, aducându-ne un nou orgasm cutremurător.

Nu cred că am să mă satur vreodată de ea.

Tara

După câteva ore ne încumetăm să ne dăm jos din pat. A fost o zi lungă, dar după ce apucăm să mâncăm cina abia pe la 10, mă regăsesc în brațele lui pe canapea, în fața televizorului.

Ne uităm la o comedie de prin anii '30, cu Mae West, iar într-un colț mocnește liniștit focul în șemineu.

Este unul dintre cele mai perfecte momente ale vieții mele. Aici, în această casă, în brațele bărbatului pe care îl iubesc cu fiecare secundă mai mult și mai mult.

Din când în când, îmi presare câte o sărutare pe tâmplă, ca și când vrea să se asigure că sunt încă aici, că sunt reală, iar eu îi răspund strângându-l ușor de mâna care se odihnește sub a mea, pe piciorul meu.

Este un sentiment minunat, pe care nu credeam că o să îl trăiesc prea curând, dar la care am visat mereu.

Dar și mai minunat este să adorm în brațele lui. După ce facem din nou dragoste, după ce ne devorăm încă o dată trupurile și ne șoptim cuvinte de dragoste, adormim îmbrățișați și liniștiți, în primul rând eu, că nu mai trebuie să fug de lângă el, ca un vampir, la prima rază de lumină.

*

O nouă zi alături de el, același ritual liniștit, după micul dejun mergând amândoi spre grajduri. Acolo ne întâlnim cu Pops care rămâne puțin buimac la vederea mea. Parcă mă recunoaște, dar nu îi vine să creadă. Prima lui întrebare a fost:

— Tu ce ai pățit?

Normal că am început să râd.

— Înainte pățisem ceva, acum am revenit la normal.

— Mie îmi plăcea și înainte, spune el, ridicând nepăsător din umeri, dându-mi de înțeles că nu m-a recunoscut ca fiind actrița din ziare.

— Pops, zice Mike încet, trebuie să vorbesc ceva cu tine despre Mary.

Acum că i-a captat atenția, bătrânul se întoarce spre el și îi acordă atenția cuvenită.

— Mary este de fapt actrița pentru care lucrează Kim și am vrea totuși ca identitatea ei să rămână ascunsă, altfel toți ziaristii ăia nebuni vor veni la noi la poartă și o să înceapă să o hărțuiască.

— Păi ce au cu fata noastră? zice el repede, vizibil supărat că cineva ar îndrăzni să îi supere „fata”.

Este un sentiment foarte plăcut să îl aud vorbind așa. Ca un părinte.

— E o porcărie de scandal de care ea nu mai scapă și ai văzut cum sunt ăștia disperați după un scandal.

— Dacă îi prind pe aici, îi împușc, zice el liniștit și eu chicotesc. Doar să se apropie de fermă, că de mult nu am mai tras cu pușca.

Mike zâmbește și el.

— Important e să fim atenți cine mai vine pe aici și în afară de tine și April, nimeni nu știe că Tara, adică Mary, stă aici cu noi.

Își pune o mână în jurul taliei mele, lipin-

du-mă de corpul lui. Iar reacția lui Pops este dintr-o dată delicios de amuzantă, luminându-se la față și zâmbind ca un copil mic.

— Deci, până la urmă nu ești atât de prostovan!

Eu ridic din sprâncene, dar Mike scoate un mârâit nemulțumit.

— Nu, nu sunt, zice printre dinți.

— Dar sper că ți-ai dat seama de asta înainte să o vezi așa frumoasă. Sau ai fost prostovan până în ultima clipă?

Eu nu știu dacă să râd sau să întreb despre ce este acest schimb de replici destul de amuzant.

— Nu, Pops, nu am fost *chiar* atât de prostovan.

— Eu ți-am spus că e frumoasă, continuă mândru bătrânul, care apoi se uită la mine. Și i-am zis că e prostovan că nu vede, chiar dacă el mi-a zis să îmi pun ochelari.

— Să îți pui *tu* ochelari? zic ridicând o sprânceană și îl împung cu cotul în coaste pe Mike, care se preface rănit.

Apoi îmi ridic privirea spre bărbatul de lângă mine.

— Să nu îmi spui că ți-am părut urâtă când m-ai cunoscut!

Știu și eu că eram urâtă cu spume, dar fac pe victima acum.

— Nu, iubito! zice el repede. Erai doar puțin.... diferită. Atâta tot!

— Ce viclean, zice Pops râzând. Când te-a văzut prima dată, mai că era să o ia la fugă pe câmp!

Râd copios, dar trebuie să îi iau apărarea iubitului meu.

— Stați liniștiți, aceeași reacție am avut-o și eu când m-am văzut în oglindă. Și cam asta era reacția pe care o așteptam din partea oricui. El a avut chiar foarte mult curaj să mă privească în ochi.

— În lentile, vrei să spui... mă corectează Mike. Că pot să îți reamintesc cât m-am chinuit să ți-i dai jos pentru două secunde....

Îmi face cu ochiul și cred că mă înroșesc în obraji, amintindu-mi acel moment intens și ce a urmat după aceea.

— Copii, nu aveți idee cât mă bucur să vă văd în sfârșit împreună! April mai că a vrut să facă pariu cu mine că așa o să se întâmple, pentru că i s-a părut că sunteți făcuți unul pentru celălalt. Iar eu am fost de aceeași părere cu ea de la început. Așa că ați adus bucurie în sufletele a doi bătrâni, acum că vă știm fericiți pe amândoi, pentru că se vede pe chipurile voastre. Ce fericită o să fie April când o să îi spun!

După ce îl lăsăm pe Pops cu treburile lui, ne

întoarcem la caii noștri care ne așteaptă să mergem la plimbare.

Aceeași liniște a fiecărei dimineți ne înconjoară, puțin răcoroasă, doar că azi nu mai port zece bluze largi pe mine, aparate dentare ciudate în gură și ochelarii incomozi și pot să privesc cu ochiul liber peisajul minunat care se întinde în fața mea.

Mai alergăm puțin, ne mai oprim pentru un sărut furat și pornim încet spre grajduri, ca apoi să ne ocupăm de ale noastre.

Capitolul 23

Tara

Doar că în apropierea grajdurilor, un zgomot ciudat ne atrage atenția. Se aude ca un elicopter, dar este mult mai încet și pare mult mai aproape. Ne uităm amândoi în toate părțile și mai ales în sus, când vedem că spre noi coboară o drăcie neagră, mică, cu patru brațe și patru elice mici care o țin în aer. O dronă.

— La dracu', exclam, dându-mi seama ce este.

Din fericire din grajd iese Pops cu pușca în mână.

— Trag? întrebă.

— Da! răspunde Mike hotărât.

Și în clipa următoare Pops fixează țeava pe nebunia zburătoare și trage în ea, zburându-i elicele în toate părțile.

— Du-te în casă și vin și eu imediat, îmi spune Mike încordat, iar eu cobor de pe cal, lăsându-l în grija lui Pops și fug în casă.

Inima îmi bate cu putere și nu îmi vine să cred ceea ce tocmai s-a întâmplat. Nenorociții de ziariști m-au găsit și au trimis drone ca să mă poată filma unde ei nu au acces?!

În secunda următoare, îmi caut telefonul pe care îl lăsasem pe măsuța din living și văd că am mai multe mesaje și apeluri de la fetele mele.

Printre mesaje, scriau ceva și să dau drumul la tv că sunt câteva știri despre mine, cum că mă ascund în Austin, Texas.

„M-au găsit” sunt cuvintele care mi se repetă în continuare în minte. „O să strice tot” Dau drumul la televizor și pe primul canal de știri indicat de fete, unde rulează foarte multe știri legate de mondenități, numele meu este scris mare „Tara se ascunde într-o fermă din Texas!” și văd un interviu luat unei tipe care spune că nu m-a recunoscut din prima când m-a văzut, pentru că aveam foarte mult machiaj și haine largi care nu mă caracterizau deloc, dar și-a dat seama imediat că eram eu.

Îmi pare cunoscută, dar în clipa în care îmi dau seama cine e, lângă ea apare și vulpea roșie în cap, la fel de machiată ca prietena ei, alături de care era și cu o zi înainte când le-am văzut în oraș.

— O să le nenorocesc, aud o voce nervoasă, ca un tunet în spatele meu.

Mike vine lângă mine și mă ia în brațe.

— Îmi pare rău, Tara! Nu trebuia să te iau cu mine în oraș ieri.

— Nu e vina ta că m-am întâlnit cu ele.

Puteau să mă vadă și în oricare altă zi în care aș fi mers cu Pops.

— Nu trebuia să o las pe Sarah Jo să intre în casă. Dacă eram mai conștient de ce se întâmplă în jurul meu, cu tine, blocam de la început intrarea în fermă.

— Hei, spun și îi cuprind chipul cu palmele mele, făcându-l să mă privească. Nu te mai învinovăți. Nu este vina ta, dar pot să spun că este vina mea că i-am adus la poarta ta și cu drone care survolează pe deasupra casei tale. Este încălcare de proprietate privată, iar asta o să îi coste foarte mult. Ți promit.

Și când spun asta știu că în clipa următoare o să îmi mobilizez toți avocații și am să declar război celor care au îndrăznit cu atâta nesimțire să facă așa ceva.

— Nu este vorba despre mine, zice calm, mângâindu-mi obrazul. Doar că îmi pare rău că liniștea ta a fost întreruptă atât de curând.

— Era inevitabil, oftez, încercând să mă relaxez sub atingerea lui și în îmbrățișarea pe care mi-o dă.

Dar tresar când telefonul meu începe să vibreze în disperare pe masă.

Cu inima bătându-mi cu putere, îl ridic și văd numărul lui Kim așa că răspund imediat.

— Ești bine? mă întreabă imediat.

Mă așez pe canapea și Mike îmi face semn că se duce să facă cafea.

— Da, îi răspund. Presupun că te-au luat pe sus cei de la agenție?

— Au luat foc. Vor să mă întorc imediat că și-au dat seama că au fost păcăliți și că nu ești în Roma.

— Ok. E momentul să punem punct la toate astea. Tu vrei să mai lucrezi pentru ei sau chiar ești decisă să vii să lucrezi pentru mine?

Sunt hotărâtă în cuvintele mele și ea își dă seama de asta.

— Vreau să vin să lucrez direct pentru tine. Am decis asta de când am vorbit la telefon. Doar că trebuie să rezolv problemele cu ei, că dacă plec așa pe nepusă-masă, va trebui să plătesc niște penalizări colosale.

— Dă-le dracu', că mă ocup eu de ele. Dacă ești sigură de decizia ta, cum ai spus și zilele trecute, atunci în clipa asta le dai un mail în care îți anunți demisia. Îți cumperi un alt telefon și îmi dai un sms cu noul tău număr, urmând să discutăm pe el următorii pași. Vei avea vești de la mine sau de la avocații mei, pe care i-ai întâlnit de câteva ori. Așa că până la noi instrucțiuni, te rog să te bucuri de concediu în continuare și să nu îți faci griji.

— Tara, ești minunată! Ca întotdeauna! Dar

nu am cum să stau aici, știind că tu ești în mijlocul furtunii singură.

— Nu sunt singură, zic și mă uit la Mike, care este în bucătărie și strigă la noi, cât să fie auzit și de sora lui:

— Mă are pe mine! Nu o să mai fie singură niciodată!

Zâmbesc și o aud pe Kim râzând.

— Ce mă bucur pentru voi! țipă ea plină de bucurie, dar apoi devine un pic mai serioasă. Dar, pe cuvânt, Tara, că tot nu îmi vine să stau aici când știu ce e acolo.

— Kim, momentan nu ai cu ce să mă ajuți și chiar nu vreau să sară și pe tine ziaristii, deci bucură-te de vacanță, că din clipa asta avocații intră în priză și cred că este momentul să iau atitudine, împreună cu fetele.

— Dacă vă mobilizați voi toate, va ieși urât pentru ceilalți...

Și cam are dreptate.

— Îți țin pumnii, Tara și, te rog, să mă suni dacă te pot ajuta cu ceva. Mă simt oricum destul de neputincioasă că eu sunt pe aici și tu ești prinsă în nebunia asta. La primul telefon, dacă trebuie, am urcat în avion și sunt lângă tine.

Închid cu ea și îmi iau laptopul în brațe.

Mike vine cu cafeaua și se așază lângă mine, pe canapea.

— Cu ce pot să te ajut?

Mă uit la el cu dragoste și zâmbesc.

— Simplul fapt că sunt împreună cu tine îmi este mai mult decât suficient.

Mă sărută. Apoi se uită la laptopul lui lăsat pe mica măsuță, pentru că în aceste zile am lucrat amândoi în încăperea asta.

— Dacă ai nevoie de intimitate, poți să te duci în birou.

— O să vorbesc mai mult decât de obicei la telefon sau pe skype, dar dacă nu te deranjează, aș prefera să stau tot aici. Dacă m-aș duce în birou aș simți că totul este mult prea grav și prefer să privesc situația cu detașare.

— Deci vrei să rămân și eu aici, cu tine? Nu te deranjează dacă o să îți aud discuțiile?

— Mike, nu mai am secrete față de tine.

— Bine, iubito. Oricum eu o să mai stau cu Pops pe afară să văd ce mai strică pe acolo, dar mai mult o să fiu pe aici, lângă tine, dacă ai nevoie de ceva.

Mă sărută din nou și apoi iese să îi ducă o cafea și lui Pops.

Trag adânc aer în piept și știu că războiul trebuie să înceapă. M-am ascuns aici și am lăsat, în tot acest timp, problema în seama fetelor. Și nu este ok. E timpul să mă implic total și să termin pentru totdeauna prostiile astea.

În primă fază, le convoc pe fete într-o conferință în care le spun ce am de gând să fac.

— Deci, spun trăgând aer în piept și toate, din ferestrele mici de pe ecranul laptopului, mă urmăreau cu atenție. Voi arunca în aer totul. În primul rând, voi încheia contractul cu agenția de impresariat și, în curând, o să țin o conferință de presă să anunț că pun punct carierei în actorie.

— Ce bine! În sfârșit! țipă Cate plină de entuziasm, ridicând mâinile spre cer.

— E cea mai bună decizie, completează Amber, mai ales că în ultimii ani nu ai mai avut nicio tragere să te mai implici în segmentul acela.

— Da, pentru că prefer oricând să mă axez pe cărțile mele desenate, decât pe actorie.

— Eu te susțin cu totul. Nu e ca și când ai nevoie de mărunțișul pe care îl primeai pentru un film, spune și Sofia. A fost o perioadă în care ți-a plăcut să faci asta, dar când te-ai maturizat cu adevărat, nu ai mai știut cum să ieși din lumea aia fără să dezamăgești niște oameni care oricum te priveau ca o fabrică de bani.

— Ai perfectă dreptate, Sofia, îi spune Cate, care apoi mi se adresează mie. E timpul să îți trăiești viața așa cum îți dorești, nu e ca și când nu îți permiți asta.

— Știu... Așa e, zic abătută. M-am lăsat purtată de val, dar e timpul să ies din toate astea și să merg mai departe pe drumul la care am visat.

— Alături de cel la care ai tot visat să apară, zice și Amber.

Deodată, Deanne intervine, ea care nu zisese nimic până acum:

— Deci, Colin i-a găsit pe cei doi „amici” ai tăi de câteva zile și am așteptat semnalul tău să îi luăm de o ureche și să îi aducem înapoi. Chiar acum e într-un restaurant, unde cei doi porumbi mănâncă liniștiți. Ce vrei să facem?

— Vreau să vorbesc cu ei.

— Acum îți fac legătura. Ține telefonul aproape.

Capitolul 24

Tara

Cu ele în tăcere pe monitor, țin telefonul pe difuzor, așteptând ca cineva să răspundă. Am emoții. Nu știu cum o să decurgă discuția și dacă ei chiar au cum să mă ajute.

— Tara? aud vocea uimită a lui David, unul dintre cei doi băieți. Tu ești?

— Da, David, răspund rece. Eu sunt.

— Ești bine?

Vocea lui chiar pare îngrijorată. Poate că nu e totul pierdut și prietenii mei au cum să salveze povestea asta.

— Tu faci mișto de mine, David? Le-ați povestit ziariștilor ce drăcovenie am făcut noi trei și apoi ați fugi, în lume, lăsându-mă pe mine să fiu încolțită de ei! Tu ai idee prin ce am trecut în perioada asta?

— Tara, îmi pare rău... Ne-am speriat! Nenocitul ăla avea niște poze în care se vedea că eu și Jeff eram destul de intimi și mi-a zis că e dispus să tacă, dacă îi spun ceva picant despre tine. Știa cât suntem de apropiați și avea niște poze cu noi trei când am ajuns la hotel în seara aia.

— Și atî preferat să mă sacrificai pe mine? La dracu', David, vă credeam prietenii mei! Tocmai pentru că voi îmi erați apropiați am și făcut tîmpenia aia și se pare că sunt singura care plătește! Sunt hăituită peste tot de toată presa din țara asta maniacă și fixată pe cel mai mic scandal, pîna și familia mea m-a aruncat în secunda în care au aflat de orgia asta.

— Stai! Ce orgie?

— Voi nu citiți presa?

— Tara... mă jur că nu am vrut să se ajungă la așa ceva! Lucrurile au scăpat rău de sub control!

— Dar tu ce îți imaginezi că o să se întîmple în clipa în care i-ai povestit chestia aia omului care e obsedat să mă distrugă pentru că nu am vrut să mă culc cu el?

— La dracu', Tara... crede-mă că nu am știu că are legătură cu el. Când m-am întîlnit cu el s-a dat drept un neica nimeni de la un ziar de care nu auzisem niciodată și am crezut că nu o să fie băgat în seamă de nimeni povestea asta, care oricum părea trasă de păr.

— Și atunci de ce nu l-ai lăsat să scrie despre voi? Voi doi ca și cuplu ar fi fost un subiect mai puțin atrăgător pentru mulți, decât așa-zisa orgie.

Urmează o pauză în care nu zice nimic.

— Tara, o să o reparăm, continuă hotărât. Tot ce vreau este să ne ierți momentul de slăbiciune pe care l-am avut, dar o să ne asumăm răspunderea și acum o să luăm legătura cu agenții noștri să remediem situația. Ai încredere în noi măcar pentru o ultimă dată și apoi sperăm să ne ierți. Nu meriți așa ceva. Tu ești Tara a noastră și te iubim.

— Mă omorâți cu zile, David, zic epuizată, frecându-mi fruntea. Eu oricum urmează să iau niște decizii radicale legate de viitorul meu, doar să scap de tot ce înseamnă nebunia asta.

— Dar pot să te întreb ceva?

— Spune!

— De ce nu te-ai dus la ei să le spui despre noi că suntem homosexuali și să negi toată povestea?

— Pentru că eu v-am considerat prietenii mei și nu v-aș arunca în gura lor, indiferent de situația mea.

— Off, să mor eu de nu mă faci să plâng de rușine, zice și simt cum vocea lui îi tremură. Am greșit atât de tare față de tine... Îți promit că reparăm tot, cât mai urgent!

— Hai să o văd și pe asta!

— Chiar îmi pare rău, Tara!

După ce terminăm convorbirea, îmi închid ochii. Nu știu ce o să se întâmple și ce vor face,

dar mă cam îndoi că vor potoli o furtună atât de urâtă.

— Care e pasul următor? mă întreabă serioasă Deanne.

— Primul pas este să îmi sun avocații și să termin cu agenția. O să fie un mare scandal și cu ei, dar ținând cont de scandalul meu de acum, cred că vor fi dispuși să cadă la o înțelegere și să dorească să termine la fel de repede ca mine, fără să îmi ceară jumătate de împărăție...

— Ha! Dacă ar ști ei... râde Cate și mă face să zâmbesc.

— Apoi trebuie să îi închid gura pentru totdeauna nenorocitului de Chapman, cu tot cu ziarul lui de rahat.

— Eh, baby, zice Deanne rânjind drăcește, aici cred că am găsit ceea ce ne trebuie ca să putem să-l înfundăm pe nenorocit. Doar că va trebui să intervii și tu puțin cu cunoștințele tale.

— Ce ai găsit?

— De toate. În primul rând spălare de bani. Mulți bani. Iar pe lângă asta, omul mai are așa: două acuzații de viol, care ulterior din lipsă de probe au fost retrase, dar probele au fost pierdute datorită unor mite frumoase date pe la poliția de pe acolo de pe unde erau fetele astea naive. O investigație mai profundă le va scoate la iveală, cu siguranță. Și cireașa de pe tort, este

șantajul. Avem câțiva jurnaliști care au lucrat pentru el și care sunt dispuși să povestească la poliție cum erau forțați să își facă treaba.

— Păi și de ce nu au zis nimic până acum?

— Că au fost șantajați la rândul lor că vor rămâne pe drumuri și pentru că nu i-a întrebat nimeni nimic până acum. Doar că băieții noștri și-au întins toți antenele și au aflat foarte multe informații despre mizeriile acestui om. Nicholas cu prietenii lui detectivi, Clay cu șarmul lui de fostă vedetă, care îi face pe toți să vorbească mai mult decât trebuie la un simplu pahar de alcool, Benjamin cu nenumăratele lui relații a descoperit oamenii care îl ajută pe nenorocit să spele banii și să nu uităm de Colin care s-a dus după cei doi frumusei, pregătit să îi aducă cu pistolul la cap înapoi și să îi facă să vorbească.

Nu pot să nu râd. Nu am cum să nu fiu plină de fericire că sunt înconjurată de niște prieteni atât de minunați. În acest an am câștigat patru noi prieteni la fel de loiali și pe care mă pot baza în aceeași măsură în care mă bazez pe prietenele mele de 13 ani de zile. Sunt cea mai norocoasă!

— Sunteți cei mai tari și de aia vă iubesc atât de mult!

— Și noi te iubiiim! țipă ele.

În secunda următoare, Mike intră în casă.

Da. Chiar sunt cea mai norocoasă. Am opt

prieteni pe care îi pot numi familie, iar acum spre mine vine cel mai frumos și mai romantic bărbat din lume, care îmi aduce un buchetel de flori de câmp.

Probabil fetele îmi văd fața, pentru că brusc s-a făcut liniște.

— Ești ok? îmi șoptește el, bănuind probabil că vorbesc pe skype.

— Unde ai găsit alea? întreb vorbind normal și uitându-mă la flori.

— Nu o să îți vină să crezi, dar Magic mi le-a arătat. Am scos-o la plimbare și ea s-a oprit lângă niște copaci și acolo erau florile astea. Imediat m-am gândit că ți-ar aduce puțină fericire dacă îți aduc ceea ce cred că sunt cam ultimele flori de câmp pe anul acesta.

— Tu ești magic, îi spun și îmi primesc florile, trăgându-l de cămașă înspre mine, iar el se apleacă și mă sărută blând, dar încet sărutul devine puțin mai pasional.

De undeva de lângă noi se aude un chicotit.

Mike se desprinde încet din sărut și îmi șoptește.

— Tu erai într-o discuție pe skype?

— Da, răspund la fel de șoptit și din nou auzim chicotitul care știu că este al tâmpitei de Cate.

În secunda următoare, ne întoarcem pri-

virile spre monitor și vedem cele 4 chipuri ale prietenelor mele, rânjind la noi ca niște nebune.

— Ce frumoși sunteți!!! țipă deodată Cate, iar eu îmi dau ochii peste cap.

— Ești dusă, Cate... îi zice Amber, prefăcându-se încruntată. Mereu ți-a zis-o, dar de data asta chiar nu puteai să taci? Poate vedeam și puțină acțiune!

Oftez, chiar dacă mă amuză nebunele mele.

— Fetelor, el este Michael. Mike, ele sunt Sofia, Deanne, Amber și... Cate.

— Bună! le salută el, zâmbindu-le. Am auzit câteva lucruri despre voi, dar sunt sigur că mai am multe de aflat.

— Nu ai de unde. Nimeni nu spune nimic, dar sunt dispusă să negociez, zice Cate. Și îți spun și despre Tara, continuă ea, ridicând sugestiv din sprâncene.

— Nu e nevoie. O sticlă de vin și un pahar mic de whisky și iubita mea devine cea mai sinceră persoană din lume. Cum credeți că m-a adus în patul ei?

— Detaliile astea nu le știm! zice plină de entuziasm Sofia. Spune-ne!

El se uită la mine.

— Nu le-ai zis?

— Nu am apucat.

— Te las pe tine să le povestești.

Râd și mă uit la ele.

— I-am mărturisit într-un sms că mă masturbam, gândindu-mă la el.

— Și în secunda doi băteam la ea la ușă, zâmbește el mândru.

— Cu ce?! Întreabă malițioasă Cate.

— Sigur nu cu mâna, răspunde el pe același ton și toți începem să râdem.

Mă așteptam ca ei să se placă, dar lucrurile sunt atât de relaxate și conversația atât de ușoară și amuzantă, încât nu îmi dau seama când trece mai bine de jumătate de oră și Pops își bagă capul pe ușă, anunțând că a terminat treaba și că April îl așteaptă la masa de prânz.

Înainte să încheiem cu fetele, Amber îmi spune:

— Așa cum am zis, noi avem informațiile, iar tu ai persoanele potrivite cărora să le dai. Prietenii tăi de la FBI și de la FISC.

Având o viață mult mai publică și mult mai mondenă decât a prietenelor mele, am participat la foarte multe evenimente caritabile, distractive și de business, unele chiar și alături de familia mea, care mi-au permis să îmi fac niște legături mult mai speciale cu oameni serioși, care abia așteaptă să prindă câte un rechin cu dinții înfipti în banii statului.

Primesc toate informațiile, iar după ce mănânc împreună cu Mike și strângem masa, așa

cum ne place și cum ne-am obișnuit, mă apuc de telefoane către avocați, impresar, agentul de la FBI și agentul de la FISC. Le transmit toate informațiile și continuu să vorbesc cu toți până când afară se lasă noaptea și mă simt epuizată.

Mike mă ia în brațe și mă sărută de fiecare dată când mă prinde liberă, între două telefoane.

Capitolul 25

Michael

Mă uit la Tara și sunt tot mai impresionat de ea. Nu are nimic în comun cu fata aceea lungă, slabă și urâtă pe care am văzut-o în prima zi. Am în fața mea o femeie plină de personalitate și încredere, o femeie al cărui zâmbet se transmite și prin telefon și toată lumea pare fascinată de vorbele ei. Nu are nicio emoție când poartă discuții serioase cu niște persoane puternice. Aș putea spune că se vede că vine dintr-o familie de politicieni, pentru că argumentele pe care le aduce și cuvintele pe care le spune m-ar convinge și pe mine să îmi vând ei sufletul. Ceea ce am și făcut, încă dinainte să aflu cine este ea cu adevărat.

Cu greu reușesc să o desprind de telefon și să o aduc la cină, pentru că din clipa în care a început să contacteze avocații, haosul a început. După cină a mai continuat așa câteva ore, dar spre miezul nopții am reușit să o desprind de laptop. Cum am făcut asta?

Terminase de ceva timp cu telefoanele, dar continua să se uite pe niște documente din cal-

culator. M-am oprit în fața ei și am început să îmi desfac nasturii de la cămașă, cu o indiferență prefăcută.

Și-a ridicat privirea spre mine și a rămas hipnotizată de ceea ce făceam.

— Eu mă bag la un duș și vreau să mă acompaniezi, iar apoi vreau să fac dragoste cu tine.

Un zâmbet i-a apărut în colțul gurii și s-a ridicat încet de pe canapea, lăsând imediat laptopul din brațe.

I-am întins mână cu palma în sus, iar ea și-a pus mâna în a mea și am tras-o, lipind-o de mine.

— Iartă-mă că am fost atât de absentă azi, zice încet, vizibil simțindu-se vinovată.

— Sunt sigur că perioada asta haotică o să treacă, dar până atunci să îmi spui dacă pot totuși să te ajut cu ceva.

— Ce faci acum este mai mult decât suficient.

Se ridică pe vârfuri și mă sărută. Iar eu nu ezit să îi răspund, trecându-mi o mână prin părul ei pentru a o imobiliza cât mai aproape de buzele mele, iar cu cealaltă mână îi cuprind talia subțire, lipind-o de corpul meu tot mai excitat de apropierea ei, de mirosul ei dulce, de aroma gurii ei pe care o savurez ca un nesățul.

O iau pe sus până în baie unde printre sărutări și pași stângaci, reușesc să dau drumul la

apă. În câteva secunde, scăpăm de haine și suntem deja sub jetul de apă, sărutându-ne cu poftă.

Corpul ei minunat mă înnebunește și nu mă satur să îl ating, să îi sărut sănii, să profit de gelul de duș turnat în palmă pentru a-i atinge fiecare milimetru al pielii. Dar nici ea nu se lasă mai prejos și îmi întinde lichidul parfumat pe piept, jucându-se cu formele abdomenului și apoi coborând mai jos pentru a-mi cuprinde bărbăția cu degetele ei lungi. Mă freacă, aducându-mă pe culmi pline de extaz, iar eu o pătrund cu degetele mele, după ce îi regăsesc centrul cald și umed.

Geme și îi prind cu dinții buza de jos, apoi o întorc cu spatele la mine, lipind-o de pieptul meu. Se împinge cu fundul în erecția mea și de data asta eu sunt cel care geme.

— Nu am răbdare până ajungem în dormitor, îi șoptesc în ureche, apucând-o cu dinții încet de lobul urechii.

— Te vreau acum, Mike!

— Prezervative... mârâi printre dinți. Cred că mai am ceva pe aici prin baie.

— Dă-le dracu'... Sunt oricum pe pilule.

— Iar eu am folosit de ani de zile numai prezervative, iar la ultimul control de acum vreo lună eram ok.

— Atunci ce mai aștepti? șoptește cu glasul prin de dorință. Vreau să te simt în mine, așa tare și delicios cum știu că ești.

— Doamne, Tara, te ador când vorbești așa!

Îmi frec capul penisului tare de umezeala dintre picioarele ei și senzația este de milioane. Își desface mai mult picioarele, dându-mi mai mult acces și încet o pătrund pe la spate, simțind cum mă afund în cel mai magic loc, care din prima clipă mă face să o simt caldă și geme, înjurând încet printre suspinele de plăcere.

— Vreau să te aud cum gemi tare, iubito... îi șoptesc, intrând din nou tare în ea. Vreau să îți de plăcere, pentru mine!

— Oh, Mike, ce îmi place cum te simt în mine!

Continuu să intru și să ies din ea tot mai repede, pentru că în ciuda zilei haotice pe care a avut-o, am dorit-o în continuare, mai ales când o vedeam ridicând tonul la cineva, mi se părea atât de puternică și de sexy încât îmi venea să îi desfac picioarele și să o ling până când ar fi avut un nou orgasm, chiar acolo pe canapea, vorbind la telefon.

Așa că acum îi cuprind un sân, iau cu cealaltă mână îi regăsesc clitorisul pe care îl masez cu degetul, în timp ce continuu să măresc ritmul. Primul ei orgasm vine destul de repede, stimulat în același timp de degetele mele între picioarele ei și după ce îi cuprind șoldul cu tatuajul sexy, mă mișc și mai repede, până când o simt cum se

strânge în jurul meu, făcându-mă și pe mine să îmi dau drumul în ea, plin de extaz, cuprins de un sentiment copleșitor și intim, fiind prima femeie cu care, după foarte mulți ani, nu mai folosesc prezervativul.

După ce facem duș, ne întoarcem în dormitor înveliți în prosoape, unde ne băgăm repede sub pătură, iar corpurile noastre goale atingându-se, simțim fiecare căldura celuilalt. Facem din nou dragoste, de data asta delectându-ne fără grabă de dulceața celuilalt, de sărutările și atingerile pline de dorință. Adormim îmbrățișați și mă bucur că de dimineață o găsesc tot în brațele mele, cu părul răsfirat pe pernă. Mă pierd cu nasul în părul ei fin și deja simt cum excitația mea e dornică de mai mult..

Cobor încet între picioarele ei și nu dă semne că se trezește. Dar când limba mea o linge acolo, gustând-o încet ca pe piersică gustoasă și zemoasă, gemetele ei încep încet să umple camera. Degetele ei se pierd prin părul meu, iar când îmi ridic ochii spre ea, privirile noastre se intersectează, a mea plină de satisfacție că mă bucur de gustul ei minunat, iar ea cu uimire, dar în același timp copleșită de plăcerea pe care i-o ofer.

După orgasmul pe care îl are, intru încet în ea și din nou ne pierdem în miile de senzații

pline de plăcere pe care le simțim prin mișcările erotice ale corpurilor noastre.

Într-un final, ne facem curaj să coborâm din pat, știind amândoi că dincolo de ușa camerei este livingul cu telefonul care are probabil zeci de mesaje și apeluri nepreluat, laptopul cu multe mailuri și toate problemele.

— Până la urmă, eu zic să ne concentrăm pe partea bună a acestui scandal, îi spun în timp ce ne bem cafeaua în bucătărie.

Ea lasă telefonul din mână și se uită la mine ridicându-și sprâncenele.

— Partea bună?

— Da. Dacă nu era acest scandal, tu nu ai fi venit aici și nu ne-am fi cunoscut. Pentru că dacă nu ai fi apărut în viața mea ca Mary, nu cred că ajungeam să mă îndrăgostesc de tine așa ușor.

Râde.

— Ușor? Eu m-am îndrăgostit de tine din prima secundă în care te-am văzut! Aveam bale la gură care se prelingeau printre fiarele din gură! Dar tu ai avut nevoie de multe zile să depășești bariera fizică și să nu mai visezi urât noaptea!

Acum râd și eu împreună cu ea.

— Pentru un bărbat care să se îndrăgostească atât de grav ca mine, în doar o săptămână, aș zice că am picat destul de repede în vraja ta.

Se întinde spre mine și mă sărută.

— Și zici că te-ai îndrăgostit de mine de când m-ai văzut? o întreb mândru.

— Cine nu s-ar fi îndrăgostit de un bărbat care are zâmbetul și corpul tău? Și mi-a plăcut că, la cum arătam, nu m-ai făcut nicio clipă să mă simt urâtă.

— Pentru că ceva nu se lega la tine. Aveai foarte multe chestii pe chipul tău care mă făceau să văd ceva, dar în același timp aveai un zâmbet minunat, o piele fină și o sclipire în ochi care mă atrăgeau fără explicație. Ceva nu se potrivea și cred că din primele zile ceva îmi spunea că tu ești mult mai mult decât ceea ce te chinuiai să arăți la suprafață.

— Te-ai îndrăgostit de o urâtă! râde ea, scoțând jucăușă limba la mine, iar eu rîd și mai tare.

— De rățușca cea urâtă, care s-a dovedit că este o lebădă superbă.

— Dar tot te-ai îndrăgostit de o urâtă! râde ea în continuare de mine.

— Bine, dar erai urâta mea.

— Și acum tot a ta sunt, zice zâmbind cald.

— Te iubesc, Mary!

Chicotește.

— Și eu te iubesc, Mike!

Ne sărutăm din nou și apoi ieșim să ne facem ritualul din fiecare dimineața, plimbarea cu caii.

Capitolul 26

Tara

După plimbarea de dimineață, revin la telefonul plin de mesaje și la laptopul plin de mailuri. Dacă era ceva urgent, aș fi amânat plimbarea noastră, dar nu era nimic nou.

Agenția de impresariat era dispusă să desfășoare contractul pentru o sumă destul de acceptabilă, ținând cont că avocații au găsit și vina lor în tot acest scandal, fără să intervină în niciun fel și preferând să mă lase să dispar din peisaj.

Avocații mei îmi spusese că pot să ies mult mai în avantaj, însă asta implică și mai multe discuții și timp pierdut, iar eu nu voiam să o mai lungesc. Vreau ca povestea asta să se termine cât mai repede.

În câteva ore, mă anunță că au semnat înțelegerea cu agenția de impresariat și că urmează să țin eu conferința de presă, pe care o doream.

În același timp, primesc vești care mă anunță că Chapman este deja sub investigație și din aceleași surse neoficiale, sunt anunțată că în maxim o lună omul respectiv va ajunge în pușcărie, iar ziarul lui va fi închis.

Eh, asta chiar îmi aduce o satisfacție colosală, dar tot nu mă scapă de ceilalți ziariști, care continuă să împânzească intrarea în fermă, în speranța că vor prinde o fotografie cu mine, mai clară decât cea pe care au reușit să o facă cu drona, până când Pops a reușit să tragă în ea.

Și totuși, surpriza ce mai mare vine undeva pe la prânz, când la televizor este anunțată o conferință de presă pe care cei doi prieteni ai meu urmau să o țină în câteva minute chiar pe aeroportul unde aveau să aterizeze în scurt timp.

Cu televizorul pornit pe fundal, am continuat să-mi citesc mail-urile.

După câteva minute bune, Michael care era cu laptopul în brațe pe fotoliul din fața mea îmi atrage atenția.

— Tu vezi ce scrie?

Îmi ridic privirea spre ceea ce el îmi arată la televizor, iar Mike dă volumul mai tare.

Ce îmi aud urechile este atât de surprinzător, cât și plin de speranță.

„David și Jeff, nunta anului!” era titlul mare scris în josul imaginii.

Aceștia, nu numai că mărturiseau că sunt într-o relație de mai mulți ani, dezvăluind adevărata lor natură sexuală, dar anunțau că tocmai s-au logodit în Thailanda și că în scurt timp vor începe pregătirile de nuntă.

Lumea era în extaz, iar eu nu știam exact cum să reacționez. Știu cât de mult însemna pentru ei să țină secretă această relație, fiindu-le frică de reacția publicului, însă acum erau numai zâmbete și inimioare.

Ce a fost și mai surprinzător a constat în declarația lui David, care a spus că ceea ce a declarat jurnalistului legat de „aventura” noastră a fost o declarație falsă, pe care el a fost nevoit să o facă din cauza șantajului la care era supus de către acel ziarist. Acuzându-l cu această ocazie pe Chapman, fapt care nu făcea decât să îi bată un cui în plus în coșciugul aceluia om oribil din cauza căruia eram toți în situația asta.

Nu pot să nu le dau un mesaj să îi întreb de ce au făcut nebunia asta, iar răspunsul lor m-a înduioșat maxim când l-am primit: „Până când să ne mai ascundem, Tara? Era timpul să fim cu adevărat bărbați și să ne asumăm răspunderea pentru ceea ce suntem în realitate, dar în același timp, să ne salvăm prietena care a făcut atât de multe pentru noi. Te iubim și ne pare rău că ai trecut prin toate astea din cauza slăbiciunii noastre!”

Brusc, nu mai interesam pe nimeni. Avocații m-au sfătuit că e cel mai indicat să evit o nouă apariție în public și să mă rezum la un comunicat de presă prin care să anunț că eu îmi închei cariera din actorie.

Ziua trece extrem de repede și nu îmi vine să cred că până la sfârșitul zilei, lumea mea era complet schimbată.

Pops ne anunță că nu mai este picior de ziarișt la intrarea în fermă, iar pentru prima dată în tot acest timp, am simțit că pot să respir liberă.

Deanne mi-a mai arătat niște trucuri care mă vor ajuta să sparg site-urile ziarelor ieftine care vor mai avea curiozitatea pe viitor să se mai bage în viața mea, dar la cum păreau că se așază lucrurile, furtuna părea că a dispărut total, iar soarele apunea pe un cer senin, în sfârșit.

Este surprinzător cum se schimbă ziariștii și cum la prima știre mai interesantă, au uitat complet de existența altora, ceea ce nu poate decât să mă bucure că nu mai au niciun motiv să se lege de viața mea acum.

*

Câteva zile mai târziu, mă ofer să merg cu Michael la cumpărături, decisă să înfrunt lumea și de partea cealaltă a porților fermei. Mike este mereu lângă mine, ținându-mă de mână, iar eu continuu să fac glume cu el legate de aspectul meu de Mumă a Pădurii.

— Dacă eram acum cu părul meu supărat și aparatul dentar, mă țineai de mână sau îmi puneai o lesă? ...eventual, mă duceai legată.

— Lesă sau botniță? glumește și el și începem să râdem.

— Cred că era nevoie de amândouă!

Glumim frecvent pe baza aspectului avut în acea perioadă, iar acum a înțeles și el de ce eram atât de relaxată și amuzată când vorbeam cu Kim despre urâtenia mea. A intrat în joc imediat și de multe ori îmi spune că îi e dor de aparatul meu dentar.

— Ce bine vă stă împreună, auzim deodată o voce de mironosiță în spatele nostru, printre raioanele cu alimente.

Ne uităm unul la altul, știind imediat că este vorba despre Sarah Jo, așa că ne întoarcem în același timp spre ea, privind-o cu indiferență.

— Voiam să vă zic că sper că nu v-am creat mari probleme cu povestea cu ziaristii și că Betty a fost cea care a sunat la ei, pentru că se știe cu cineva de la ziarul local și așa a pornit totul.

Apoi se uită la mine și îmi zâmbeste încercând să pară naturală, chiar dacă zâmbetul ei este împietrit și încordat.

— Sper că nu mă urăști... Mie chiar mi-ar plăcea să fim prietene.

În tot acest timp, cât ea trâncănea ca o moară stricată, eu și Mike ne uităm la ea ca la o ciudățenie a naturii.

— Și poate chiar ieșim odată ca fetele prin

oraș să îți arăt câteva magazine mai drăguțe de pe aici, cafenelele mai în vogă...

Mă pregătesc să o refuz politicos, dar simt mâna lui Mike care îmi strânge degetele și, uitându-mă la el, îmi dau seama că e furios.

— Sarah Jo, termină cu vrăjeala. Știm și noi că tu ești o femeie care merge doar pe interes, iar acum că ai aflat cine este cu adevărat Mary, nu știi cum să îi mai intri în grații. Trebuia să te gândești la asta înainte să clipești din genele tale false la televizor.

— Ce rău ești, Mike. Înainte să apară ea, nu te-ai mai plâns de genele mele.

O... aici vipera și-a scos colții, încercând să aducă în discuție ce a fost între ea și Mike. Poate că aș fi fost geloasă în clipa asta, dar am atâta încredere în acest bărbat, care m-a iubit cu tot scandalul meu și cu aspectul urât, încât sunt convinsă că ceea ce este între noi nu poate fi stricat de nicio roșcată răutăcioasă.

— Draga mea, îi răspunde Mike calm, calitatea serviciilor oferite de mine, oricum au fost pe măsura aspectului tău fals.

Nu am cum să mă abțin și în clipa următoare izbucnesc într-un râs nebun.

Roșcata e roșie din cap până în picioare, dar acum de furie. E atât de șocată încât nu e în stare să mai vină cu o replică.

— Apropo, ai fost la interviu la Devils? o întreb eu, decisă să îi aplic lovitura finală, care sper că îi va închide gura pentru totdeauna în ceea ce mă privește pe mine și Mike.

— Da... zice încurcată. Chiar am vrut să te întreb, de ce mi-au spus că mă vor contacta când se vor decide, iar că răspunsul îl are Tara? Adică la momentul respectiv era tot scandalul în toi aici în Austin, după ce apărusem cu Betty la TV și nu am înțeles ce legătură ai tu cu interviul meu.

— Păi e simplu, draga mea, zic imitând apelativul ironic folosit de Mike mai devreme, Devils e deținut de prietena mea cea mai bună, care nu te-ar fi angajat în compania ei nici dacă tu ai fi vrut să faci voluntariat acolo.

Nici în cele mai dramatice filme nu am văzut un șoc atât de mare pe chipul cuiva. Pentru o secundă, mi-a fost milă de creatura asta patetică, care în câteva clipe și-a dat seama că nu mai avea niciun viitor faimos, așa cum dorea, iar toate iluziile ei legate de ceva cu Mike sau o prietenie cu mine, s-au pulberat instant.

Mike își pune mâinile pe umerii mei.

— Noi avem lucruri mai bune de făcut decât să îți ascultăm răutățile, acum că nu e nicio televiziune pe lângă tine, să îți dea atenție. Așa că îți dorim o seară bună, Sarah Jo!

Mă răsucește spre căruțul metalic cu pro-

dusele noastre și plecăm de lângă ea, fără să ne uităm în urmă.

— Am fost amândoi răutăcioși, mărturisesc eu după ce ne îndepărtăm suficient de ea, cât să știu că nu ne mai aude.

— Dacă ai ști cum a vorbit despre „Mary”, nu ai mai spune asta, zâmbește el.

— Javra...

Capitolul 27

Tara

Patru domnișoare de onoare, fiecare cu partenerul ei, înaintau spre altar într-o zi însoțită de ianuarie. Și asta pentru că în Texas este mult mai cald, iar nunta are parte de o vreme perfectă.

Nu este nunta mea, cel puțin nu acum, dar este nunta minunaților Cate și Benjamin, care au fost mai mult decât încântați să facă o nuntă restrânsă, așa cum își doreau, la ferma unde eu locuiesc împreună cu Michael.

Inițial, voiau ca fericitul eveniment să aibă loc la domeniul luxos pe care Benjamin îl deținea de mai mulți ani, însă când Mike le-a dat ideea să facă o nuntă cu tematică rustică, cu cai, pălării de cowboy și baloți de fân, cei doi au fost mai mult decât încântați să pună în aplicare această nebunie și să renunțe la eleganța plănuită inițial.

Așa că azi, eram toate cinci, fiecare alături de bărbatul vieții ei, în sfârșit toate fericite și extrem de iubite alături de cei care erau sau urmau să fie soții lor.

Până și Kim, prezentă și ea la nuntă, își găsisse un bărbat minunat în vacanța de la Roma,

iar acesta urma în scurt timp să se mute în New York pentru a-i fi alături. Era extrem de fericită că îl găsisse pe acest frumos freelancer, care era un 3 plus în formă maximă, din ce spunea ea cu roșeață în obraji.

Înconjurați de dragoste și fericire, așa eram acum toți. Și nu banii erau cei care ne aduceau acum această stare, ci faptul că aveam lângă noi oameni de încredere, oameni frumoși la suflet. Eram un grup de oameni pe care ne puteam baza în orice situație, iar scandalul meu era dovada clară că în orice clipă ei sunt dispuși să intervină. Dacă înainte eram cinci fete puternice și independente, acum suntem 10 oameni uniți și nimic nu ne va opri să fim toată viața la fel de fericiți cum suntem în aceste clipe minunate.

Mă uit în ochii bărbatului meu și de fiecare dată simt că explodez de fericire că sunt alături de el. Dar în același timp, mă uit și la prietenele mele și chiar dacă nu voi mai locui în același oraș cu ele, la fel ca Amber, care locuiește în Pittsburgh, nu ne vom încălca ritualul de a ne întâlni toți cel puțin o dată pe lună la casa din Hamptons sau chiar aici, în Texas. Pe aeroportul din Austin e mereu un avion în așteptare, care mă poate aduce alături de el foarte repede, în cazul în care apare o urgență. Deci nu este o mare problemă distanța dintre noi, iar faptul că vorbim

aproape zilnic măcar 2 minute pe Skype în conferință, ne ține la fel de apropiate ca și înainte.

Prietenia noastră este la fel de importantă ca și până acum, doar că acum nu mai suntem cinci femei singure. Și fericirea noastră se poate citi pe chipul fiecăreia dintre noi.

*

La scurt timp după fericitul eveniment al prietenei mele, eram cu Michael la obișnuita noastră plimbare. O nouă dimineață însorită și o plimbare relaxantă, înainte ca el să revină la activitățile ce priveau recolta de bumbac pentru acest an, iar eu să continuu desenele la cartea mea manga. O zi normală, ca și restul pe care le avusesem în ultimele luni, de când scandalul trecuse de tot și nimeni nu mai părea interesat de acel subiect.

— Facem o cursă? mă întreabă el privind în zare la copacul implicat în pariul nostru din primele zile când am ajuns la fermă.

— Facem, zic ușor indiferentă, dar zâmbind la amintirea acelei curse și pariul pus.

— Miza?

Mă uit la el și rânjește mișelește. Mereu îmi place cum gândește, așa că sunt sigură că ce are în plan, o să fie pe măsura momentelor noastre intime: adică exploziv de intens.

— Aceeși ca prima dată.

— Bine că acum nu mai avem limite în a ne da hainele jos, râde el.

— Eu tot nu te-am văzut cum calci rufele dezbrăcat.

— Dar din fericire m-ai văzut dezbrăcat, zice făcându-mi cu ochiul. Și ai parte de asta în fiecare zi, fără să fiu chinuit cu călcatul.

— Hai să facem cursa și poate mă mai gândesc.

Nerăbdători, ne punem imediat în poziție și pornim. Distanța este destul de rezonabilă și aș avea timp să iau un avans destul de bun. Și chiar așa și fac, doar că după a doua jumătate a cursei, calul meu începe să mă lase, ca o mașină fără putere, iar Mike vine în viteză din spate, depășindu-mă chiar înainte de finish.

Mă aplec peste calul meu și îi vorbesc:

— Este a doua oară când pierd un pariu din cauza ta! Nu rezisti la presiune? Că atunci când nu e o miză la mijloc, ești cel mai rapid!

— Știa că trebuie să câștig eu. Am vorbit cu el înainte să pornim.

— Mi-ai intimidat calul? mă încrunt în glumă. Ai trișat!

— Nu am trișat! Doar că trebuia să câștig cursa și, implicit, pariul.

Oftez.

— Mi-am luat-o din nou... Ce a rămas? Să beau sticla aia de whisky cu tine?

El se apropie de mine, atât cât să îmi poată da un sărut scurt.

— Nuuu! De data asta am un „ordin” mult mai bun.

— Aoleu...

Deja inima îmi bate mai tare de emoție, gândindu-mă la ce nebunie mă va supune nebunul meu iubit. Parcă văd că de data asta va trebui să îmi calc eu rufele dezbrăcată...

Dar el își bagă o mână în buzunarul pantalonilor și scoate o cutiuță mică turcoaz, pe care o recunosc imediat ca fiind de la Tiffany's.

— De data asta ordinul meu este să te măriți cu mine, Tara, zice el deschizând cutia în care se află un superb inel auriu, cu un minunat diamant galben.

Sunt mută de uimire! Este cel mai frumos inel de logodnă, venit din partea celui mai minunat bărbat pe care l-am cunoscut în viața mea și pe care îl iubesc ca o nebună.

— Da! zic plină de entuziasm și cu un mare zâmbet pe chip! Normal că mă mărit cu tine!

Îmi cuprinde chipul și mă sărută, apoi îmi pune inelul pe deget.

Ne dăm amândoi jos de pe cai și din nou ne sărutăm ca doi nebuni. Fericirea și iubirea este evidentă în toate gesturile noastre.

— Nici nu aveai voie să refuzi, pentru că ai pierdut cursa, zice zâmbind printre sărutări.

— Și dacă totuși foloseam cartea salvatoare și refuzam?

— Te îmbătam, ți-o trăgeam până nu mai știai de capul tău și tot te făceam să accepți.

— Din fericire ai permisiunea mea să faci toate aceste lucruri fără să fie nevoie să mă îmbeți.

— Și pot să fac asta pentru tot restul vieții.

— Mike, te iubesc atât de mult!

Îl sărut din nou și când ne desprindem din sărutare mă uit în jur.

— Locul ăsta chiar a fost deosebit de la început, nu-i așa?

— Tocmai de aceea am vrut să te cer de soție aici. Pentru că din ziua în care am ajuns aici după ce ai câștigat prima cursă, mi-am dat seama că e ceva mult mai frumos la tine decât lăsați să se vadă. Și totul a început cu zâmbetul tău care m-a făcut să mă îndrăgostesc de tine iremediabil.

— Chiar ești perfect!

— Iubito, iar mi-ai furat replica!

Ne îmbrățișăm și ne sărutăm, cuprinși de o fericire absolută, știind că așa vom fi pentru tot restul vieții noastre: doi iubiți, Michael și Tara Mary.